

Fremsat den 17. november 2010 af skatteministeren (Troels Lund Poulsen)

Forslag

til

Lov om ændring af pensionsafkastbeskatningsloven, pensionsbeskatningsloven og forskellige andre love

(Forlængelse af ratepensionsordninger under udbetaling, justering af reglerne for pensionsordninger med løbende udbetalinger og krav til placering af midlerne i godkendte udenlandske pensionsordninger m.v.)

§ 1

I pensionsafkastbeskatningsloven, lov nr. 1535 af 19. december 2007, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 1339 af 19. december 2008, § 1 lov nr. 1278 af 16. december 2009, § 4 i lov nr. 1263 af 16. december 2009 og senest ved § 8 i lov nr. 724 af 25. juni 2010, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 1, indsættes efter »dobbeltbeskatningsoverenskomst,«: »jf. dog § 23 a, stk. 3«.

2. I § 1, stk. 1, nr. 1, indsættes som *litra g*:

»g) ordninger i Pensionskassen af 1925 for private eksamensskoler m.v., Pensionsfonden af 1951 for danske skoler i Sydslesvig, Efterlønskassen for lærere i friskolen og efterskolen og Pensionskassen af 1950 for forskellige private, kirkelige institutioner.«

3. I § 1, stk. 2, indsættes som *nr. 14*:

»14) Pensionskassen af 1925 for private eksamensskoler m.v., Pensionsfonden af 1951 for danske skoler i Sydslesvig, Efterlønskassen for lærere i friskolen og efterskolen og Pensionskassen af 1950 for forskellige private, kirkelige institutioner.«

4. § 4, stk. 1, affattes således:

»Livsforsikringsselskaber, pensionskasser og pensionsfonde med ordninger omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1, kan vælge at opgøre det skattepligtige afkast som forskellen mellem værdien af forsikringens depot ved indkomstårets udgang korrikeret efter stk. 3 og værdien af forsikringens depot ved indkomstårets begyndelse korrikeret efter stk. 4. Valget er bindende og træffes ved overgang til beskatning efter denne lov, jf. dog § 31, stk. 3. Der bortses fra overførsler til depotet, der er blevet medregnet til beskatningsgrundlaget efter stk. 5.«

5. § 4, stk. 3, nr. 5, affattes således:

»5) Depotet kan nedsættes med årets positive risiko- og omkostningsbonus, der tilskrives depotet. Nedsættelsen med årets positive omkostningsbonus kan kun foretages i det omfang, at årets positive omkostningsbonus er mindre end årets omkostningspræmier på 1. orden fratrukket de faktiske omkostninger for gruppen af forsikringer, eller at det kan dokumenteres, at den tilskrevne omkostningsbonus kan henføres til tidligere års opsparede omkostningsoverskud i enten egenkapitalen eller de ufordelte bonusreserver. Nedsættelsen med årets positive risikobonus kan kun foretages i det omfang, at årets positive risikobonus er mindre end årets risikopræmier på 1. orden fratrukket de faktiske risikoudgifter for gruppen af forsikringer, eller at det kan dokumenteres, at den tilskrevne risikobonus kan henføres til tidligere års opsparede risikooverskud i enten egenkapitalen eller de ufordelte bonusreserver.«

6. I § 4, stk. 3, nr. 11, udgår »for forsikringer uden ret til rentebonus«.

7. I § 4, stk. 3, indsættes som *nr. 12*:

»12) Depotet fradrages betaling af kursværn.«

8. § 4, stk. 10, ophæves.

9. I § 4 a, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »denne lov«: », jf. dog § 31, stk. 3«

10. § 4 a, stk. 2, nr. 1, 1. pkt., affattes således:

»Rente i henhold til forsikringsaftalen og rentebonus, der tilskrives depotet fratrukket betaling for garantier for forsikringer uden ret til rentebonus.«

11. § 4 a, stk. 2, nr. 1, 1. pkt., affattes således:

»Rente i henhold til forsikringsaftalen og rentebonus, der tilskrives depotet fratrukket betaling for garantier og betaling af kursværn.«

12. I § 4 a, stk. 2, nr. 1, 2. pkt., udgår », betaling for garantier for forsikringer uden ret til rentebonus«.

13. § 4 a, stk. 5, 4. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»Et positivt omkostningsresultat for et forudgående år kan tillægges årets negative omkostningsresultat. Det er en betingelse for modregning efter 4. pkt., at pensionsinstituttet kan dokumentere, at de opsparede midler fra enten egenkapitalen eller de ufordelte bonusreserver, der anvendes til modregning i et års negative omkostningsresultat, stammer fra overskud på omkostningsresultatet fra årene forud for indkomståret.«

14. § 4 a, stk. 6, 4. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»Et positivt risikoresultat for et forudgående år kan tillægges årets negative risikoresultat. Det er en betingelse for modregning efter 4. pkt., at pensionsinstituttet kan dokumentere, at de opsparede midler fra enten egenkapitalen eller de ufordelte bonusreserver, der anvendes til modregning i et års negative risikoresultat, stammer fra overskud på risikoresultatet fra årene forud for indkomståret.«

15. § 4 a, stk. 11, ophæves.

16. I § 6, stk. 1, ændres »§ 1, stk. 2, nr. 3-6 og 9« til: »§ 1, stk. 2, nr. 3-6, 9 og 14«.

17. I § 6, stk. 3, 5 og 7, indsættes efter » § 1, stk. 2, nr. 9«: »og nr. 14«.

18. I § 8, stk. 1, indsættes efter »ufordelte midler«: »og rente og beløb fra egenkapitalen, der tilskrives tekniske hensættelser, jf. stk. 4,«.

19. § 8, stk. 4, 2. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»Beskatningsgrundlaget efter 1. pkt. tillægges rente og positive beløb fra egenkapitalen uden for årets risiko- og omkostningsresultat, der tilskrives tekniske hensættelser, der ikke er en del af de ufordelte midler, jf. stk. 2, eller en del af de forsikredes depoter, jf. § 4, stk. 2, eller § 4 a, stk. 2, nr. 1, 2. pkt. Et negativt risiko- og omkostningsresultat for tekniske hensættelser tillægges beskatningsgrundlaget efter 2. pkt. Et positivt omkostningsresultat for et forudgående år kan tillægges årets negative omkostningsresultat, og et positivt risikoresultat for et forudgående år kan tillægges årets negative risikoresultat. Det er en betingelse for modregning efter 4. pkt., at pensionsinstituttet kan dokumentere, at de opsparede midler fra enten egenkapitalen eller de ufordelte midler, der anvendes til modregning i et års negative omkostningsresultat, stammer fra overskud på omkostningsresultatet for tekniske hensættelser fra årene forud for indkomståret, og at de opsparede midler fra enten egenkapitalen eller de ufordelte midler, der anvendes til modregning i et års negative risikoresultat, stammer fra overskud på risikoresultatet for tekniske hensættelser fra årene forud for indkomståret.«

20. I § 8, stk. 5, 2. pkt., indsættes efter »§§ 4 eller 4 a«: »eller stk. 4, 3. pkt.,«.

21. I § 8, stk. 6, indsættes efter »ufordelte midler«: »samt rente og beløb fra egenkapitalen, der tilskrives tekniske hensættelser, jf. stk. 4,«.

22. I § 8 indsættes som stk. 7:

»Stk. 7. Kursværn, der er fradraget ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget efter §§ 4 eller 4 a, forhøjer dog altid beskatningsgrundlaget efter stk. 4.«

23. I § 22, stk. 1, 1. pkt., ændres »15. januar« til: »22. januar«.

24. § 22, stk. 1, 3. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»Af den beregnede endelige skat for indkomståret beregnes renter fra den 8. januar i året efter indkomståret, til den 15. januar i året efter indkomståret. Skatten med tillæg af beregnede renter indbetales samtidig med indsendelse af opgørelsen. Renten svarer til den rente, der er nævnt i § 27, stk. 5, for året efter indkomståret.«

25. I § 23, stk. 2, ændres »15. januar« til: »22. januar«.

26. § 23, stk. 4, 3. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»Hvis overførsel af ordningen medfører, at ordningen skifter opgørelsesmetode i løbet af indkomståret, laves en opgørelse af beskatningsgrundlaget for de forsikringer, der skifter opgørelsesprincip, på tidspunktet for overgang til ny opgørelsesmetode. Skatten beregnes, indeholdes og indbetales som en del af skatten efter §§ 21-22. Ved overgang til beskatning efter § 4 anses værdien af forsikringens depot på tidspunktet for overgang til ny opgørelsesmetode for at være værdien af forsikringens depot ved indkomstårets begyndelse, jf. § 4, stk. 1. Ved overgang til beskatning efter § 4 a opgøres det skattepligtige afkast efter § 4 a, som om indkomståret for ordningen er den del af indkomståret, hvor ordningen opgøres efter § 4 a. Ved overgang til beskatning efter § 3 opgøres det skattepligtige afkast efter § 3, som om indkomståret for ordningen er den del af indkomståret, hvor ordningen opgøres efter § 3.«

27. I § 23 a indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Henstår der en negativ skat, jf. § 17, ved udgangen af det indkomstår, hvor skattepligten for de skattepligtige, der er nævnt i § 1, stk. 1, ophører uden, at der er tale om dødsfald, kan den negative skat anvendes til modregning i positiv skat ved en eventuel senere genindtræden i skattepligt efter § 1, stk. 1. Ophæves pensionsordningen i tiden efter ophør af skattepligt efter § 1, stk. 1, uden at skattepligten efter § 1, stk. 1, er genindtrådt, finder § 25 anvendelse.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

28. § 25, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Stk. 1-2 finder også anvendelse ved ophævelse af en pensionsordning som nævnt i § 23 a, stk. 3, 2. pkt.«

29. I § 31 indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Skatteministeren kan fastsætte regler om de administrative forhold i forbindelse med opgørelsen af beskatningsgrundlaget, dokumentationskrav og adgang til at omgøre valget af opgørelsesmetode efter § 4 eller § 4 a. Omgøres valget af opgørelsesmetode efter § 4 eller § 4 a i løbet af indkomståret finder § 23, stk. 4, 3. -6. pkt. tilsvarende anvendelse.«

30. Efter § 36 indsættes:

»§ 36 a. Renter af skattebeløb efter lov om beskatning af visse pensionskapitaler m.v. (pensionsafkastbeskatningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1075 af 5. november 2006, henføres til betalingsåret.«

§ 2

I lov om beskatningen af pensionsordninger m.v. (pensionsbeskatningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1246 af 15. oktober 2010, foretages følgende ændringer:

1. I § 8 indsættes som *stk. 4.*:

»Stk. 4. Ved forlængelse af udbetalingsperioden eller ændring af terminerne for de enkelte rateudbetalinger efter, at udbetalingen er påbegyndt, beregnes nye rater med virkning fra førstkommande kalenderårs begyndelse.«

2. I § 11 A, *stk. 1, nr. 2, 2. pkt.*, ændres »3. -8. pkt.« til: »3. -9. pkt.«

3. I § 11 A, *stk. 2, nr. 2*, indsættes efter »hele udbetalingsperioden«: »eller ved en forlængelse af udbetalingsperioden eller ændret udbetalingsforløb den resterende udbetalingsperiode«.

4. I § 11 A indsættes efter *stk. 3* som nyt stykke:

»Stk. 4. Ved forlængelse af udbetalingsperioden, ændring af terminerne for de enkelte rateudbetalinger eller valg af nyt udbetalingsforløb efter, at udbetalingen er påbegyndt, beregnes de nye rater med virkning fra førstkommande kalenderårs begyndelse.«

Stk. 4 og 5 bliver herefter *stk. 5 og 6.*

5. I § 12, *stk. 1, nr. 1*, indsættes efter *6. pkt.*:

»Ved opgørelsen af ejerandelen på 25 pct. medregnes aktier m.v., som kontohaveren ejer uden for pensionsordningen, og aktieavancebeskatningslovens § 4 finder tilsvarende anvendelse.«

6. I § 15 C indsættes efter *stk. 2* som nyt stykke:

»Stk. 3. Det er endvidere en betingelse for godkendelse efter *stk. 1 og 2*, at pensionsordninger med løbende udbetalinger, rateforsikringer og kapitalforsikringer i pensionsøjemed og pensionsordninger, der svarer hertil, ikke kan anbringes i fast ejendom med brugsrettigheder, rabatter eller dispositionsret tilknyttet, aktier m.v. i selskaber, hvori forsikringstageren ejer 25 pct. eller mere af aktierne m.v., aktier m.v., der har som formål eller som et af sine formål at give brugsrettigheder, rabatter el. lign. i selskabet, eller andele i en personligt drevet virksomhed ejet af forsikringstageren. Ved opgørelsen af ejer-

andelen på 25 pct. medregnes ud over aktier m.v. erhvervet for midler på pensionsordningen m.v. også aktier m. v., som forsikringstageren ejer uden for pensionsordningen, og aktieavancebeskatningslovens § 4 finder tilsvarende anvendelse.«

Stk. 3-6 bliver herefter *stk. 4-7.*

7. I § 15 C, *stk. 3 og 4, 4. pkt.*, der bliver § 15 C, *stk. 4 og 5, 4. pkt.*, ændres »stk. 1 eller 2« til: »stk. 1, 2 eller 3«.

8. I § 15 C, *stk. 6*, der bliver *stk. 7*, ændres »stk. 1 og 2« til: »stk. 1-3«, og »stk. 3« ændres til: »stk. 4«.

9. § 20, *stk. 4*, affattes således:

»Stk. 4. Den del af udbetalinger fra pensionsordninger som nævnt i *stk. 1*, der svarer til indbetalinger på ordningen, som den skattepligtige efter § 55, 1. pkt., kan godtgøre, at der ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for ejeren eller kontohaveren ikke har været hel eller delvis fradrag- eller bortseelsesret for her i landet eller i udlandet, medregnes ikke til den skattepligtige indkomst.«

10. I § 30, *stk. 1, 2. pkt.*, indsættes efter »første udbetaling«: », jf. dog 4. -6. pkt.«

11. I § 30, *stk. 1*, indsættes efter *3. pkt.*:

»Efter den første rateudbetaling kan forsikringstageren henholdsvis kontohaveren forlænge udbetalingsperioden og ændre terminerne for de enkelte rateudbetalinger. Endvidere kan den person, som udbetalingen af rateopsparingen eller rateforsikringen i tilfælde af kontohaverens henholdsvis forsikringstagerens død sker til, forlænge udbetalingsperioden og ændre terminerne for de enkelte rateudbetalinger. Endvidere kan kontohaveren henholdsvis den person, som rateopsparingen i tilfælde af kontohaverens død udbetales til, vælge et andet udbetalingsforløb, jf. § 11 A, *stk. 2*. Ved dispositioner som nævnt i 4. -6. pkt. kan ændring af de oprindeligt valgte terminer for de enkelte rateudbetalinger alene ske i form af ændring til månedlige eller kvartalsvise terminer.«

12. I § 30, *stk. 1*, indsættes efter *4. pkt.*, der bliver *8. pkt.*:

»Der svares afgift på 60 pct. ved ændring af udbetalingsvilkårene for en pensionsordning med løbende udbetalinger efter første udbetaling. Terminerne for de enkelte udbetalinger af pensionsordningen med løbende udbetalinger kan dog ændres, og udbetalingsperioden for en ophørende livrente forlænges med virkning fra førstkommande kalenderårs begyndelse. *7. pkt.* finder tilsvarende anvendelse.«

13. I § 30 B, *stk. 1. pkt.*, indsættes efter »reguleret marked«: »eller en multilateral handelsfacilitet«.

14. I § 30 B, *stk. 1*, indsættes efter *1. pkt.*:

»Erhverver kontohaveren aktier m.v. for frie midler, skal aktierne m.v. anskaffes for det højeste beløb af enten det beløb, som de blev anskaffet til af pensionsinstituttet, eller værdien på det tidspunkt, hvor de udloddes fra pensionsordningen. Ved afståelse af aktierne m.v. til tredjemand finder *stk. 7* tilsvarende anvendelse.«

15. I § 30 B indsættes som stk. 5-8:

»Stk. 5. Foretager en forsikringstager anbringelser i strid med betingelserne for godkendelse efter § 15 C, stk. 3, skal forsikringstageren inden 3 måneder efter anbringelsen nedbringe ejerandelen i selskabet m.v. til under 25 pct. og af pensionsordningen udtage fast ejendom med brugsrettigheder, rabatter eller dispositionsret tilknyttet, aktier m.v., der har som formål eller som et af sine formål at give brugsrettigheder, rabatter el. lign. i selskabet m.v. samt andele i en personligt drevet virksomhed ejet af forsikringstageren. I stedet for at udtage aktier m.v. i et selskab m.v., der har som formål eller som et af sine formål at give brugsrettigheder, rabatter el. lign. i selskabet m.v., kan brugsrettigheden m.v. i selskabet m.v. bringes til ophør.

Stk. 6. Erhverver forsikringstageren efter stk. 5 aktier m.v. for frie midler, skal de anskaffes for det højeste beløb af enten det beløb, som de blev anskaffet til af pensionsinstituttet, eller værdien på det tidspunkt, hvor de udloddes fra pensionsordningen. Erhverver forsikringstageren fast ejendom med brugsrettigheder, rabatter eller dispositionsret tilknyttet for frie midler skal den faste ejendom anskaffes for det højeste beløb af enten det beløb, som den faste ejendom blev anskaffet til af pensionsinstituttet, eller værdien på afståelsestidspunktet.

Stk. 7. Ved afståelse af aktiverne til tredjemand efter stk. 5 finder § 29, stk. 1, tilsvarende anvendelse for et beløb, der opgøres som forskellen mellem den værdi af aktivet, der blev anvendt på det tidspunkt, hvor pensionsordningen blev anbragt i det pågældende aktiv, og værdien på det tidspunkt, hvor aktivet udtages af pensionsordningen, når sidstnævnte værdi er den laveste af de to værdier.

Stk. 8. Hvis fristen i stk. 5 ikke overholdes, finder § 30, stk. 1, tilsvarende anvendelse for det beløb i pensionsordningen, der kan henføres til de anbringelser i aktiver, der ikke opfylder betingelserne i § 15 C, stk. 3, og som ved udløbet af fristen kunne være udbetalt ved ophævelse af ordningen.«

16. § 32, stk. 1, affattes således:

»Den del af udbetalinger fra pensionsordninger, der svarer til indbetalinger på ordningen, som den afgiftspligtige efter kapitel 3 kan godtgøre, at der ved opgørelsen af ejerens eller kontohaverens skattepligtige indkomst ikke har været hel eller delvis fradrags- eller bortseelsesret for her i landet eller i udlandet, svares der ikke afgift af.«

17. § 41, stk. 1, nr. 3, affattes således:

»3. fra en rateforsikring i pensionsøjemed, rateopsparing i pensionsøjemed eller en ophørende livrente til en anden rateforsikring i pensionsøjemed, rateopsparing i pensionsøjemed eller en ophørende livrente, som er oprettet efter lovens ikrafttræden, jf. dog stk. 8, medmindre kun en af pensionsordningerne omfattes af § 15 A, eller der er tale om en overførsel efter første udbetaling fra en af ordningerne, jf. dog stk. 10,«

18. I § 41, stk. 8, indsættes efter 3. pkt.:

»Ved overførsel af en rateforsikring i pensionsøjemed, en rateopsparing i pensionsøjemed eller en ophørende livrente under udbetaling til en livsvarig livrente, beregnes nye løben-

de ydelser med virkning fra førstkomende kalenderårs begyndelse. Frem til dette tidspunkt fastholdes de hidtidige udbetalingers terminer og størrelse.«

19. I § 41 indsættes som stk. 10:

»Stk. 10. Overførsel efter stk. 1, nr. 3, fra en rateforsikring i pensionsøjemed, en rateopsparing i pensionsøjemed eller en ophørende livrente under udbetaling, kan ske til en anden rateforsikring i pensionsøjemed, rateopsparing i pensionsøjemed eller ophørende livrente, der er under udbetaling, såfremt sidste udbetaling fra den ordning, hvortil overførslen sker, aftales tidligst at skulle ske i det kalenderår, hvor sidste udbetaling fra den overførte ordning ville være sket. Overførsel som nævnt i 1. pkt. af en ordning, der ikke er under udbetaling, kan ske til en anden ordning, der er under udbetaling, såfremt sidste udbetaling fra den ordning, hvortil overførslen sker, aftales tidligst at skulle ske i det kalenderår, hvor sidste udbetaling fra den overførte ordning ville kunne være sket. Ved overførsel som nævnt i 1. og 2. pkt. kan sidste udbetaling ikke aftales til et tidligere tidspunkt end det tidspunkt, hvor sidste udbetaling fra den ordning, hvortil overførslen sker, ellers var aftalt at skulle ske. De nye rater eller løbende ydelser beregnes med virkning fra førstkomende kalenderårs begyndelse. Ved overførsel som nævnt i 1. pkt. kan de terminer for de enkelte udbetalinger, der oprindeligt er valgt i den overførte ordning, alene ændres til månedlige eller kvartalsvise terminer. Ved overførsel til en rateopsparing i pensionsøjemed finder § 11 A, stk. 2, tilsvarende anvendelse. Frem til førstkomende kalenderårs begyndelse fastholdes de hidtidige udbetalingers terminer og størrelse.«

20. § 49, stk. 1, 2. pkt., affattes således:

»Personer, som er skattepligtige efter kildeskattelovens § 2, jf. dog kildeskattelovens §§ 5 A-5 D, kan kun opnå fradrag efter 1. pkt. i indkomst omfattet af kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 1, eller i arbejdsløshedsdagpenge, sygedagpenge og barseldagpenge omfattet af kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 12, og kun i det omfang udgiften efter udenlandske regler ikke kan fradrages ved beskatning i udlandet.«

21. § 53 A, stk. 5, 1. pkt., affattes således:

»Udbetalinger fra pensionsordninger m.v. som nævnt i stk. 1 til den personkreds, der er nævnt i § 55, 1. pkt., og som svarer til indbetalinger på ordningen, som der ved opgørelsen af ejerens skattepligtige indkomst har været hel eller delvis fradrags- eller bortseelsesret for her i landet eller i udlandet, medregnes til den skattepligtige indkomst.«

22. I § 55, 1. pkt., ændres »stk. 2 og 3« til: »stk. 2, 3 og 5«.

§ 3

I lov om den skattemæssige behandling af gevinst og tab ved afståelse af aktier m.v. (aktieavancebeskatningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 89 af 25. januar 2010, som ændret ved § 3 i lov nr. 724 af 25. juni 2010, foretages følgende ændringer:

1. I § 32, stk. 2, indsættes som 3. pkt.:

»Er der betalt et beløb efter pensionsbeskatningslovens § 30 B, stk. 1 og 6, anvendes dog dette som anskaffelsessum.«

2. I § 32 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse for indskud i og udlodning af aktier fra pensionsordninger, der er godkendt efter pensionsbeskatningslovens § 12, stk. 1, og § 15 C.«

§ 4

I lov om den skattemæssige behandling og gevinst og tab på fordringer, gæld og finansielle kontrakter (kursgevinstloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1002 af 26. oktober 2009, som ændret ved § 1 i lov nr. 724 af 25. juni 2010, foretages følgende ændring:

1. I § 35 indsættes som 5. *pkt.*:

»1. -4. *pkt.* finder tilsvarende anvendelse for indskud i og udlodning af fordringer og kontrakter i pensionsordninger, der er godkendt efter pensionsbeskatningslovens § 12, stk. 1, og § 15 C.«

§ 5

I lov om beskatning af medlemmer af kontoførende investeringsforeninger, jf. lovbekendtgørelse nr. 471 af 23. maj 2006, som senest ændret ved § 10 i lov nr. 525 af 12. juni 2009, foretages følgende ændring:

1. I § 16 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse for indskud i og udlodning af andele i en kontoførende investeringsforening i pensionsordninger, der er godkendt efter pensionsbeskatningslovens § 12, stk. 1, og § 15 C.«

§ 6

I lov nr. 625 af 11. juni 2010 om ændring af pensionsbeskatningsloven foretages følgende ændring:

1. § 2, *stk. 4*, affattes således:

»*Stk. 4.* § 1, nr. 8-10, har virkning for udbetalinger, der sker den 1. januar 2010 eller senere.«

§ 7

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende, jf. dog *stk. 2*.

Stk. 2. § 1, nr. 11, træder i kraft den 1. januar 2011.

Stk. 3. § 1, nr. 2, 3, 10, 12, 16-21 og 23-25, har virkning fra og med indkomståret 2010.

Stk. 4. § 1, nr. 1, 4-9, 11, 13-15, 22, 26-30, og § 2, nr. 20, har virkning fra og med indkomståret 2011.

Stk. 5. § 2, nr. 1, 3, 4 og 10-12, har virkning for forlængelser af udbetalingsperioden og ændringer af udbetalingsforløbet for ratepensioner og ændringer af udbetalingsvilkårene for ophørende livrenter under udbetaling, der sker den 1. januar 2011 eller senere.

Stk. 6. § 2, nr. 2, 5-8 og 15, og §§ 3-5 har virkning for godkendelser efter lovens ikrafttræden og for afgivelse af erklæringer efter pensionsbeskatningslovens § 15 C, stk. 1, nr. 3, efter lovens ikrafttræden.

Stk. 7. § 2, nr. 9 og 16, har virkning for udbetalinger, der sker den 1. januar 2008 eller senere.

Stk. 8. § 2, nr. 17-19, har virkning for overførsler, der sker fra og med den 1. januar 2011.

Stk. 9. § 2, nr. 21, har virkning for udbetalinger, der sker den 1. januar 2011 eller senere.

Stk. 10. For pensionsordninger med løbende udbetalinger, ophørende livrente, rateforsikring i pensionsøjemed, kapitalforsikring i pensionsøjemed eller en pensionsordning, der svarer hertil, oprettet i et livsforsikringsselskab, der inden lovens ikrafttræden, jf. § 7, stk. 1, er godkendt efter pensionsbeskatningslovens § 15 C, stk. 2, kan der efter lovens ikrafttræden, jf. § 7, stk. 1, ikke ske anbringelse i aktier m.v. i selskaber, hvorved forsikringstageren opnår at eje 25 pct. eller mere af aktierne m.v., i aktier m.v., der har som formål at give brugsrettigheder, rabatter el. lign. i selskabet, eller i fast ejendom med brugsrettigheder, rabatter eller dispositionsret tilknyttet. Pensionsbeskatningslovens § 15 C, stk. 3, 2. *pkt.*, finder tilsvarende anvendelse.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets enkelte elementer
 - 2.1. Pensionsafkastbeskatningsloven
 - 2.1.1. Ændret opgørelsesmetode for beskatning af tekniske hensættelser
 - 2.1.2. Bevarelse af negativ skat ved ophør af fuld skattepligt og mulighed for udbetaling ved ophævelse af pensionsordningen
 - 2.1.3. Fradrag for betaling af kursværn
 - 2.1.4. Mulighed for omvalg af opgørelsesmetode for ordninger i pensionsinstitutter i særlige situationer og bestemmelse om opgørelse af beskatningsgrundlaget, når en ordning skifter opgørelsesmetode
 - 2.1.5. Opgørelse på institutniveau for visse statsgaranterede pensionskasser
 - 2.1.6. Forlængelse af fristen for opgørelse og betaling af skat for bankordninger
 - 2.1.7. Fradrag for betaling af præmier for visse garantier
 - 2.1.8. Overgangsregel for rente af skattebeløb efter den gamle pensionsafkastbeskatningslov, der betales efter indkomståret 2009
 - 2.1.9. Lovfæstelse af definition af omkostnings- og risikobonus
 - 2.1.10. Præcisering af modregningsadgang af opsparet omkostnings- og risikooverskud i årets negative omkostnings- og risikoresultat
 - 2.1.11. Ophævelse af penge- og pensionsinstitutternes mulighed for at lave endelig opgørelse ved afgiftsfri overførsel af pensionsordninger mellem penge- og pensionsinstitutter
 - 2.2. Pensionsbeskatningsloven
 - 2.2.1. Forlængelse af ratepensionsordninger under udbetaling
 - 2.2.2. Justering af reglerne for pensionsordninger med løbende udbetalinger
 - 2.2.3. Skatte- og afgiftsfritagelse for udbetalinger, der svarer til indbetalinger, der ikke har været fradrags- eller bortseelsesret for
 - 2.2.4. Placeringsregler for godkendte udenlandske ordninger
 - 2.2.4.1. Fradrag for indbetalinger til godkendte udenlandske ordninger
 - 2.2.4.2. Skatte- og afgiftsfri overførsel af danske pensionsordninger til godkendte udenlandske pensionsordninger
 - 2.2.4.3. Placeringsregler for godkendte udenlandske rate- og kapitalpensionsordninger
 - 2.2.4.4. Risiko for skatte- og afgiftsfrie udlodninger fra en dansk ordning, der overføres til en udenlandsk ordning
 - 2.2.4.4.1. Overførsel og ophør af fuld skattepligt
 - 2.2.4.4.2. Overførsel og bevarelse af fuld skattepligt
 - 2.2.4.5. Forslagets indhold
 - 2.2.5. Ændring af en regel for ikrafttræden af lov nr. 625 af 11. juni 2010 om afskæring af fradragsret for nye indbetalinger til en kapitalpension efter udbetaling af en kapitalpension, undtagelse af indeksordninger fra loftet på 100.000 kr. for fradragsberettigede indbetalinger m.v.
3. Økonomiske konsekvenser for det offentlige
 - 3.1. Pensionsafkastbeskatningsloven
 - 3.2. Pensionsbeskatningsloven
4. Administrative konsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet
6. Administrative konsekvenser for erhvervslivet
7. Administrative konsekvenser for borgerne

8. Miljømæssige konsekvenser
9. Forholdet til EU-retten
10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
11. Sammenfattende skema

1. Indledning

Forslaget har for det *første* til formål at gennemføre en række tekniske ændringer af pensionsafkastbeskatningsloven, som Folketinget vedtog i december 2007, og som har virkning for danske pensionsinstitutter fra og med indkomståret 2010.

I takt med at pensionsinstitutterne har fået implementeret ændringerne i deres systemer, og de har fået de første praktiske erfaringer med anvendelsen af det nye regelsæt, er pensionsinstitutterne blevet opmærksomme på nogle problemer med den nye lov, som foreslås ændret i nærværende lovforslag.

Der er hovedsageligt tale om ændringer, som pensionsbranchen har efterspurgt. De foreslåede regler vil bl.a. gøre den nye pensionsafkastbeskatningslov mere håndterbar for branchen.

Forslaget har for det *andet* til formål i pensionsbeskatningsloven at indføre mulighed for at forlænge ratepensionsordninger efter, at udbetalingen er påbegyndt. Forslaget er båret af et ønske om, at pensionsopsparing i form af ratepensionsordninger udstrækkes til forsørgelse i en længere del af alderdommen. Endvidere foreslås det at lempe reglerne for flytning af ratepensionsordninger efter, at udbetalingen er påbegyndt. Endelig foreslås der enkelte præciseringer af reglerne for skatte- og afgiftsfritagelse for udbetalinger, der svarer til indbetalinger, som der ikke har været fradrags- eller bortseelsesret for.

Forslaget har for det *tredje* til formål at indføre en regel om, at det er en betingelse for godkendelse af udenlandske pensionsordninger som fradragsberettigede ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, at pensionsordningen ikke kan anbringes i nærmere angivne aktiver (fast ejendom med brugsrettigheder, rabatter eller dispositionsret tilknyttet, visse aktier og andele i en personligt drevet virksomhed).

Baggrunden er, at en dansk pensionsordning kan overføres til en godkendt udenlandsk pensionsordning inden for EU/EØS, selv om ordningens midler kan anbringes i aktiver, som efter reglerne for anbringelse i danske pensionsinstitutter ikke ville være muligt. Det kan indebære risiko for, at der opnås fradrag for indbetalinger til udenlandske ordninger, hvorfra der efterfølgende kan foretages udlodninger, som skattemyndighederne ikke bliver bekendt med, og som i strid med gældende ret ikke pålægges skat eller afgift.

Formålet med lovforslaget er at imødegå risikoen for, at danske pensionsordninger kan overføres til godkendte udenlandske pensionsordninger, hvorfra der kan ske udlodninger uden skat eller afgift til Danmark, ved som et vilkår for godkendelsen af pensionsordningen at stille krav til hvilke aktiver, pensionsordninger kan anbringes i.

2. Lovforslagets enkelte elementer

2.1. Pensionsafkastbeskatningsloven

2.1.1. Ændret opgørelsesmetode for beskatning af tekniske hensættelser

Efter gældende regler beskattes investeringsafkastet af tekniske hensættelser f.eks. visse syge- og ulykkesforsikringer og andre forsikringer uden depot på institutniveau efter pensionsafkastbeskatningsloven eller efter selskabsskatteloven.

Forslaget består af to dele. I den ene del foreslås det at ændre den gældende bestemmelse om opgørelse af beskatningsgrundlaget for tekniske hensættelser til en mere direkte beskatning af tilskrivning af rente m.v. til de tekniske hensættelser for at undgå dobbeltbeskatning af den del af afkastet fra de tekniske hensættelser, der overføres direkte til egenkapitalen.

I den anden del foreslås det, at der for tekniske hensættelser indføres en værnsregel, der beskatter underskud på omkostnings- og risikoresultatet for tekniske hensættelser efter samme principper, som gælder for gennemsnitsrenteprodukter og markedsrenteprodukter.

Formålet med bestemmelsen er at sikre mod omkvalificering af skattepligtig rente til skattefri omkostnings- og risikobonus, hvilket efter den foreslåede ændring til en mere direkte beskatning af rentetilskrivningen m.v. vil kunne lade sig gøre for tekniske hensættelser på samme måde, som det er tilfældet for gennemsnitsrenteprodukter og markedsrenteprodukter. For at undgå en overbeskatning i de tilfælde, hvor underskuddet på omkostnings- og risikoresultatet dækkes af ufordelte midler, foreslås det samtidig, at der indføres et fradrag i den situation.

Herudover foreslås det, at det ligesom det er tilfældet for gennemsnitsrenteprodukter og markedsrenteprodukter, bliver muligt at modregne dokumenteret opsparat overskud på omkostningsresultatet fra tidligere år, der ikke er forbrugt på anden vis f.eks. ved udlodning til

tekniske hensættelser, til opsparerne m.v. eller modregnet i tidligere års negative omkostningsresultater. Tilsvarende bestemmelse foreslås indført for så vidt angår beskatning af underskud på årets risikoresultat for tekniske hensættelser.

2.1.2. Bevarelse af negativ skat ved ophør af fuld skattepligt og mulighed for udbetaling ved ophævelse af pensionsordningen

Efter gældende ret skal pensionsopsparere, der ikke er fuldt skattepligtige til Danmark eller er fuldt skattepligtige her til landet, men hjemmehørende i udlandet efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst, ikke betale pensionsafkastskat til Danmark.

Med lovforslaget foreslås praksis lovfæstet således, at pensionsopsparere, der har en uudnyttet negativ skat på tidspunktet for ophør af fuld skattepligt, bevarer denne negative skat til modregning i positiv skat ved eventuel efterfølgende genindtræden af fuld skattepligt til Danmark eller ved eventuelle efterfølgende ændringer, der medfører, at opspareren bliver hjemmehørende i Danmark efter dobbeltbeskatningsoverenskomsten.

Herudover foreslås det, at opsparere, der ophæver pensionsordningen, mens de fortsat er fuldt skattepligtige til udlandet, kan få den uudnyttede negative skat udbetalt efter samme regler som opsparere, der er fuldt skattepligtige til Danmark på ophævelsestidspunktet.

2.1.3. Fradrag for betaling af kursværn

Pensionsinstitutter kan i bestemte situationer indføre et kursværn. Kursværet er en procentsats, som pensionsinstitutterne i en midlertidig periode kan trække fra pensionsopsparernes depot, hvis de f.eks. flytter deres pensionsordning til et andet institut. Et pensionsinstitut kan indføre kursværn, hvis værdien af virksomhedens aktiver er mindre end værdien af de pensioner, de har lovet pensionsopsparerne, f.eks. hvis pensionsinstituttet har haft dårlige afkast af sine investeringer. Pensionsopsparere, der vælger at ophæve eller flytte deres ordning, skal betale kursværn, for at de tilbageblevne kunder ikke skal betale disse kunders andel af det tab, som pensionsinstituttet har lidt på kundernes opsparing. Kursværet gælder kun pensionsopsparinger i de traditionelle gennemsnitsrenteprodukter.

Før ændringen af pensionsafkastbeskatningsloven i 2007 var det pensionsinstitutterne, der var skattepligtige, og som betalte pensionsafkastskat på baggrund af årets investeringsafkast. Pensionsinstituttet havde ikke direkte fradrag for kursværn i beskatningsgrundlaget. Instituttet havde imidlertid en form for indirekte fradrag, da kursværet er udtryk for, at der har været et kurstab på aktiverne i selskabet, der medførte en lavere pensions-

afkastskat for indkomståret eller en fremførselsberettiget negativ skat.

Efter omlægningen af pensionsafkastbeskatningsloven fra institut- til individniveau beskattes kunderne ikke direkte af årets investeringsafkast, men som udgangspunkt af den tilskrevne kontorente. Efter gældende regler har pensionsopsparerne derfor ikke fradrag for betaling af kursværn. Kursværet kan imidlertid anses for at være en form for individuelt kurstab for kunden, og da der over en årrække kan siges at være en sammenhæng mellem størrelsen af den tilskrevne kontorente til kunden og pensionsinstituttets investeringsafkast, foreslås det, at kunden får fradrag for kursværet i det skattepligtige afkast.

Samtidig foreslås det, at der skabes sikkerhed for, at der på den anden side sker beskatning af det betalte kursværn hos pensionsinstituttet.

2.1.4. Mulighed for omvalg af opgørelsesmetode for ordninger i pensionsinstitutter i særlige situationer og bestemmelse om opgørelse af beskatningsgrundlaget, når en ordning skifter opgørelsesmetode

Efter gældende regler er der ikke mulighed for omvalg mellem de to måder at opgøre beskatningsgrundlaget på for pensionsinstitutternes pensionsopsparere. Valget foretages ved overgang til beskatning efter denne lov, dvs. som hovedregel i 2010.

Det foreslås, at der indføres en hjemmel til, at skatteministeren ved bekendtgørelse kan lave en positivliste for, hvornår der gives mulighed for omvalg. Listen forventes at give mulighed for omvalg ved overtagelse eller tilkøb af en ny bestand af kunder og ved fusion af pensionsinstitutter.

For at skabe sikkerhed om beregningen af pensionsafkastbeskatningen, foreslås der endvidere indført en regel om, at der ved omvalg af opgørelsesmetode og afgiftsfri overførsel af en ordning, der skifter opgørelsesmetode, skal laves en opgørelse af beskatningsgrundlaget. Skatten beregnes, indeholdes og betales som en del af den almindelige årlige opgørelse. Herudover foreslås der indført regler om indgangsværdier ved overgang til ny opgørelsesmetode.

2.1.5. Opgørelse på institutniveau for visse statsgaranterede pensionskasser

Efter den nye pensionsafkastbeskatningslov skal pensionsafkastskatten opgøres på individniveau. Pensionskassen af 1925 for private eksamensskoler m.v., Pensionsfonden af 1951 for danske skoler i Sydslesvig, Efterlønskassen for lærere i friskolen og efterskolen og Pensionskassen af 1950 for forskellige private, kirkelige

institutioner er statsgaranterede pensionskasser, der er nævnt i § 36.22.11 på finansloven for 1995. Disse pensionskasser er karakteriseret ved, at deres midler primært består af udbetalinger fra staten, der bliver indregnet hvert år på finansloven på grundlag af pensionskassens indberetninger om deres forventede pensionsudbetalinger. Pensionskasserne har desuden kun tilsagnsordninger, dvs. ordninger, hvor de pensionsberettigede har ret til en procentdel af deres slutløn. Pensionskasserne har derfor ingen individuelle depoter, og en opgørelse af pensionsafkastskatten på individniveau ville derfor kræve, at der etableres et administrativt tungt system med fiktive depoter for at fordele et meget lille investeringsafkast.

Da disse statsgaranterede pensionskasser ikke anses for at være i konkurrence med andre pensionsinstitutioner, foreslås det, at pensionsafkastbeskatningsloven ændres, så disse statsgaranterede pensionskasser fortsat kan opgøre pensionsafkastet på institutniveau, ligesom bl.a. ATP, LD, Den Sociale Pensionsfond og visse afviklingskasser.

2.1.6. Forlængelse af fristen for opgørelse og betaling af skat for bankordninger

Efter gældende regler skal pengeinstitutionerne opgøre og indbetale pensionsafkastskatten senest den 15. januar året efter indkomståret. Skatten skal hæves 7 dage før den 15. januar.

Det har vist sig, at Værdipapircentralen ikke kan nå at levere de nødvendige oplysninger til, at pengeinstitutionerne kan beregne og indeholde skatten på opsparernes konti allerede den 8. januar året efter indkomståret. Det foreslås derfor at udskyde opgørelses- og indbetalingsfristen 7 dage fra den 15. januar til den 22. januar efter indkomstårets udløb. Herved udskydes indeholdelsesfristen også fra den 8. januar til den 15. januar. Den rentefordel, som opsparerne får ved, at skatten står en uge længere på kontoen, foreslås samtidig udlignet ved at indføre en markedsrentebetaling.

2.1.7. Fradrag for betaling af præmier for visse garantier

I en række pensionsordninger uden ret til rentebonus kan der efter gældende ret mod betaling af en præmie opnås en garanti om et vist afkast på ordningen. Præmien vil være fradragsberettiget ved opgørelsen af pensionsafkastet for pensionsopsparerne.

Branchen er blevet opmærksom på, at der også for ordninger med ret til bonus kan være særskilte præmier for garantier. Efter gældende regler er der ikke fradrag herfor ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget. Det foreslås at ændre reglerne, således, at der i beskatnings-

grundlaget kan fradrages betaling af garantier for forsikringer med ret til rentebonus på individniveau, ligesom der efter gældende regler er fradrag for betaling af garantier for forsikringer uden ret til rentebonus på individniveau.

2.1.8. Overgangsregel for rente af skattebeløb efter den gamle pensionsafkastbeskatningslov, der betales efter indkomståret 2009

Efter gældende regler er det usikkert, hvordan periodiseringen af renteudgifter og renteindtægter af ansættelsesændringer af skattebeløb efter den tidligere pensionsafkastbeskatningslov, der først foretages efter indkomståret 2009, skal foretages.

Det foreslås derfor at præcisere, at renteudgifter og renteindtægter af ansættelsesændringer skal henføres til betalingsåret, ligesom det er tilfældet efter henholdsvis både den tidligere pensionsafkastbeskatningslov og den nye pensionsafkastbeskatningslov.

2.1.9. Lovfæstelse af definition af omkostnings- og risikobonus

Efter den ene metode for opgørelse af pensionsopsparernes skattepligtige afkast, sker der som udgangspunkt beskatning af al bonus, der tilskrives depotet, dvs. både rente-, risiko- og omkostningsbonus. Opspareren kan dog undgå beskatning af bonus, der kan henføres til andre kilder end rentebonus.

Det følger af bemærkningerne til den ny pensionsafkastbeskatningslov (L 10, 2007-2008, 2. samling), der er vedtaget som lov nr. 1535 af 19. december 2007, at bestemmelsen skal forstås således, at ultimodepotet nedsættes med overskud på risiko- og omkostningselementerne. Det vil sige, at for hver gruppe af forsikringer kan opsparernes ultimodepoter højst i alt nedsættes med et beløb, der kan henføres til årets overskud på risikoelementerne (risikobonus), svarende til 1. ordens risiko præmier fratrukket de faktiske risikoudgifter. For hver gruppe af forsikringer kan opsparernes ultimodepoter endvidere højst i alt nedsættes med et beløb, der kan henføres til årets overskud på omkostningselementerne (omkostningsbonus), svarende til 1. ordens omkostningspræmier fratrukket de faktiske omkostninger. Hvis det herudover kan dokumenteres, at tilskrevet bonus kan henføres til tidligere års ikke tilskrevne risiko- og omkostningsoverskud, kan ultimodepotet nedsættes hermed.

Det foreslås, at definitionen på omkostnings- og risikobonus lovfæstes i bestemmelsen.

2.1.10. Præcisering af modregningsadgang af opsparat omkostnings- og risikooverskud i årets negative omkostnings- og risikoresultat

Efter gældende regler beskattes pensionsoppareren af en forholdsmæssig andel af årets negative omkostnings- og risikoresultat for gruppen. I gruppens negative omkostnings- og risikoresultat kan modregnes risiko- og omkostningsoverskud for forudgående år, der ikke er udloddet til opparerne eller fratrukket et negativt omkostningsresultat i et mellemliggende år.

Der har været usikkerhed om, hvorvidt der kun er adgang til at modregne opsparat overskud på risiko- og omkostningsresultatet for gruppen i årets underskud på risiko- og omkostningsresultatet for gruppen, hvis overskuddet er opsparat i de ufordelte bonusreserver.

Det foreslås at præcisere, at der i årets risiko- og omkostningsunderskud også kan modregnes opsparat omkostnings- og risikooverskud, der er opsparat i egenkapitalen. Det afgørende er således, at der er tale om opsparat omkostnings- og risikooverskud, ikke hvordan det enkelte pensionsinstitut har valgt at indrette sig med hensyn til placeringen af det opsparede omkostnings- og risikooverskud.

2.1.11. Ophævelse af penge- og pensionsinstitutternes mulighed for at lave endelig opgørelse ved afgiftsfri overførsel af pensionsordninger mellem penge- og pensionsinstitutter

Efter gældende regler har forsikringsselskaber m.v. mulighed for at vælge at lave endelig opgørelse i forbindelse med en skattefri overførsel af pensionsordninger inden for samme penge- eller pensionsinstitut eller mellem to penge- og pensionsinstitutter.

Hvis pensionsinstituttet vælger at lave endelig opgørelse, og der på overførselstidspunktet er uudnyttet negativ skat på ordningen, vil en afgiftsfri overførsel af ordningen mellem to penge- og pensionsinstitutter medføre, at den uudnyttede negative skat udbetales til pensionsoppareren i stedet for, som det var hensigten, at skulle udnyttes til fradrag i skat for efterfølgende år i den nyoprettede ordning eller den bestående ordning, hvortil den oprindelige ordning er overført.

Det er ikke hensigtsmæssigt, at pensionsopparere i et vist omfang kan selvbetjene sig til en rentefordel ved at få udbetalt negativ skat i stedet for at vente på, at den negative skat bliver modregnet i skat for efterfølgende år.

Det foreslås derfor at ophæve pensionsinstitutternes mulighed for at lave endelig opgørelse ved afgiftsfri overførsel af pensionsordninger mellem penge- og pensionsinstitutter.

Forslaget støtter herudover hensigten med lempelsen af reglerne om overførsel mellem penge- og pensionsinstitutter ved lov nr. 1278 af 16. december 2009, om, at det ikke skal være skattemæssige overvejelser, der bestemmer i hvilket penge- eller pensionsinstitut pensionsopparingen placeres.

2.2. Pensionsbeskatningsloven

2.2.1. Forlængelse af ratepensionsordninger under udbetaling

I forbindelse med behandlingen af lovforslag L 213 til lov om ændring af personskatteloven, ligningsloven og forskellige andre love (Midlertidig udligningsskat på store pensionsudbetalinger, afskaffelse af særligt ægtefællefradrag m.v.), Folketinget 2009-10, der er vedtaget som lov nr. 723 af 29. juni 2010, gav skatteministeren tilsagn om at undersøge mulighederne for at forlænge en ratepensionsordning, når udbetalingen er påbegyndt.

Dette tilsagn udmøntes med nærværende forslag. Forslaget sikrer en større fleksibilitet for ratepensionsordninger under udbetaling og tager bl.a. højde for situationer, hvor udbetalingen er påbegyndt, men hvor udbetalingsperiodens længde ikke matcher forventet levealder, således at pensionsudbetalingerne ophører før død med forringede økonomiske vilkår for den pågældende pensionist til følge.

Med forslaget gennemføres samtidig mere fleksible regler for overførsel af ratepensionsordninger under udbetaling. Fra 2007 blev reglerne for skatte- og afgiftsfrie overførsler af ratepensioner under udbetaling mellem pengeinstitutter og forsikringsselskaber lempet, men kun i det omfang, at udbetalingen kunne fortsætte efter samme principper.

Pengeinstitutter udbetaler rateopsparingsordninger efter et såkaldt annuitets- eller serieprincip, mens forsikringsselskaber udbetaler rateforsikringer efter det såkaldte forsikringsprincip. Derfor er det i praksis meget få, der kan overføre deres ratepensionsordning skatte- og afgiftsfrit efter reglerne fra 2007, når udbetalingen først er gået i gang. Med forslaget gøres op med disse begrænsninger.

2.2.2. Justering af reglerne for pensionsordninger med løbende udbetalinger

Med forslaget gennemføres endvidere enkelte ændringer af pensionsbeskatningslovens regler for pensionsordninger med løbende udbetalinger.

Ved udmøntningen af aftalen om Forårspakke 2.0 i 2009 mellem regeringen og Dansk Folkeparti indførtes en regel om, at der maksimalt kan indbetales 100.000 kr.

årligt til en ratepension eller en ophørende livrente med fradragsret. Den grundlæggende målsætning hermed var i videst muligt omfang at fremme egenforsørgelse i hele alderdommen i form af livsvarige livrenter frem for egenforsørgelse alene i den første del af alderdommen i form af ratepensioner og ophørende livrenter.

Efter gældende ret er det imidlertid muligt skatte- og afgiftsfrit at overføre eksempelvis en 20-årig ratepension under udbetaling til en ophørende livrente med en løbetid på 10 år. Det harmonerer ikke med den beskrevne målsætning. Det foreslås derfor at justere reglerne således, at en sådan overførsel, hvorved den resterende udbetalingsperiode forkortes, ikke er mulig uden skatte- og afgiftsmæssige konsekvenser. Reglerne justeres desuden således, at udbetalingen af midlerne fra en ratepension under udbetaling ikke kan bringes til et midlertidigt ophør ved at overføre midlerne til en pensionsordning med løbende udbetalinger, ligesom udbetalingsvilkårene for en pensionsordning med løbende udbetalinger, der er under udbetaling ikke vil kunne ændres uden skattemæssige konsekvenser. Dermed forfølges det grundlæggende princip i pensionsbeskatningsloven om, at det ikke skal være muligt ved vilkårlig placering af udbetalingerne helt eller delvis at undgå beskatning.

2.2.3. Skatte- og afgiftsfritagelse for udbetalinger, der svarer til indbetalinger, der ikke har været fradrags- eller bortseelsesret for

Efter gældende regler skal der ikke betales indkomstskat eller afgift efter pensionsbeskatningsloven af udbetalinger, der svarer til indbetalinger, som pensionsopspareren har foretaget på ordningen, og som den pågældende kan godtgøre, at der ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst ikke har været fradrags- eller bortseelsesret for her i landet eller i udlandet.

Det fremgår ikke tydeligt af de gældende bestemmelser, at også indbetalinger, som en arbejdsgiver har foretaget på en pensionsordning, indgår ved opgørelsen af indbetalinger, for hvilke der eventuelt ikke har været fradrags- eller bortseelsesret her i landet eller i udlandet. Det fremgår heller ikke tydeligt af de gældende bestemmelser, at også indbetalinger, som en anden person (afdød ægtefælle eller forælder) end den, der modtager udbetalingen, har foretaget på pensionsordningen, indgår ved opgørelsen af indbetalinger, for hvilke der ikke har været fradrags- eller bortseelsesret her i landet eller i udlandet. Det foreslås derfor at tydeliggøre reglerne.

2.2.4. Placeringsregler for godkendte udenlandske ordninger

2.2.4.1. Fradrag for indbetalinger til godkendte udenlandske ordninger

Med vedtagelsen af lov nr. 1534 af 19. december 2007 om ændring af pensionsbeskatningsloven og forskellige andre love (Fradragsret for indbetalinger til udenlandske pensionsordninger) skete der en udvidelse af fradragsretten for indbetalinger til udenlandske pensionsordninger.

Fradragsretten gælder for personer, der her fra landet opretter en pensionsordning i en pensionskasse, et livsforsikringsselskab eller kreditinstitut i et andet land inden for EU/EØS end Danmark. Tilsvarende gælder for indbetalinger, som en arbejdsgiver foretager til en pensionsordning oprettet som led i et ansættelsesforhold, hvor den ansatte har skattemæssig bortseelsesret for arbejdsgiverens indbetalinger til ordningen.

Der kan opnås adgang til fradrag for indbetalinger til en udenlandsk pensionsordning efter to forskellige procedurer. Efter den første procedure anmoder personen SKAT om at godkende den udenlandske pensionsordning som omfattet af pensionsbeskatningsloven, når en række betingelser er opfyldt.

Efter den anden procedure godkender SKAT pensionskasser, livsforsikringsselskaber eller kreditinstitutter i det andet land inden for EU/EØS til at kunne udbyde skattebegunstigede pensionsordninger som omfattet af pensionsbeskatningsloven, når en række betingelser er opfyldt.

I kraft af godkendelsen forpligter det udenlandske pensionsinstitut sig til at indeholde skat og afgift af udbetalinger fra ordningen og indbetale det indeholdte beløb til SKAT. Det gælder for såvel udbetalinger, der sker i overensstemmelse med sædvanlige udbetalingsvilkår i ordningen, som ophævelse af ordningen i utide, hvor der skal betales 60 pct. i afgift.

2.2.4.2. Skatte- og afgiftsfri overførsel af danske pensionsordninger til godkendte udenlandske pensionsordninger

Med ovennævnte lov, jf. pkt. 2.2.4.1., er der endvidere indført adgang til at overføre en pensionsordning i et dansk pensionsinstitut uden skattemæssige konsekvenser til en udenlandsk pensionsordning, som SKAT har godkendt som omfattet af pensionsbeskatningsloven.

Det indebærer, at overførslen af den danske ordning til den udenlandske ordning ikke behandles som en udbetaling fra den ordning, der overføres. Det betyder, at der ikke indtræder skatte- eller afgiftspligt for udbeta-

lingen i forbindelse med overførslen. Det er endvidere en betingelse for skatte- og afgiftsfri overførsel til en godkendt udenlandsk ordning, at indbetalingen ikke er skattebegünstiget i udlandet, dvs. at der ikke også opnås fradragsret for indbetalingen.

2.2.4.3. Placeringsregler for godkendte udenlandske rate- og kapitalpensionsordninger

Der blev ved ovennævnte lov, jf. pkt. 2.2.4.1, endvidere fastsat regler i pensionsbeskatningsloven for hvilke aktiver, rate- og kapitalpensionsordninger i udenlandske pensionsinstitutter kan anbringes i som betingelse for godkendelse som en fradragsberettiget ordning. Baggrunden var, at reglerne for anbringelse af rate- og kapitalpensionsordninger fastsat med hjemmel i lov om finansiel virksomhed alene gælder for ordninger oprettet i pengeinstitutter med hjemsted her i landet og faste driftssteder her i landet af udenlandske kreditinstitutter.

For at sikre, at opsparingen tjener et pensionsformål og dermed som led i fastlæggelsen af, hvad der er en fradragsberettiget pensionsordning, blev det i forbindelse med udvidelsen af fradragsretten til godkendte udenlandske ordninger fundet nødvendigt at stille visse krav til placering af midlerne i rate- og kapitalpensionsordninger i godkendte udenlandske pengeinstitutter. Formålet med at stille krav til hvilke typer af aktiver, som pensionsordningen kan anbringes i, er bl.a. at undgå, at man kan erhverve aktiver, der kan benyttes privat, med skattemæssig fradragsret.

Reglerne svarer i al væsentlighed til de regler for anbringelse, der med hjemmel i lov om finansiel virksomhed under Økonomi- og Erhvervsministeriet er fastsat for rate- og kapitalpensionsordninger i danske pengeinstitutter, idet der dog findes enkelte mindre forskelle. Anbringelsesreglerne for rate- og kapitalpensionsordninger i danske penge- og kreditinstitutter er fastsat i en bekendtgørelse udstedt med hjemmel i lov om finansiel virksomhed, medens reglerne for godkendte udenlandske ordninger er fastsat i pensionsbeskatningsloven.

Reglerne i pensionsbeskatningsloven for godkendte udenlandske rate- og kapitalpensionsordninger går ud på, at midlerne i disse ordninger ikke kan anbringes i fast ejendom med brugsrettigheder, rabatter eller dispositionsret tilknyttet, hovedaktionæraktier, aktier m.v., der har som formål eller som et af sine formål at give brugsrettigheder, rabatter eller lignende i selskabet, eller i andele i en personligt drevet virksomhed ejet af kontohaveren. Disse krav til godkendte udenlandske pensionsordninger skal også være opfyldt, når en dansk pensionsordning overføres til en udenlandsk pensionsordning.

Baggrunden for kravet om, at en rate- og kapitalpensionsordning ikke må anbringes i fast ejendom og aktier m.v., der giver brugsrettigheder eller rabatter i selskabet, er, at opsparingen skal komme pensionsopspareren til gode *efter* pensionering. Kravet skal sikre, at der ikke kan ske udbetalinger fra pensionsordningen til pensionsopspareren *før* pensioneringen. Det vil være tilfældet, hvis der opnås brugsrettigheder eller rabatter i selskabet, idet brugsrettigheden eller rabatten da vil ned sætte afkastet på pensionsopsparingen. Og dermed vil ordningen ikke fuldt ud gå til forsørgelse efter pensionering.

Der stilles endvidere krav til den del af rate- og kapitalpensionsordningen, der kan anbringes i aktier m.v., afhængig af, om aktien handles på et reguleret marked, multilateral handelsfacilitet eller et andet sted.

Ved anbringelse i aktier m.v., der handles på et *reguleret marked* eller en *multilateral handelsfacilitet*, må værdien af værdipapirer udstedt af en enkelt emittent ikke overstige 20 pct. af pensionsformuen (spredningskrav).

For så vidt angår rate- og kapitalopsparingsordninger på særskilte depoter, der anbringes i aktier m.v., der *ikke* handles på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, i aktieselskaber og anpartsselskaber inden for EU/EØS, må kontohaveren ikke eje 25 pct. eller mere af aktierne m.v. i det pågældende selskab m.v. Anbringelse kan således ikke ske i selskaber uden for EU/EØS. Der skal minimum investeres 100.000 kr. i hvert enkelt selskab. Det er endvidere et krav, at værdien af aktier m.v. på investeringstidspunktet højst udgør 20 pct. af den del af opsparingen, der ligger under 2 mio. kr. Af den del, der ligger mellem 2 og 4 mio. kr., kan højst 50 pct. placeres i aktier m.v., og af den del, der ligger over 4 mio. kr., kan højst 75 pct. placeres i sådanne aktier m.v. Disse regler har det specifikke formål at understøtte et tættere samspil mellem virksomheder og private investorer, som skal kunne bane vejen for flere kommercielle succeser.

Hvis en kontohaver overskrider ejergrænsen på 25 pct., skal kontohaveren inden 3 måneder efter overskridelsen nedbringe ejerandelen til under 25 pct. eller erhverve de pågældende aktier m.v. for frie midler. Sker det ikke, skal der betales afgift på 60 pct. af det beløb i ordningen, der kan henføres til kapitalandele i ordningen, der overskrider ejergrænsen, og som kunne være udbetalt ved en ophævelse af ordningen.

For så vidt angår eventuel overtrædelse af de andre betingelser for anbringelsen, f. eks. anbringelse i fast ejendom eller i aktier i selskaber, der har som formål at give brugsrettigheder eller rabatter i selskabet, er der

hverken i reglerne for de danske penge- og kreditinstitutter eller i reglerne for de godkendte udenlandske penge- og kreditinstitutter fastsat nogen frist inden for hvilken, betingelserne igen skal opfyldes.

2.2.4.4. Risiko for skatte- og afgiftsfrie udlodninger fra en dansk ordning, der overføres til en udenlandsk ordning

2.2.4.4.1. Overførsel og ophør af fuld skattepligt

Reglerne beskrevet ovenfor i afsnit 2.2.4.2 og 2.2.4.3. kan indebære risiko for en utilsigtet udnyttelse i visse situationer. Der kan ske udbetalinger fra ordningen i strid med hensigten, som SKAT ikke bliver bekendt med. Og visse skatteregler uden for pensionsbeskatningsområdet kan i visse situationer omgås, hvilket SKAT heller ikke bliver bekendt med.

En fremgangsmåde for udnyttelse af skattereglerne kan være, at en pensionsopsparer her i landet, der har en fradragsberettiget pensionsordning i et dansk pensionsinstitut, flytter pensionsordningen til et godkendt udenlandsk pensionsinstitut. Pensionsordningen kan være en pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, kapitalforsikring eller en ordning, der svarer til en af de nævnte.

Pensionsopsparereren har endvidere et personligt ejet aktiv, eksempelvis et hus eller lejlighed, herunder en feriebolig, bil eller båd, der typisk benyttes privat. Det pågældende aktiv lægges ind i et selskab, der fuldt ud ejes af pensionsopsparereren. Der kan i den forbindelse opstå risiko for, at aktionæren lægger aktivet ind i selskabet for et beløb, der er højere end handelsværdien, hvorved der efter danske skatteregler foreligger maskeret udlodning. Herefter sælger pensionsopsparereren aktierne til sin egen udenlandske pensionsordning/det udenlandske pensionsinstitut. Eventuelt bevarer pensionsopsparereren den fulde råderet over aktivet efter salget af aktierne til det udenlandske pensionsinstitut.

Hvis pensionsopsparereren allerede forud for, at vedkommende lægger aktiver ind i sit selskab, flytter til et andet land og den fulde skattepligt til Danmark ophører, undgår pensionsopsparereren at blive omfattet af flere skatteregler.

For det *første* kan der ikke ske beskatning af maskeret udlodning. I det tilfælde, hvor en aktionær som anført lægger et aktiv ind i sit selskab for et beløb, der er højere end værdien af aktivet, foreligger der maskeret udlodning fra selskabet, der udløser beskatning. Maskeret udlodning kan medføre forhøjelse enten af selskabets indkomst eller af aktionærens indkomst eller af indkomsten hos både selskabet og aktionæren. Når aktionæren ikke er skattepligtig til Danmark, kan der imidlertid ikke

ske beskatning til Danmark af maskeret udlodning, når selskaber ikke er registret i Danmark.

For det *andet* skal der ikke betales pensionsafkastskat af afkastet af ordningen, idet begrænset skattepligtige ikke er omfattet af pensionsafkastbeskatningsloven. Det skal dog bemærkes, at begrænset skattepligtige personer ikke skal betale pensionsafkastskat af afkastet af en pensionsordning, hvad enten ordningen er oprettet i et dansk eller et godkendt udenlandsk pensionsinstitut.

For det *tredje* vil pensionsopsparereren - helt afhængig af hvilket land, der har beskatningsretten til udbetalinger fra pensionsordninger til personer bosiddende i det pågældende land - muligvis kun kunne beskattes i det pågældende andet land. Da satserne for indkomstbeskatningen i andre EU/EØS-lande typisk er lavere end i Danmark, kan det være fordelagtigt rent skattemæssigt at få ordningen udbetalt, medens man bor i udlandet. Det gælder kun for løbende udbetalinger fra ordningen, idet afgift efter pensionsbeskatningsloven, der udløses ved en engangsudlodning fra ordningen, ikke er reguleret i dobbeltbeskatningsoverenskomsterne. Der skal derfor betales afgift til Danmark uanset skattepligtsforhold. Det skal bemærkes, at fordelene alene er en konsekvens af den pågældende dobbeltbeskatningsoverenskomst, og fordelene vil dermed kunne opnås, hvad enten ordningen er oprettet i et udenlandsk godkendt eller et dansk pensionsinstitut.

For det *fjerde* vil pensionsopsparereren i det tilfælde, hvor vedkommende får et aktiv stillet til rådighed af det selskab, hvori pensionsordningen er anbragt, ikke blive beskattet heraf. Dette forhold uddybes nedenfor.

I forbindelse med, at det udenlandske pensionsinstitut erhverver aktierne som nævnt ovenfor, er pensionsinstituttet forpligtet til i et vist omfang at sikre sig, at købesummen for aktierne afspejler den reelle værdi af selskabet efter de regler, der måtte gælde herom i det pågældende udland, jf. også EU's livsforsikringsdirektiv 2002/83/EF af 5. november 2002. Pensionsinstituttet skal sikre sig, at der er tale om en betryggende investering. Dette kræver, at der skal ske en efterprøvning af, at værdiansættelsen af selskabets aktiver og passiver, herunder at værdien af det private aktiv (den faste ejendom, båden eller bilen), som er lagt ind i selskabet, er korrekt.

Er det forsikringsmæssige indhold i pensionsordningen imidlertid relativt begrænset - idet ordningen i overvejende grad har karakter af simpel opsparing - må det befrygtes, at det udenlandske pensionsinstituts tilskyndelse til en fyldestgørende efterprøvning af værdierne ofte vil være begrænset, fordi pensionsinstituttets risiko er begrænset. Tilsvarende kan forsikringsselskabets mu-

lighed for at efterprøve værdiansættelsen være begrænset. Der kan dermed opstå risiko for, at værdien af aktiverne og dermed også værdien af aktierne vil være overvurderet på det tidspunkt, hvor pensionsoppareren sælger aktierne i selskabet til den udenlandske pensionsordning.

Det er i den forbindelse værd at bemærke, at der kan være risiko for, at der sker en systematisk overvurdering af værdien af de aktiver (typisk aktier), som pensionsordningen anbringes i. Salg af aktierne m.v. til overkurs skal anses for en (del)udbetaling af ordningen, hvorved der foreligger en førtidig udbetaling af ordningen. Førtidige udbetalinger fra en pensionsordning pålægges en afgift på 60 pct. Imidlertid forudsætter en reaktion fra det udenlandske pensionsinstitut, hvorefter det udenlandske pensionsinstitut tager skridt til at opgøre, tilbageholde og indbetale afgiften, at pensionsinstitut selv anfægter værdiansættelsen. Det vil pensionsinstituttet i den skitserede fremgangsmåde ikke nødvendigvis gøre, hvilket SKAT har yderst begrænsede muligheder for at blive opmærksom på. Der er således risiko for, at en del af pensionsordningen udloddes som et engangsbeløb, uden at der i praksis betales afgift af det udloddede beløb.

SKAT har yderst begrænsede muligheder for at udvirke, at det udenlandske pensionsinstitut i det pågældende udland foretager en efterprøvning af værdiansættelsen af aktierne.

SKAT har mulighed for at anmode det godkendte udenlandske pensionsinstitut om oplysninger, der gør SKAT i stand til at kunne afgøre, om der foreligger en disposition i det pågældende pensionsinstitut, der indebærer, at pensionsinstituttet skal opgøre og afregne 60 pct. i afgift af udlodningen. Hvis pensionsinstituttet ikke afgiver de ønskede oplysninger, kan SKAT ikke anvende rådsdirektivet om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for området direkte skatter og afgiftsbelastning af forsikringspræmier (77/799/EØF) til at anmode det pågældende udland om de ønskede oplysninger. Det skyldes, at direktivet ikke omfatter afgifter omfattet af pensionsbeskatningsloven. Er afgiftskravet derimod først fastslået, giver direktivet om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med skatter, afgifter og andre foranstaltninger (2010/24/EU) SKAT mulighed for at få bistand fra de udenlandske skattemyndigheder til inddrivelse af kravet.

Fremgangsmåden kan videre være den, at selskabet efter et vist tidsrum sælger det pågældende aktiv i fri handel. Har pensionsoppareren oprindeligt solgt aktierne m.v. til selskabet til overkurs, vil dette i hvert fald blive konstateret ved selskabets salg af aktivet. Salgssummen for aktivet indgår i selskabet, der herefter li-

kvideres. Likvidationsprovenuet udloddes som en engangsudbetaling til pensionsoppareren, dvs. at pensionsordningen ophæves. Det udbetalte beløb pålægges en afgift på 60 pct. Alternativt kan salgssummen blive stående på ordningen indtil pensioneringstidspunktet.

Konsekvensen er, at forskellen mellem ordningens indestående før pensionsinstituttets køb af selskabets aktier og værdien af pensionsordningen efter, at aktivet eller aktierne er anbragt i den udenlandske ordning, i strid med gældende ret, i praksis formentlig ikke vil blive pålagt skat eller afgift. Det vil formentlig næppe heller ske på det tidspunkt, hvor selskabet efterfølgende eventuelt sælger aktivet, og hvor det endeligt kan fastslås, at værdien af aktierne oprindeligt var for høj.

Det skal bemærkes, at der som udgangspunkt intet spekulativt er i et tilfælde, hvor markedsværdien af en pensionsordning falder mellem det tidspunkt, hvor der sker indbetalinger på ordningen, og det tidspunkt, hvor der sker udbetalinger fra ordningen. Det vil være tilfældet, hvis værdien af de aktiver, eksempelvis aktier, som pensionsordningen er anbragt i, er faldet i perioden. Det er tværtimod en situation, som pensionsoppareren vil søge at undgå. Et sådant fald i værdien af pensionsordningen har da heller ingen konsekvenser i relation til pensionsbeskatningsloven. Er summen af de samlede udbetalinger lavere end summen af de samlede indbetalinger, betragtes forskelsbeløbet ikke som en udlodning til pensionsoppareren, der udløser skat eller afgift, uanset at der har været fradragsret for indbetalingerne.

Den fremgangsmåde, der er skitseret ovenfor for udnyttelse af skattereglerne, adskiller sig imidlertid fra det tilfælde, hvor pensionsordningen blot er faldet i værdi. Forskellen består i, at der sker en - i praksis skatte- og afgiftsfri - udlodning fra pensionsordningen på det tidspunkt, hvor det udenlandske pensionsinstitut køber aktierne m.v. i selskabet, når aktierne m.v. afstås til et højere beløb end der er dækning for af værdier i selskabet. Selv om det konstateres, at selskabets aktiver afstås til en lavere værdi end den værdi, som lå til grund ved salget af selskabets aktier til pensionsinstituttet, har SKAT i praksis som nævnt yderst begrænsede muligheder for at efterprøve, om den oprindelige værdiansættelse af selskabets aktiver var for høj, eller den lave salgssum for aktiverne må tilskrives dårlige økonomiske konjunkturer, modeskift, ekstraordinær fysisk forringelse eller lignende.

Eksempel

En pensionsopparer har en dansk rateopsparing på 3 mio. kr. Ordningen overføres til et godkendt pensionsinstitut i udlandet. Pensionsoppareren har en lystbåd,

som pensionsopspareren vurderer er 3 mio. kr. værd. Reelt er lystbåden dog kun 2 mio. kr. værd. Lystbåden lægges ind i et selskab, som pensionsopspareren ejer fuldt ud. Selskabet afstås til pensionsinstituttet, og pensionsopspareren får udloddet 3 mio. kr. fra ordningen til sin privatøkonomi. Der foreligger herved en delophævelse af ordningen på 1 mio. kr., der udløser afgiftspligt. Herefter sælger selskabet båden for 2 mio. kr., hvorefter pensionsordningen ophæves. Beløbet på 2 mio. kr. udbetales til pensionsopspareren og afgiftsberigtiges med 60 pct. eller i alt 1,2 mio. kr. Pensionsopspareren får dermed udloddet sin pensionsordning før pensioneringen til en reel beskatning på kun 40 pct., såfremt delophævelsen ikke kommer til SKATs kendskab pga. fremgangsmåden.

Det kan som nævnt forekomme, at pensionsopspareren benytter det aktiv, der lægges ind i selskabet, privat, og efter afståelsen af aktierne fortsat benytter aktivet privat.

Der gælder særlige regler for beskatning, når et selskab stiller en helårsbolig, en sommerbolig eller en lystbåd til rådighed for hovedaktionæren eller en ansat direktør eller en anden medarbejder med væsentlig indflydelse på egen aflønningsform.

Reglerne i ligningsloven indebærer en relativt hård beskatning. Eksempelvis gælder der for lystbåde en formodningsregel, hvorefter en hovedaktionær, der som led i et ansættelsesforhold får stillet en lystbåd til rådighed, anses for at have lystbåden til rådighed hele året. Hovedaktionæren beskattes med 2 pct. pr. uge af bådens anskaffelsessum inkl. moms og levering. Formodningsreglen indebærer, at hvis hovedaktionæren har lystbåden til rådighed hele året, udgør den årlige skattepligtige værdi 104 pct. af bådens anskaffelsessum inkl. moms og levering.

Også en forsikringstager, der placerer midlerne i en pensionsopsparing i et aktiv som nævnt ovenfor, skal beskattes efter disse regler.

Pensionsopspareren rådighed over et aktiv vil i princippet *også* skulle betragtes som en udlodning fra pensionsordningen, der udløser afgiftspligt efter pensionsbeskatningsloven. Det forudsætter dog, at pensionsopspareren får aktivet stillet til rådighed i form af udbytte fra selskabet. Udbyttet fra selskabet må anses for en udlodning fra pensionsordningen. (Hvis rådigheden over aktivet derimod er vederlag for en ydelse, som pensionsopspareren erlægges i selskabet i form af personligt arbejde, og vederlaget til pensionsopspareren er en driftsudgift i selskabet, sker der derimod ingen udlodning fra pensionsordningen.)

Udlodningen vil kunne opgøres til et beløb, der svarer til den leje, der vil skulle betales for at leje et tilsvarende aktiv i perioden. Afgiften af dette lejeløb vil være lavere end den beskatning, der vil skulle ske efter de nævnte regler i ligningsloven.

Da pensionsopspareren *ikke* er skattepligtig til Danmark, vil der ikke ske beskatning efter ovennævnte regler i ligningsloven. Og i praksis pålægges der næppe heller afgift af udlodningen efter pensionsbeskatningsloven.

Fremgangsmåden indebærer samlet set, at

- der indrømmes fradragsret for anskaffelsen af et aktiv til privat benyttelse, der lægges ind i pensionsopspareren eget selskab, i kraft af fradragsretten for indbetalinger på en udenlandsk pensionsordning,
- der ikke sker beskatning til Danmark af den maske-rede udlodning ved overførsel af aktivet til selskabet, når selskabet ikke er dansk, og pensionen er fraflyttet Danmark,
- der i praksis næppe sker beskatning til Danmark af den udlodning fra pensionsordningen, der i princippet sker, når pensionsopspareren afstår selskabet eller aktivet til pensionsinstituttet til en for høj værdi, og
- der ved pensionsopspareren eventuelle rådighed over aktivet efter overførslen til pensionsordningen ikke sker beskatning heraf til Danmark.

2.2.4.4.2. Overførsel og bevarelse af fuld skattepligt

Hvis pensionsopspareren flytter den danske pensionsordning til et godkendt udenlandsk pensionsinstitut men forbliver boende i Danmark, opstår der også risiko for utilsigtet udnyttelse af skattereglerne, men i mindre omfang.

For det *første* foreligger der i det tilfælde, hvor aktionæren indskyder et aktiv for 3 mio. kr., der (i ovenstående eksempel) kun er 2 mio. kr. værd, maskeret udlodning, der udløser beskatning som redegjort for i afsnit 2.1.4.1. SKAT har som udgangspunkt alle oplysninger, der er nødvendige for at blive opmærksom på, at der foreligger maskeret udlodning og for at gennemføre beskatningen. Men der kan være risiko for, at SKAT ikke opdager alle de tilfælde, hvor der i den beskrevne fremgangsmåde foreligger maskeret udlodning. Navnlig når det drejer sig om, at aktivet lægges ind i et udenlandsk selskab, eller der er små forskelle mellem den reelle værdi af et aktiv og den pris, som selskabet og aktionæren har handlet aktivet til, er der stor risiko for, at SKAT ikke opdager, at der foreligger maskeret udlodning.

For det *andet* skal der i det tilfælde, hvor aktionæren efter, at aktierne er lagt ind i pensionsordningen, får stil-

let et aktiv i selskabet til rådighed eller opnår brugsrettigheder, rabatter eller lignende i selskabet, ske beskatning efter reglerne i ligningsloven som nævnt i afsnit 2.1.4.1., hvis betingelserne er opfyldt. Men der kan imidlertid være risiko for, at SKAT ikke opdager alle de tilfælde, hvor aktiver i den beskrevne fremgangsmåde stilles til rådighed for en hovedaktionær i et personligt ejet selskab, og der dermed skal ske beskatning efter ligningslovens regler.

2.2.4.5. Forslagets indhold

Det findes nødvendigt at stille visse krav til placering af midlerne i pensionsordninger med løbende udbetalinger, rateforsikringer og kapitalforsikringer i pensionsøjemed eller ordninger, der svarer hertil, i godkendte udenlandske pensionsinstitutter. Det skyldes hensynet til, at opsparringen skal tjene et pensionsformål og dermed som led i fastlæggelsen af, hvad der er en fradragsberettiget eller bortseelsesberettiget pensionsordning. Fraværet af placeringsregler indebærer risiko for skatteunddragelse, som SKAT har yderst begrænsede muligheder for at opdage.

Hensynet udmøntes med forslaget i, at det ikke skal være muligt at opnå fradragsret for anskaffelse af aktiver, der kan benyttes til private formål. Dette er ikke muligt i pensionsordninger i danske pensionsinstitutter, og det skal derfor heller ikke være muligt i udenlandske pensionsinstitutter.

Hertil kommer, at selvom der sker beskatning af pensionsoppareren af maskeret udlodning eller beskatning efter reglerne i ligningsloven i kraft af, at der stilles et aktiv i selskabet til rådighed eller opnås brugsrettigheder el. lign, jf. afsnit 2.2.4.4.2, vil der fortsat bestå forskelle i forhold til danske forsikringsordninger. Forsikringstager i danske livsforsikringsselskaber m.v. kan ikke eje aktier direkte. Forsikringstageren kan heller ikke eje fast ejendom direkte. Aktier og fast ejendom, som danske livsforsikringsselskaber m.v. placerer midlerne i, ejes derimod af livsforsikringsselskabet. På denne baggrund er det velbegrundet at afskære udenlandske forsikringsordninger fra at kunne anbringe i nærmere afgrænsede aktiver, som forsikringstager i danske livsforsikringsselskaber ikke direkte kan anbringe i, når det udenlandske forsikringsselskabs anbringelse af opsparringen indebærer risiko for omgåelse af pensionsbeskatningsloven, som det vil været yderst vanskeligt for SKAT at klarlægge.

Det foreslås, at der indføres en regel om, at udenlandske pensionsforsikringer (pensionsordninger med løbende udbetalinger, rateforsikringer og kapitalforsikringer) i et andet EU/EØS-land, som vilkår for godkendelsen, ikke kan anbringes i fast ejendom med

tilknyttede brugsrettigheder, rabatter eller dispositionsret, i hovedaktionæraktier (afgrænset som en ejerandel på 25 pct. eller mere) eller i aktier m.v., der har som formål eller som et af sine formål at give brugsrettigheder, rabatter eller lignende i selskabet. Endvidere kan pensionsordningen ikke anbringes i andele i en personligt drevet virksomhed, som forsikringstageren ejer.

Der foreslås en frist på 3 måneder for forsikringstageren til at nedbringe ejerandelen i et selskab til under 25 pct. og til at få fast ejendom med brugsrettigheder, rabatter eller dispositionsret tilknyttet, aktier, hvortil der er knyttet brugsrettigheder m.v. og andele i personligt drevet virksomhed ud af pensionsordningen. Der foreslås en regel om, at er der lagt et aktiv ind i pensionsordningen til et for højt beløb, skal der betales 60 pct. i afgift af den del af det samlede beløb for salget af aktierne m.v., der kan henføres til overvurderingen af handelsværdien. Overholdes fristen ikke, skal der betales 60 pct. i afgift af det beløb i ordningen, der kan henføres til de kapitalandele, der er placeret i selskabet, og som kunne være udbetalt ved en ophævelse af ordningen.

Der foreslås endvidere i reglerne for godkendte udenlandske rate- og kapitalopsparingsordninger indsat krav om, at dels skal ejerandele i selskabet, som kontohaveren ejer uden for pensionsordningen, medregnes ved opgørelsen af ejergrænsen på 25 pct., dels skal nærtstående aktiebesiddelser også medregnes. Med dette forslag sker der en harmonisering med reglerne for rate- og kapitalopsparingsordninger oprettet i danske pengeinstitutter.

2.2.5. Ændring af en regel for ikrafttræden af lov nr. 625 af 11. juni 2010 om afskæring af fradragsret for nye indbetalinger til en kapitalpension efter udbetaling af en kapitalpension, undtagelse af indeksordninger fra loftet på 100.000 kr. for fradragsberettigede indbetalinger m.v.

Endelig foreslås der en ændring af en virkningsregel for en ændring af pensionsbeskatningsloven i foråret 2010. Ændringen går ud på, at en regel om, at der kan betales afgift på 60 pct. af udbetaling af en kapitalpension, med den virkning, at der i efterfølgende indkomstår fortsat kan foretages indbetalinger med fradragsret, får virkning allerede for udbetalinger, der sker den 1. januar 2010 eller senere. Ved lovændringen i foråret 2010 var reglen først tillagt virkning for udbetalinger, der skete den 14. april 2010 eller senere, hvilket har vist sig ikke at være rimeligt.

3. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget indeholder en række ændringer af både pensionsbeskatningsloven og pensionsafkastbeskatningsloven. Heraf er det kun forslaget om forlængelse af

udbetalingsperioden for allerede påbegyndte ratepensioner, der har nævneværdige provenumæssige konsekvenser.

Lovforslaget skønnes samlet set at medføre et varigt provenutab på ca. 5 mio. kr. årligt. Hertil kommer en

udskydelse af skatteindtægter i de første par år på optil ca. 35 mio. kr. årligt.

De provenumæssige konsekvenser af forslaget er sammenfattet i nedenstående tabel, og efter tabellen uddybes provenuvurderingen af de enkelte forslag.

Provenuvirkning af de foreslåede ændringer af pensionsbeskatningsloven											
Mio. kr. 2010-niveau	Varig virkning	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	Finansår 2011
Forlængelse af ratepensionsordninger under udbetaling	-5	-10	-15	-25	-30	-40	-25	-10	-5	-5	-10
- heraf kommuneskat	0	-5	-5	-10	-15	-20	-15	-5	0	0	-5

3.1. Pensionsafkastbeskatningsloven

Forslaget om en forlængelse af pengeinstitutternes frist for indbetaling af pensionsafkastskat med en uge, har som udgangspunkt ingen økonomiske konsekvenser, da der i perioden pålægges en rente.

For så vidt angår forslaget om bevarelse af negativ skat ved ophør af fuld skattepligt og mulighed for udbetaling ved ophævelse af pensionsordningen er der tale om en stadfæstelse af gældende praksis. Forslaget har således ingen provenumæssige konsekvenser.

Lovforslagets øvrige elementer, der omfatter ændringer af administrativ karakter, har ingen nævneværdige provenumæssige konsekvenser.

3.2. Pensionsbeskatningsloven

Forslaget om, at personer kan vælge at forlænge deres allerede påbegyndte ratepension, vil dels medføre en skatteudskydelse, dels medføre et progressionstab, i det omfang forlængelsen betyder, at de fremtidige udbetalinger, som i gennemsnit bliver mindre pr. år, falder under progressionsgrænsen for udligningsskat og top-skat.

Da personer, som får behov for at forlænge udbetalingsperioden for deres ratepensioner, stort set alle i dag vil kunne anvende en ophørende livrente med eller uden garanti som en nær substitut, skønnes lovforslaget kun i begrænset omfang at føre til en forøgelse af forlængelser af allerede påbegyndte ratepensioner.

Der findes ingen præcise oplysninger om, hvor mange som i dag forlænger deres allerede påbegyndte ratepension, men det skønnes at dreje sig om en yderst begrænset personsreds.

Det antages med stor usikkerhed, at lovforslaget umiddelbart vil kunne medføre, at der forskydes skatteind-

tægter på op til ca. 35 mio. kr. i de første år (gennemsnitlig forlængelse), mens det varige provenutab ved forslaget skønnes at udgøre ca. 5 mio. kr. om året svarende til de tabte progressive skatter.

I det omfang personer anvender muligheden for at opnå fradragsret på deres indbetalinger på kapitalpensioner mod en betaling af en afgift på 60 pct., vil der komme et merprovenu. Dog skønnes denne personsreds at være yderst begrænset.

Lovforslagets øvrige elementer, der omfatter ændringer af administrativ karakter, har ingen nævneværdige provenumæssige konsekvenser.

4. Administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget skønnes at medføre engangsomkostninger for Skatteministeriet til systemtilretninger på ca. 900.000 kr. på grund af ændringerne i pensionsafkastbeskatningsloven.

5. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget skønnes ikke at have økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

6. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget skønnes at gøre pensionsafkastbeskatningsreglerne mere håndterbare for pensionsbranchen.

Forslaget har været sendt til Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering (CKR) med henblik på en vurdering af, om forslaget skal forelægges Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspanel. CKR vurderer ikke, at forslaget indeholder administrative konsekvenser i et omfang, der berettiger, at lovforslaget bliver forelagt virksomhedspanelet. For-

slaget bør derfor ikke forelægges Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspanel.

7. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget skønnes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

8. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Lovforslaget har, bortset fra § 2, nr. 2, 5-8 og 13-15, og §§ 3-6, været til høring hos Advokatrådet, Akademikernes Centralorganisation, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsmarkedets Tillægspension, Center

for Kvalitet i Reguleringen, Cevea, Cepos, Danske Advokater, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Danish Venture Capital and Private Equity Association, Dansk Aktionærforening, Den Danske Skatteborgerforening, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, Finanstilsynet, Finansrådet, Foreningen af Firmapensionskasser, Foreningen Danske Revisorer, Forsikring og Pension, Foreningen Registrerede Revisorer, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, FTF, Forvaltningshøjskolen, Håndværksrådet, InvesteringsForeningsRådet, Kommunernes Landsforening, Landsorganisationen i Danmark, Skatterevisorforeningen, SKATs retssikkerhedschef, Videncentret for Landbrug og Ældre Sagen.

Lovforslagets § 2, nr. 2, 5-8, 13-15, og §§ 3-6, er samtidig med fremsættelsen sendt i høring hos den kreds af myndigheder og organisationer m.v., der er anført ovenfor.

11. Sammenfattende skema

Samlet vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser	Negative konsekvenser
Økonomiske konsekvenser for det offentlige		Lovforslaget skønnes samlet set at give et varigt provenutab på ca. 5 mio. kr. årligt. I 2011 udgør provenutabet ca. 10 mio. kr. Dette skyldes primært en midlertidige udskydelse af skatteprovenuet i forbindelse med forlængelsen af ratepensionerne under udbetaling.
Administrative konsekvenser for det offentlige	Ingen	Lovforslaget skønnes samlet set at medføre engangsomkostning på ca. 0,9 mio. kr.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Lovforslaget skønnes at gøre pensionsafkastbeskatningsreglerne mere håndterbare for pensionsbranchen.	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Der er tale om en konsekvensændring som følge af forslaget § 1, nr. 27, hvor personer, der ikke længere er fuldt skattepligtige eller er fuldt skattepligtige, men ikke længere er hjemmehørende her i landet, kan få udbetalt negativ skat.

Til nr. 2 og 3

Med den nye pensionsafkastbeskatningslov er skattepligten som hovedregel omlagt fra institut- til individniveau. Den nye lov har virkning fra indkomståret 2010 for pensionsordninger i danske institutter. Herved er reglerne for opgørelse og beregning af pensionsafkastskatten de samme, uanset om opsparerer har en pensionsordning i et dansk eller et udenlandsk pensionsinstitut.

For pensionsordninger i pensionsinstitutter opgøres pensionsafkastskatten på individniveau efter enten pensionsafkastbeskatningslovens §§ 4 eller 4 a. Efter § 4 opgøres beskatningsgrundlaget som forskellen mellem et korrigeret ultimodepot og et korrigeret primodepot, og efter § 4 a opgøres beskatningsgrundlaget som udgangspunkt som den aftalte rente og rentebonus, der tilskrives den pensionsberettigedes depot.

Enkelte pensionsinstitutter får med den nye pensionsafkastbeskatningslov lov til at fortsætte med at opgøre pensionsafkastskatten på institutniveau. Kendetegnende for disse pensionsinstitutter er, at de enten er under afvikling, eller at der er tale om særlige danske institutter, der først og fremmest ikke er i konkurrence med andre, og hvor det herudover vurderes at være meget vanskeligt at opgøre individuelle depoter, f.eks. Den Sociale Pensionsfond og ATP.

Det er ikke i sig selv en tilstrækkelig begrundelse for at fortsætte skattepligten på institutniveau, at der ikke opgøres et individuelt depot for ordningen. Tilsagnsordninger er således som udgangspunkt skattepligtige på individniveau, og beskatningsgrundlaget skal opgøres efter pensionsafkastbeskatningslovens §§ 4 eller 4 a, medmindre der er tale om en afviklingskasse, hvor der er valgt institutbeskatning efter pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 2, nr. 9.

Pensionskassen af 1925 for private eksamensskoler m.v., Pensionsfonden af 1951 for danske skoler i Syd-slesvig, Efterlønskassen for lærere i friskolen og efterskolen og Pensionskassen af 1950 for forskellige private, kirkelige institutioner, er statsgaranterede pensionskasser, der er nævnt i § 36.22.11 på finansloven for 1995, og som ikke er lukket ned.

Disse pensionskasser er karakteriseret ved, at deres midler primært består af udbetalinger fra staten, der bliver indregnet hvert år på finansloven på grundlag af pensionskassernes indberetninger om deres forventede pensionsudbetalinger. Pensionskasserne har desuden kun tilsagnsordninger, dvs. ordninger, hvor de pensionsberettigede har ret til en procentdel af deres slutløn. Pensionskasserne har derfor ingen individuelle depoter, og en opgørelse af pensionsafkastskatten på individni-

veau vil således kræve, at der etableres et administrativt tungt system med fiktive depoter for at fordele et meget lille investeringsafkast.

Da disse statsgaranterede pensionskasser ikke anses for at være i konkurrence med andre pensionsinstitutter, foreslås det, at pensionsafkastbeskatningsloven ændres, så disse pensionskasser fortsat kan opgøre pensionsafkastet på institutniveau. Ændringen imødekommer et ønske fra pensionskasserne. Det bemærkes i øvrigt, at forslaget ikke er bebyrdende for hverken borgere eller pensionskasser. Tværtimod indebærer forslaget en væsentlig administrativ lettelse for de nævnte pensionskasser.

Til nr. 4

Der er tale om konsekvensændringer til den foreslåede hjemmel i lovforslagets § 1, nr. 29, for skatteministeren til ved bekendtgørelse i visse situationer at give mulighed for omvalg mellem opgørelsesmetoderne i pensionsafkastbeskatningslovens §§ 4 og 4 a for ordninger i pensionsinstitutter samt den hertil knyttede bestemmelse om udgangs- og indgangsværdier for de ordninger, der skifter opgørelsesmetode.

Til nr. 5

Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 4, stk. 3, nr. 5, kan depotet nedsættes med positiv bonus tilskrevet depotet, der kan henføres til andre kilder end merafkast af livsforsikringsselskabets m.v. investeringsaktivitet i henhold til det, der er forudsat i det tekniske grundlag (rentebonus).

Af bemærkningerne til den ny pensionsafkastbeskatningslov (L 10, 2007-2008, 2. samling) fremgår det, at bestemmelsen skal forstås således, at ultimodepotet kan nedsættes, hvis det kan dokumenteres, at bonus skyldes overskud på risiko- og omkostningselementerne. Det vil sige, at for hver gruppe af forsikringer kan opsparerens ultimodepoter højst i alt nedsættes med et beløb, der kan henføres til årets overskud på risikoelementerne (risikobonus), svarende til 1. ordens risikopræmier fratrukket de faktiske risikoudgifter. For hver gruppe af forsikringer kan opsparerens ultimodepoter endvidere højst i alt nedsættes med et beløb, der kan henføres til årets overskud på omkostningselementerne (omkostningsbonus), svarende til 1. ordens omkostningspræmier fratrukket de faktiske omkostninger. Hvis det herudover kan dokumenteres, at tilskrevet bonus kan henføres til tidligere års ikke tilskrevne risiko- og omkostningsoverskud, kan ultimodepotet nedsættes hermed.

Det foreslås, at definitionen på omkostnings- og risikobonus lovfæstes i bestemmelsen.

Bemærkningerne til den ny pensionsafkastbeskatningslov (L 10), der foreslås lovfæstet i bestemmelsen, medfører bl.a., at ultimodepotet ikke kan nedsættes med mere end den omkostnings- og risikobonus, der tilskrives depotet, og som kan indeholdes i årets omkostnings- og risikopræmie på 1. orden. Hvis der f.eks. er opkrævet 100 i omkostningspræmie, og der i årets løb har været omkostninger for 60, kan ultimodepotet således ikke nedsættes med mere end højst 40. Det er en betingelse, at de 40 tilskrives opsparerens depot.

I pensionsinstitutter, der opererer med forlodsbonus, dvs. hvor der udloddes bonus forud for det enkelte regnskabsår, og hvor omkostningerne eller risikoudgifterne er skønnet for lave, kan pensionskunderne have fået for meget omkostnings- og risikobonus tilskrevet depotet i forhold til årets overskud på henholdsvis omkostnings- og risikoelementerne tillagt opsparet overskud fra tidligere år. I den situation medfører bemærkningerne til den nye pensionsafkastbeskatningslov (L 10), der foreslås lovfæstet i den foreslåede bestemmelse, at den for meget tilskrevne omkostnings- og risikobonus ikke kan nedsætte ultimodepotet. Den for meget tilskrevne bonus anses ikke for at være risiko- eller omkostningsbonus, men anses for at være rentebonus, og pensionsopsparerens skal derfor beskattes af den for meget tilskrevne bonus.

Da det har givet anledning til tvivl i branchen, foreslås det herudover, at det præciseres, at der i årets risikounderskud også kan ske modregning af tidligere års risikooverskud, der er opsparet i egenkapitalen. Tilsvarende foreslås det, at det præciseres, at der i årets omkostningsunderskud også kan ske modregning af tidligere års omkostningsoverskud, der er opsparet i egenkapitalen.

Det er en betingelse for modregning af tidligere års overskud, hvad enten det er opsparet i egenkapitalen eller i de ufordelte bonusreserver, at pensionsinstituttet kan dokumentere, at det overskud, der anvendes til modregning i årets underskud, rent faktisk er opsparet overskud på henholdsvis omkostningsresultatet eller risikoresultatet, og at det er dette opsparede overskud, der rent faktisk anvendes til at dække underskuddet med. Betingelsen medfører bl.a., at hvis der f.eks. via risikoforrentning til egenkapitalen er opbygget midler i egenkapitalen, der anvendes til at dække et omkostnings- eller risikounderskud, skal pensionsinstituttet dokumentere, at de anvendte egenkapitalmidler hidrører fra tidligere års omkostnings- eller risikooverskud. Det skal herudover understreges, at opsparet overskud, rent faktisk skal være opsparet, dvs. at overskuddet f.eks. ikke kan være udloddet til pensionsopsparerne eller anvendt til modregning i et negativt omkostnings- eller risikoresultat i et mellemliggende år.

Til nr. 6, 10 og 11

I en række pensionsordninger uden ret til rentebonus kan der efter gældende ret mod betaling af en præmie opnås en garanti for et vist afkast på ordningen. Præmien vil være fradragsberettiget ved opgørelsen af pensionsafkastet efter pensionsafkastbeskatningslovens § 4, stk. 3, nr. 11, og 4 a, stk. 2, nr. 1.

Det har vist sig, at der også til ordninger med ret til rentebonus kan være særskilte præmier for garantier. Efter gældende regler er der ikke fradrag herfor ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget.

Det foreslås at ændre pensionsafkastbeskatningslovens §§ 4 og 4 a således, at der i beskatningsgrundlaget kan fradrages betaling for garantier for forsikringer med ret til rentebonus, ligesom der efter gældende regler er fradrag for betaling for garantier for forsikringer uden ret til rentebonus.

Det bemærkes, at det er pensionsopsparerens, der betaler for garantien, og det derfor også er opsparerens, der får fradraget. Pensionsinstitutterne har således ikke fradrag for garantibetalingen.

Det skal samtidig understreges, at både for forsikringer uden ret til rentebonus med en tilknyttet garanti og for forsikringer med ret til rentebonus med en tilknyttet garanti anses garantiens aktualisering som tilskrivning af rente i henhold til aftalen, der beskattes efter §§ 4 eller 4 a.

Rent lovteknisk bemærkes, at både forslaget § 1, nr. 10 og nr. 11 indeholder en affattelse af pensionsafkastbeskatningslovens § 4 a, stk. 2, nr. 1, 1. pkt.

I § 1, nr. 10 affattes bestemmelsen for indkomståret 2010. Med bestemmelsen rettes der op på en fejl i lov nr. 1278 af 16. december 2009, så der som det var hensigten fra og med indkomståret 2010 indføres fradrag for garantier for forsikringer uden ret til rentebonus, dvs. de såkaldte markedsrenteprodukter. Denne del af bestemmelsen skal ses i sammenhæng med § 1, nr. 12, og der henvises i den forbindelse til de specielle bemærkninger hertil.

I § 1, nr. 11, affattes bestemmelsen fra og med indkomståret 2011. Ved § 1, nr. 11, udbygges bestemmelsen som affattet ved § 1, nr. 10 med fradrag for garantier for forsikringer med ret til rentebonus, dvs. de såkaldte gennemsnitsrenteprodukter. Herudover udbygges bestemmelsen med et fradrag for betaling af kursværn.

Til nr. 7

Efter gældende regler er der ikke fradrag for betaling af kursværn, jf. SKM2010. 686. SR.

Det foreslås, at dette ændres, så pensionsopparere, der betaler kursværn f.eks. i forbindelse med flytning af deres pensionsordning fra ét pensionsinstitut til et andet, får fradrag i det skattepligtige afkast for betalingen af kursværet. Kursværet anses således for at være en form for kurstab for kunden, og da investeringsafkastet over en årrække kan anses for at have en form for sammenhæng med størrelsen af den tilskrevne kontorente, der beskattes efter pensionsafkastbeskatningslovens §§ 4 og 4 a, anses det for rimeligt, at kunden får fradrag for betalingen af kursværet.

Til gengæld foreslås det i lovforslagets § 1, nr. 22, at sikre, at der sker beskatning af livsforsikringsselskabet for kundernes betaling af kursværet.

En tilsvarende bestemmelse er ikke nødvendig for pensionskasser, da beskatningsgrundlaget for pensionskasser opgøres forskelligt for livsforsikringsselskaber og pensionskasser. Pensionskasserne beskattes således forenklet beskrevet af årets investeringsafkast fratrukket de beløb, der hensættes til kunderne, og som beskattes efter §§ 4 eller 4 a. Indførelsen af et fradrag i §§ 4 og 4 a vil nedsætte §§ 4 og 4 a beskatningen og vil således også nedsætte det fradrag, som pensionskassen får for kundebeskatningen i §§ 4 eller 4 a. Når der indføres et fradrag i §§ 4 og 4 a for kursværn medfører det således samtidig, at pensionskassen indirekte bliver beskattet af et større beløb svarende til betalingen for kursværet.

Kursværet er en procentsats, som pensionsinstitutterne i en midlertidig periode trækker fra pensionsopparernes depot, hvis pensionsopparerne f.eks. flytter deres pensionsordning til et andet institut. En person med et depot på 100.000 kr., som flytter sin ordning og i den forbindelse f.eks. skal betale kursværn på 5 pct., kan således kun overføre 95.000 kr. til det nye institut. Forslaget medfører, at personen får et fradrag i det skattepligtige afkast på 5000 kr.

Til gengæld lægges 5000 kr. til beskatningen af livsforsikringsselskabet efter pensionsafkastbeskatningslovens § 8. Hvis pensionsoppareren har været kunde i en pensionskasse i stedet for et livsforsikringsselskab, bliver pensionskassen beskattet af kursværet efter pensionsafkastbeskatningslovens § 7, da pensionskassens fradrag i årets investeringsafkast bliver 5000 kr. mindre, end det ville have været uden betaling af kursværn.

Det bemærkes, at kursværet er en del af genkøbsfradraget, der foruden et kursværn f.eks. kan bestå af erhvervelsesomkostninger, transaktionsomkostninger og et risikoværn. Der er ikke fradrag for betaling af de andre dele af genkøbsfradraget.

Til nr. 8 og 9

Der er tale om en konsekvensændring som følge af forslaget § 1, nr. 29, hvor det foreslås, at hjemlen til, at skatteministeren ved bekendtgørelse kan fastsætte regler om opgørelse af beskatningsgrundlaget og dokumentationskrav efter pensionsafkastbeskatningslovens § 4, stk. 10, flyttes til § 31, stk. 3.

Til nr. 12

Ved § 1, nr. 2, i lov nr. 1278 af 16. december 2009 blev fradraget for betaling af garantier for markedsrenteprodukter ved en fejl indsat forkert. Fejlen foreslås rettet med forslaget sammenholdt med forslaget i § 1, nr. 10.

Til nr. 13 og 14

Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 4 a, stk. 5 og 6, kan tidligere års opsparede overskud på omkostningsresultatet modregnes i årets omkostningsunderskud. Tilsvarende kan tidligere års opsparede overskud på risikoresultatet modregnes i årets underskud på risikoresultatet.

Da det har givet anledning til tvivl i branchen, om der kun kan ske modregning af omkostnings- og risikooverskud, der er opsparet i de ufordelte bonusreserver, foreslås det, at det præciseres, at tidligere års omkostningsoverskud kan modregnes i årets omkostningsunderskud, uanset om overskuddet er opsparet i egenkapitalen eller i de ufordelte midler. Tilsvarende foreslås det, at det præciseres, at der i årets risikounderskud også kan ske modregning af tidligere års risikooverskud, uanset om overskuddet er opsparet i egenkapitalen eller i de ufordelte midler.

Det er dog fortsat en betingelse for modregning af tidligere års overskud, hvad enten det er opsparet i egenkapitalen eller i de ufordelte bonusreserver, at pensionsinstituttet kan dokumentere, at det overskud, der anvendes til modregning, rent faktisk er opsparet overskud på henholdsvis omkostningsresultatet eller risikoresultatet, ligesom det er en betingelse, at de opsparede omkostnings- og risikooverskud rent faktisk anvendes til at dække årets underskud på henholdsvis omkostnings- og risikoresultatet. Betingelsen medfører bl.a., at hvis der f.eks. via risikoforrentning til egenkapitalen er opbygget midler i egenkapitalen, der anvendes til at dække et omkostnings- eller risikounderskud, skal pensionsinstituttet dokumentere, at de anvendte egenkapitalmidler hidrører fra tidligere års omkostnings- eller risikooverskud. Det skal herudover understreges, at opsparet overskud rent faktisk skal være opsparet, dvs. at overskuddet f.eks. ikke kan være udloddet til pensionsopparerne eller anvendt til modregning i et negativt omkostnings- eller risikoresultat i et mellemliggende år.

Til nr. 15

Der er tale om en konsekvensændring som følge af forslaget i § 1, nr. 29, hvor det foreslås, at hjemlen til, at skatteministeren ved bekendtgørelse kan fastsætte regler om opgørelse af beskatningsgrundlaget og dokumentationskrav efter § 4 a, stk. 11, flyttes til § 31, stk. 3.

Til nr. 16 og 17

Der er tale om konsekvensændringer som følge af ændringen i pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 1 og 2, af opgørelsesmetoden for visse statsgaranterede pensionskasser fra individ- til institutniveau, jf. lovforslagets § 1, nr. 2 og 3.

Til nr. 18 og 21

Der er tale om konsekvensændringer som følge af ændringen i pensionsafkastbeskatningslovens § 8, stk. 4, 2. pkt., af opgørelsen af det skattepligtige afkast af tekniske hensættelser, jf. lovforslagets § 1, nr. 19.

Til nr. 19

Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 4, stk. 7, og § 4 a, stk. 10, skal de pensionsberettigede ikke beskattes af årets investeringsafkast på de aktiver, der dækker tekniske hensættelser, der ikke er en del af de ufordelte midler eller en del af de pensionsberettigedes depoter. Pensionsberettigede skal med andre ord ikke beskattes af investeringsafkastet af forsikringer uden depot. Investeringsafkastet af sådanne forsikringer beskattes i stedet på institutniveau efter pensionsafkastbeskatningslovens § 7, § 8 eller efter selskabsskatteloven.

Forsikringer uden depot kan overordnet opdeles i forsikringer, der er omfattet af kontributionsbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 1066 af 27. oktober 2006 om kontributionsprincippet), og forsikringer, der ikke er omfattet af kontributionsbekendtgørelsen. Investeringsafkast af forsikringer uden depot under kontribution opdeles i en del, der tilskrives som rente til de tekniske hensættelser, en del der overføres til egenkapitalen som risikoforrentning og en resterende del, der overføres til de ufordelte midler. Investeringsafkast af forsikringer uden depot uden for kontribution opdeles i en del, der tilskrives som rente til de tekniske hensættelser og en resterende del, der overføres til egenkapitalen.

Efter den gældende bestemmelse i pensionsafkastbeskatningslovens § 8, stk. 4, om institutbeskatning af livsforsikringsselskaber m.v. skal der ske beskatning af hele indkomstårets investeringsafkast på de aktiver, der dækker tekniske hensættelser, og som ikke overføres til de ufordelte midler.

Bestemmelsen medfører utilsigtet, at investeringsafkast af tekniske hensættelser, der overføres til egenkapitalen, både bliver beskattet efter pensionsafkastbeskatningsloven og efter selskabsskatteloven.

I *stk. 4, 2. pkt.*, foreslås det, at bestemmelsen ændres, så beskatningsgrundlaget i stedet tillægges rente, der tilskrives de tekniske hensættelser. Herved sikres det, at der kun sker selskabsbeskatning af den del af årets investeringsafkast af tekniske hensættelser, der overføres til egenkapitalen. Beløb, der tilskrives som rente til tekniske hensættelser, omfatter alle former for rentetilskrivning til tekniske hensættelser og bliver efter bestemmelsen beskattet, uanset om beløbet stammer fra årets investeringsafkast, tidligere års opsparat investeringsafkast i egenkapitalen m.v. En rentetilskrivning kan både være negativ og positiv.

Hvis den rente eller de beløb fra egenkapitalen, der tilskrives de tekniske hensættelser, er efter skat, dvs. at skatten er finansieret af egenkapitalen, så skal efter-skat renten eller efter-skat beløbene fra egenkapitalen omregnes til før-skat rente eller før-skat beløb, inden beløbet tillægges beskatningsgrundlaget for de ufordelte midler.

Det foreslås herudover, at øvrige positive beløb fra egenkapitalen uden for årets risiko- og omkostningsresultat, der måtte blive tilskrevet de tekniske hensættelser, også beskattes. Formålet med denne del af bestemmelsen er at undgå, at det bliver skattemæssigt fordelagtigt at nedsætte rentetilskrivningen til de tekniske hensættelser og i stedet supplere den lavere rentetilskrivning med en tilskrivning af et yderligere beløb fra egenkapitalen, der ikke benævnes rente, men som bør beskattes, da det stammer fra investeringsafkast på aktiver, der dækker tekniske hensættelser. Tekniske hensættelser er en del af de forsikringsmæssige hensættelser, og der kan derfor ikke overføres midler fra de tekniske hensættelser til egenkapitalen. Eventuelle beløb, der overføres fra egenkapitalen til de tekniske hensættelser er derfor altid positive.

Det følger af bestemmelsen, at beløb fra egenkapitalen, der tilskrives tekniske hensættelser, og som kan henføres til årets risiko- og omkostningsresultatet, ikke skal beskattes. Bestemmelsen er nødvendig for at undgå beskatning af positiv omkostnings- og risikobonus, der tilskrives tekniske hensættelser, samt f.eks. for at undgå beskatning af beløb, der overføres fra egenkapitalen til tekniske hensættelser for en syge- og ulykkesforsikring pga. en skade.

Ved risiko- og omkostningsresultatet forstås henholdsvis det samlede risikoresultat og det samlede omkostningsresultat for de tekniske hensættelser, dvs.

risikopræmierne på 2. orden fratrukket risikoudgifterne henholdsvis omkostningspræmierne på 2. orden fratrukket omkostningerne, hvilket svarer til definitionen af risiko- og omkostningsresultatet i pensionsafkastbeskatningslovens § 4 a, stk. 7. Det risiko- og omkostningsresultat, der bortses fra i bestemmelsen, svarer således ikke til det realiserede resultat for risiko- og omkostningsgruppen, der også kan bestå af afkast af investeringsaktiver, der modsvarer de hensættelser, der er henført til risiko- og omkostningsgruppen.

Beløb fra egenkapitalen, der tilskrives tekniske hensættelser, som ikke kan henføres til risiko- og omkostningsresultatet, anses ud fra en modsætningsslutning for at stamme fra investeringsafkast af aktiver, der dækker tekniske hensættelser, og bliver således beskattet efter bestemmelsen.

I *stk. 4, 3. pkt.*, foreslås det, at der for tekniske hensættelser indføres en værnsregel, der beskatter underskud på omkostnings- og risikoresultatet for tekniske hensættelser efter samme principper som de værnsregler, der gælder for gennemsnitsrenteprodukter og markedsrenteprodukter.

Formålet med bestemmelsen er at sikre mod omkvalificering af skattepligtigt formueafkast til skattefri omkostnings- og risikobonus, hvilket kan lade sig gøre for tekniske hensættelser på samme måde, som det er tilfældet for gennemsnitsrenteprodukter og markedsrenteprodukter.

For at sikre mod overbeskatning foreslås det i 4. og 5. pkt., at det, ligesom det er tilfældet for gennemsnitsrenteprodukter og markedsrenteprodukter, bliver muligt at modregne dokumenteret opsparet overskud på omkostningsresultatet for tekniske hensættelser, der anvendes til dækning af årets negative omkostningsresultat for tekniske hensættelser, i årets negative omkostningsresultat for tekniske hensættelser, uanset om det opsparede overskud er opsparet i egenkapitalen eller de ufordelte midler. Tilsvarende foreslås det, at det bliver muligt at modregne dokumenteret opsparet overskud på risikoresultatet for tekniske hensættelser, der anvendes til dækning af årets negative risikoresultat for tekniske hensættelser, i årets negative risikoresultat for tekniske hensættelser, uanset om det opsparede overskud er opsparet i egenkapitalen eller de ufordelte midler.

Det skal i den forbindelse understreges, at opsparet overskud rent faktisk skal være opsparet, dvs. at overskuddet f.eks. ikke kan være udloddet til pensionsopsparerne eller anvendt til modregning i et negativt omkostnings- eller risikoresultat i et mellemliggende år.

Stk. 4, 3. pkt., skal endvidere ses i sammenhæng med forslaget i § 1, nr. 20, hvorefter der er fradrag for ufor-

delte midler, der anvendes til at dække årets negative omkostnings- og risikoresultat for tekniske hensættelser.

Til nr. 20

Efter forslaget § 1, nr. 19, foreslås det, at årets negative omkostnings- og risikoresultat for tekniske hensættelser skal medregnes til beskatningsgrundlaget. Tilsvarende foreslås det, at der i årets negative omkostnings- og risikoresultat kan modregnes opsparet overskud på omkostnings- og risikoresultatet. Bestemmelsen svarer til de regler, der gælder for gennemsnitsrenteprodukter og markedsrenteprodukter.

I de tilfælde, hvor årets negative omkostnings- og risikoresultat dækkes af ufordelte midler, medfører bestemmelsen imidlertid en overbeskatning, da de ufordelte midler, der er anvendt til at dække underskuddet på omkostnings- og risikoresultatet for tekniske hensættelser, ikke medfører et fradrag ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget af de ufordelte midler, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 8, stk. 5.

Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 8, stk. 5, skal livsforsikringselskaber som hovedregel bortse fra ændringen i det opsamlede risiko- og omkostningsresultat i de ufordelte midler i løbet af indkomståret. Ufordelte midler, der er overført til §§ 4 eller 4 a beskatning af opspareren nedbringer dog altid beskatningsgrundlaget.

Ved risiko- og omkostningsresultatet forstås henholdsvis det samlede risikoresultat og det samlede omkostningsresultat for grupperne, dvs. risikopræmierne på 2. orden fratrukket risikoudgifterne henholdsvis omkostningspræmierne på 2. orden fratrukket omkostningerne, hvilket svarer til definitionen af risiko- og omkostningsresultatet i pensionsafkastbeskatningslovens § 4 a, stk. 7. Det risiko- og omkostningsresultat, der bortses fra i bestemmelsen svarer således ikke til det realiserede resultat for risiko- og omkostningsgrupperne, der også kan bestå af afkast af investeringsaktiver, der modsvarer de hensættelser, der er henført til risiko- og omkostningsgruppen.

For at undgå overbeskatning foreslås det, at ufordelte midler, der anvendes til at dække et negativt omkostnings- og risikoresultat med, for tekniske hensættelser altid medfører et fradrag i livsforsikringselskabernes beskatningsgrundlag, ligesom det er tilfældet med ufordelte midler, der anvendes til at dække underskud på omkostnings- og risikoresultatet for gennemsnitsrenteprodukter og markedsrenteprodukter og derved er overført til beskatning efter pensionsafkastbeskatningslovens §§ 4 og 4 a.

Til nr. 22

I § 1, nr. 7, foreslås det, at pensionsopsparerne får et fradrag for betaling af kursværn i pensionsafkastbeskatningslovens §§ 4 eller 4a. For at sikre, at dette fradrag modsvares af en beskatning af kursværnet på institutniveau, foreslås det i § 1, nr. 22, at livsforsikringsselskabet beskattes af pensionsopsparernes betaling af kursværnet efter pensionsafkastbeskatningslovens § 8.

Der henvises herudover til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 7.

Til nr. 23

Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 22, stk. 2, skal pengeinstitutterne hæve skatten 7 dage før seneste indbetalingsdag den 15. januar i året efter indkomstårets udløb, dvs., at skatten skal hæves på kundens konto den 8. januar efter indkomstårets udløb. Finansrådet har oplyst, at Værdipapircentralen, der leverer de kursdata, som pengeinstitutterne bruger til at beregne pensionsafkastskatten, først kan levere ultimokursen for værdipapirerne den 7. januar efter indkomståret. Pengeinstitutterne har således efter gældende regler kun 1 dag til at beregne pensionsafkastskatterne for deres pensionskunder, hvilket kan være vanskeligt at nå.

Det foreslås at udskyde opgørelses- og indbetalingsfristen for pensionsafkastskat 7 dage fra den 15. januar efter indkomstårets udløb til den 22. januar efter indkomstårets udløb. Herved sker der også en automatisk udskydelse af fristen for indeholdelse af skatten på kundens konto fra den 8. januar til den 15. januar, hvilket giver pengeinstitutterne bedre tid til at opføre kundernes pensionsafkastskat.

I forlængelse heraf foreslås det i § 1, nr. 24, at pålægge pensionskunderne en markedsrente, der neutraliserer den rentefordel, der er for kunderne ved at have pensionsafkastskatten stående på kontoen op til en uge længere end efter gældende regler.

Til nr. 24

Som konsekvens af den foreslåede udskydelse af opgørelses- og indbetalingsfristen for pengeinstitutterne i lovforslagets § 1, nr. 23, foreslås det at pålægge pensionskunderne en markedsrente af den beregnede pensionsafkastskat fra den 8. januar efter indkomstårets udløb til den 15. januar efter indkomstårets udløb. Renten neutraliserer den rentefordel, der er for kunderne ved at have pensionsafkastskatten stående på kontoen op til en uge længere end efter gældende regler. Renten svarer til den rente, som pensionskunder i pensionsinstitutter betaler fra den 20. februar efter indkomstårets udløb til betaling sker senest den 31. maj efter indkomstårets udløb.

Til nr. 25

Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 23, stk. 1, skal forsikringsselskabet m.v. ved ophævelse af en pensionsordning lave endelig opgørelse og indeholde og indbetale skatten inden for 3 hverdage efter udbetaling af den skattepligtige ydelse eller inden for 1 måned efter, at forsikringsselskabet har fået kendskab til ophævelsen. Ifølge pensionsafkastbeskatningslovens § 23, stk. 2, indbetaler pengeinstituttet m.v. senest den 15. januar efter indkomstårets udløb evt. resterende skyldig skat med tillæg af beregnede renter til SKAT.

Som konsekvens af den foreslåede udskydelse af opgørelses- og indbetalingsfristen for pengeinstitutterne i lovforslagets § 1, nr. 23, foreslås det, at fristen i pensionsafkastbeskatningslovens § 23, stk. 2, tilsvarende udskydes fra den 15. januar til den 22. januar i året efter indkomståret.

Til nr. 26

Forslaget består af to dele. Dels en ophævelse af det gældende § 23, stk. 4, 3. pkt. i pensionsafkastbeskatningsloven, hvorefter penge- og pensionsinstitutter ved en afgiftsfri overførsel af en pensionsordning efter pensionsbeskatningslovens § 41 kan vælge at lave endelig opgørelse, dels et forslag om indførelse af en regel om beregning af skatten ved afgiftsfri overførsel af en pensionsordning efter pensionsbeskatningslovens § 41, når ordningen ved overførslen skifter opgørelsesmetode.

Ophævelse af mulighed for endelig opgørelse ved afgiftsfri overførsel af pensionsordninger:

Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 23 skal forsikringsselskaber m.v. ved ophævelse af skattepligtige pensionsordninger foretage en endelig opgørelse af beskatningsgrundlaget og den skattepligtige del heraf. Det er dog valgfrit, om der skal foretages endelig opgørelse, hvis ophævelsen sker i forbindelse med overførsel efter pensionsbeskatningslovens § 41 inden for samme forsikringsselskab m.v. eller mellem to forsikringsselskaber m.v. Valget foretages af det forsikringsselskab m.v., hvorfra overførslen sker. Hvis det afgivende forsikringsselskab m.v. vælger ikke at foretage endelig opgørelse, skal det afgivende forsikringsselskab m.v., i forbindelse med overførslen, videregive sådanne oplysninger om ordningen, at det modtagende forsikringsselskab m.v. kan foretage endelig opgørelse for hele indkomståret.

Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 25 kan der udbetales negativ skat ved ophævelse af en pensionsordning. Dette gælder dog ikke ved ophævelse som følge af overførsel af pensionsordninger efter pensionsbeskatningslovens § 41 mellem to forsikringsselskaber m.v.,

med mindre det afgivende forsikringsselskab m.v. har valgt at foretage endelig opgørelse. Det er således i realiteten valgfrit for det afgivende forsikringsselskab m.v., hvorvidt der skal foretages endelig opgørelse, og hvorvidt den enkelte pensionsopspare skal have udbetalt eventuel negativ skat i forbindelse med en overførsel efter pensionsbeskatningslovens § 41.

Ved lov nr. 1278 af 16. december 2009 blev reglerne om overførsel mellem pengeinstitutter og pensionsinstitutter lempet, således at der ikke længere er et krav om endelig opgørelse i forbindelse med en afgiftsfri overførsel. Baggrunden herfor var, at det ikke skulle være skattemæssige overvejelser, der bestemte i hvilket forsikringsselskab m.v. pensionsopsparingen placeres.

Idet der nu kan overføres pensionsordninger afgiftsfrit mellem forsikringsselskaber m.v. uden skattemæssige hindringer, er der ikke længere behov for en valgmulighed for at foretage endelig opgørelse i forbindelse med overførsler efter pensionsbeskatningslovens § 41. Herudover er det ikke hensigtsmæssigt, at pensionsopsparere i et vist omfang kan selvbetjene sig til at få udbetalt negativ skat i stedet for at vente på, at den negative skat bliver modregnet i skat for efterfølgende år.

Det foreslås derfor, at det ikke længere skal være valgfrit for det afgivende forsikringsselskab m.v., om der skal foretages endelig opgørelse efter pensionsafkastbeskatningslovens § 23 ved overførsel efter pensionsbeskatningslovens § 41. Konsekvensen heraf er, at en afgiftsfri overførsel efter pensionsbeskatningslovens § 41 ikke kan bruges til at få udbetalt negativ skat efter pensionsafkastbeskatningslovens § 25. I stedet kan den negative skat udnyttes til fradrag i skat for efterfølgende år i den nyoprettede ordning eller den bestående ordning, hvortil den oprindelige ordning er overført.

Bestemmelse om beregning af skatten ved afgiftsfri overførsel af en pensionsordning efter pensionsbeskatningslovens § 41, når ordningen ved overførslen skifter opgørelsesmetode:

Efter den gældende § 23 i pensionsafkastbeskatningsloven er hovedreglen, at overførsel af en pensionsordning efter pensionsbeskatningslovens § 41 fra et penge- eller pensionsinstitut til et andet penge- eller pensionsinstitut sker, uden at der skal foretages endelig opgørelse af pensionsordningen. Med forslaget om ophævelse af det gældende § 23, stk. 4, 3. pkt. i pensionsafkastbeskatningsloven, jf. ovenfor, foreslås det at ophæve undtagelsen fra hovedreglen, så der fremover aldrig skal foretages endelig opgørelse ved afgiftsfri overførsel af en pensionsordning efter pensionsbeskatningslovens § 41 (§ 41-overførsel).

Når der sker § 41-overførsel uden endelig opgørelse, er det det modtagende penge- eller pensionsinstitut, der indgiver opgørelsen for hele indkomståret. Gældende regler indeholder ingen regulering af, hvordan denne opgørelse skal foretages i de tilfælde, hvor pensionsordningen overføres mellem to pensionsinstitutter, der anvender forskellige opgørelsesmetoder eller mellem et penge- og et pensionsinstitut.

For at skabe sikkerhed om beregningen af pensionsafkastskatten i forbindelse med en § 41-overførsel af en pensionsordning, der medfører, at ordningen ændrer opgørelsesmetode, og sikre, at der ikke opstår dobbeltfradrag eller dobbeltbeskatning i overgangsåret, foreslås det, at der for de pensionsordninger, der overgår til en ny opgørelsesmetode i løbet af indkomståret, laves en opgørelse på tidspunktet for overgang til ny opgørelsesmetode. Skatten skal dog først beregnes, indeholdes og betales som en del af den almindelige årlige opgørelse efter pensionsafkastbeskatningslovens §§ 21-22.

Forslaget medfører, at det afgivende penge- eller pensionsinstitut på overførselstidspunktet opgør beskatningsgrundlaget og videregiver disse oplysninger sammen med ordningen til det modtagende penge- eller pensionsinstitut, der opgør beskatningsgrundlaget for den resterende del af året efter de foreslåede regler i 5.-7. pkt.

Det vil sige i de situationer, hvor der sker § 41-overførsel fra et pengeinstitut eller fra et pensionsinstitut, der opgør pensionsordninger efter § 4 a, til et institut, der opgør pensionsordninger efter § 4, anser det modtagende pensionsinstitut værdien af ordningen ved overgang til opgørelse efter § 4 som primoværdien efter § 4, stk. 1.

I de situationer, hvor der sker § 41-overførsel fra et pengeinstitut eller fra et pensionsinstitut, der opgør pensionsordninger efter § 4, til et institut, der opgør pensionsordninger efter § 4 a, opgør det modtagende pensionsinstitut beskatningsgrundlaget for den resterende del af året som om, indkomståret er den del af indkomståret, hvor ordningen er opgjort efter § 4 a, dvs. som om indkomståret er påbegyndt på datoen for overgang til beskatning efter § 4 a.

Endelig gælder det, at i de situationer, hvor der sker § 41-overførsel fra et pensionsinstitut til et pengeinstitut, opgør det modtagende pengeinstitut beskatningsgrundlaget for den resterende del af året som om, indkomståret er den del af indkomståret, hvor ordningen er opgjort efter § 3, dvs. som om indkomståret er påbegyndt på datoen for overgang til beskatning efter § 3.

Det bemærkes, at der kun skal beregnes ét overgangsfradrag efter pensionsafkastbeskatningslovens § 10, og at overgangsfradraget beregnes som efter gældende reg-

ler ved udgangen af indkomståret på det samlede beskatningsgrundlag. Det bemærkes herudover, at det afgivende pensionsinstitut ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget ikke skal medregne en forholdsmæssig andel af gruppens foreløbige omkostnings- og risikoresultat.

Det modtagende institut beregner, indeholder og indbetaler den samlede pensionsafkastskat til SKAT sammen med den årlige opgørelse og indbetaling af pensionsafkastskatten, dvs. senest den 31. maj året efter indkomståret for pensionsinstitutter og senest den 15. januar året efter indkomståret for pensionsordninger i pengeinstitutter. Det bemærkes, at fristen den 15. januar i lovforslagets § 1, nr. 23, foreslås udskudt til den 22. januar året efter indkomståret.

Til nr. 27

Efter gældende ret skal pensionsopsparende, der ikke er fuldt skattepligtige til Danmark eller er fuldt skattepligtige her til landet, men hjemmehørende i udlandet efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst, ikke betale pensionsafkastskat til Danmark. En person er som hovedregel fuldt skattepligtig til Danmark, hvis den pågældende har bopæl her i landet, eller hvis den pågældende ikke har bopæl her i landet, men opholder sig her i landet i en sammenhængende periode på mindst 6 måneder.

Ved lov nr. 1278 af 16. december 2009 blev der ved pensionsafkastbeskatningslovens § 23 a indført en ophørsbeskatning af personer, der ophører med at være fuldt skattepligtige eller hjemmehørende til Danmark. Ved samme lejlighed blev der givet tilsagn om, at eventuel uudnyttet negativ skat på ordningen kan anvendes ved eventuel efterfølgende genindtræden af pensionsafkastskattepligt.

Med lovforslaget foreslås denne praksis lovfæstet, således at pensionsopsparende, der har en uudnyttet negativ skat på tidspunktet for ophør af fuld skattepligt, bevarer denne negative skat til modregning i positiv skat ved eventuel efterfølgende genindtræden i den fulde skattepligt til Danmark eller ved en eventuel efterfølgende ændring, som medfører, at pensionsopsparerens igen bliver hjemmehørende i Danmark.

Herudover foreslås det, at opsparende, der ophæver pensionsordningen, mens de fortsat er fuldt skattepligtige til udlandet, kan få den uudnyttede negative skat udbetalt efter samme regler som opsparende, der er fuldt skattepligtige og hjemmehørende til Danmark på ophævelsestidspunktet, dvs. efter pensionsafkastbeskatningslovens § 25.

Til nr. 28

Forslaget består af to dele. Dels en ophævelse af det gældende stk. 3. Der er her tale om en konsekvens af den del af forslaget i § 1, nr. 26, der vedrører en ophævelse af muligheden for pensionsinstitutter til at lave endelig opgørelse ved afgiftsfri overførsel af pensionsordninger mellem penge- og pensionsinstitutter.

Der henvises til de specielle bemærkninger til forslaget § 1, nr. 26.

Den anden del af forslaget er en konsekvensændring til forslaget i § 1, nr. 27 om udbetaling af uudnyttet negativ skat for personer, der på tidspunktet for ophævelse af pensionsordningen ikke længere er fuldt skattepligtige til Danmark eller hjemmehørende her i landet.

Til nr. 29

Efter gældende regler skal pensionsinstitutterne opgøre kundernes beskatningsgrundlag efter § 4, dvs. som et korrigeret ultimodepot minus et korrigeret primodepot, medmindre pensionsinstituttet ved overgang til beskatning efter den nye pensionsafkastbeskatningslov vælger at opgøre kundernes beskatningsgrundlag efter § 4 a. Efter § 4 a opgøres beskatningsgrundlaget på en mere direkte metode, hvor der som udgangspunkt kun sker beskatning af aftalt rente og rentebonus, der tilskrives den pensionsberettigedes depot.

Det valg, som pensionsinstituttet foretager for alle deres kunder, når pensionsinstituttet overgår fra institutbeskatning efter den gamle pensionsafkastbeskatningslov til beskatning efter den nye pensionsafkastbeskatningslov, hvor der som hovedregel er individbeskatning, er bindende for pensionsinstituttet og kan således ikke omgøres.

Den manglende mulighed for omvalg kan i enkelte situationer give pensionsinstitutterne nogle problemer f.eks. ved fusion mellem to selskaber, der opgør beskatningsgrundlaget for deres kunder efter forskellige metoder. Det foreslås derfor, at der indføres en hjemmel til, at skatteministeren ved bekendtgørelse kan lave en positivliste for hvilke situationer pensionsinstitutterne kan foretage et omvalg mellem opgørelsesmetoderne i §§ 4 og 4 a.

En sådan hjemmel forventes anvendt til at give mulighed for omvalg ved overtagelse eller tilkøb af en ny bestand af kunder, hvor det afgivende pensionsinstitut har opgjort beskatningsgrundlaget for bestanden efter en anden metode end den, det modtagende pensionsinstitut anvender. Herudover forventes hjemlen anvendt til at give mulighed for omvalg ved fusion af pensionsinstitutter, når opgørelsesmetoderne i de fusionerede pensionsinstitutter ikke er den samme.

For at skabe sikkerhed om beregningen af pensionsafkastskatten og sikre, at der i forbindelse med omvalg af opgørelsesmetode i overgangsåret ikke opstår dobbeltfradrag eller dobbeltbeskatning, foreslås det, at de foreslåede regler i lovforslagets § 1, nr. 26, om pensionsafkastbeskatningslovens § 23, stk. 4, 3-6. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Dette medfører, at der for de pensionsordninger, der overgår til ny opgørelsesmetode i løbet af et indkomstår, laves en opgørelse på tidspunktet for overgang til ny opgørelsesmetode af beskatningsgrundlaget fra indkomstårets begyndelse til tidspunktet for overgang til ny opgørelsesmetode. Skatten skal dog først beregnes, indeholdes og betales som en del af den almindelige årlige opgørelse efter pensionsafkastbeskatningslovens § 21.

Af samme forslag følger det, at værdien af ordningen ved overgang til opgørelse efter § 4 anses som primoværdien efter § 4, stk. 1. Ved overgang til opgørelse efter § 4 a foreslås det, at beskatningsgrundlaget opgøres, som om indkomståret er den del af indkomståret, hvor ordningen er opgjort efter § 4 a, dvs. som om indkomståret er påbegyndt på datoen for overgang til beskatning efter § 4 a.

Der henvises i øvrigt til de specielle bemærkninger til den del af forslaget § 1, nr. 26, der vedrører forslag om beregningsregel ved afgiftsfri overførsel af pensionsordninger mellem penge- og pensionsinstitutter, når pensionsordningen skifter opgørelsesmetode.

Til nr. 30

Ifølge pensionsafkastbeskatningslovens § 27, stk. 5, skal der beregnes rente af ansættelsesændringer fra den 1. januar i året efter indkomståret til betaling sker. Det følger af pensionsafkastbeskatningslovens § 9, stk. 1, for så vidt angår renteudgifter og pensionsafkastbeskatningslovens § 15, stk. 1, for så vidt angår renteindtægter, at renter af skattebeløb efter den nye pensionsafkastbeskatningslov skal henføres til betalingsåret. Tilsvarende fulgte det af den gamle pensionsafkastbeskatningslov, der er ophævet fra og med indkomståret 2010, at renter af skattebeløb efter den gamle pensionsafkastbeskatningslov skal henføres til betalingsåret.

Der mangler imidlertid en overgangsregel for periodiseringen af renteudgifter og -indtægter af ansættelsesændringer, når ansættelsesændringen vedrører skattebeløb efter den gamle pensionsafkastbeskatningslov, og ansættelsesændringen først foretages efter indkomståret 2009, f.eks. fordi den er blevet påklaget og har været for Landsskatteretten og domstolene.

For at undgå usikkerhed herom foreslås det, at der indføres en overgangsregel, der henfører renteudgifter

og renteindtægter af ansættelsesændringer af skattebeløb efter den gamle pensionsafkastbeskatningslov til betalingsåret, selvom betalingsåret er omfattet af den nye pensionsafkastbeskatningslov.

Til § 2

Til nr. 1

Det foreslås i lovforslagets § 2, nr. 10 og 11, at der kan ske forlængelse af udbetalingsperioden for bl.a. en rateforsikring under udbetaling.

En sådan forlængelse vil ske på et tidspunkt, hvor der allerede er foretaget rateudbetalinger fra ordningen. Det betyder umiddelbart, at den samlede årsrate i det år, hvor forlængelsen aftales (ændringsåret), kan forøges markant.

Har man eksempelvis fået udbetalt den samlede årsrate i én rate den 1. januar, og man umiddelbart derefter forlænger udbetalingsperioden, vil den nye, forlængede udbetalingsperiode - hvis man eksempelvis overgår til månedsvise rateudbetaling - umiddelbart kunne påbegyndes allerede den 1. februar med udgangspunkt i ordningens værdi efter udbetalingen den 1. januar. Det betyder, at der i det år, hvor forlængelsen sker, samlet sker udbetaling af næsten to årsrater. Dette er u hensigtsmæssigt. Der henvises nærmere til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 4.

Det foreslås derfor i forslaget § 2, nr. 1, at nye rater først beregnes med virkning fra førstkommande kalenderårs begyndelse. Frem til dette tidspunkt fastholdes de hidtidige raters størrelse og terminer. Det betyder i eksemplet, at der ikke kan udbetales flere rater i ændringsåret, og at de nye rater først kan påbegyndes udbetalt fra den 1. januar i det følgende år.

Det foreslås tilsvarende, at ved ændring af terminerne for de enkelte rateudbetalinger, beregnes nye rater først med virkning fra førstkommande kalenderårs begyndelse. Der henvises til bemærkningerne til forslaget § 2, nr. 11.

Til nr. 2

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 2, nr. 5.

Til nr. 3

Der er tale om en konsekvensændring i pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 2, nr. 2, som følge af lovforslagets § 2, nr. 11 og 19.

Efter pensionsbeskatningslovens § 30, stk. 1, kan der ikke ske forlængelse af udbetalingsperioden af en rate-

pension, når udbetalingen er påbegyndt, uden at der skal betales en afgift på 60 pct. For så vidt angår rateopsparinger, kan der heller ikke skiftes udbetalingsforløb, når udbetalingen er påbegyndt. Da udbetalingsfrekvensen også er en del af vilkårene for ordningen, kan udbetalingsfrekvensen heller ikke ændres, når udbetalingen er påbegyndt, jf. SKM2010. 686. SR.

Det er i lovforslagets § 2, nr. 11, foreslået, at der efter pensionsbeskatningslovens § 30, stk. 1, kan ske forlængelse af udbetalingsperioden af en ratepensionsordning og skiftes udbetalingsforløb, efter at udbetalingen er påbegyndt, uden skatte- eller afgiftsmæssige konsekvenser. Ved udbetalingsforløb forstås efter pensionsbeskatningslovens § 11 A udbetaling efter et serieprincip (stigende ratebeløb i perioden) eller et annuitetsprincip (lige store ratebeløb ved uændret rente), jf. bemærkningerne til forslaget § 2, nr. 4, 10 og 11. Det foreslås også at skulle gælde ved overførsel af en ratepensionsordning efter pensionsbeskatningslovens § 41, jf. lovforslagets § 2, nr. 19.

Ved anvendelse af annuitetsprincippet i pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 2, nr. 2, er udbetalingsforløbet et forløb med en årlig rateudbetaling, der udgør et beløb, som ved uændret rente i hele udbetalingsperioden vil give lige store årlige rater.

I denne bestemmelse er det ikke forudsat, at der kan ske en forlængelse af en ratepensionsordning under udbetaling, ligesom bestemmelsen ikke tager højde for, at der kan skiftes udbetalingsforløb fra serieprincip til annuitetsprincip, og at der ved sådanne ændringer skal beregnes et udbetalingsforløb for den resterende udbetalingsperiode. Det foreslås derfor at ændre bestemmelsen, således at ved en forlængelse af ordningen og ved skift af udbetalingsforløb, herunder i forbindelse med en overførsel efter pensionsbeskatningslovens § 41, er udbetalingsforløbet et forløb med en årlig rateudbetaling, der udgør det beløb, som ved en uændret rente i den resterende udbetalingsperiode vil give lige store årlige rater.

Til nr. 4, 10 og 11

Efter pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 2, skal kontohaveren – før udbetalingen af en rateopsparing påbegyndes – vælge et udbetalingsforløb. Ved udbetalingsforløb forstås forløbet af de udbetalinger, der fremkommer ved beregning efter serieprincippet, jf. § 11 A, stk. 2, nr. 1, eller annuitetsprincippet, jf. § 11 A, stk. 2, nr. 2. Udbetalingsforløb dækker også valg af udbetalings terminer for raterne, jf. SKM2010. 636. SR.

Ved anvendelse af serieprincippet i pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 2, nr. 1, fremkommer et udbet-

talingsforløb med en årlig rateudbetaling, der udgør et beløb svarende til ordningens værdi ved kalenderårets begyndelse delt med det antal år, hvori der endnu ikke er foretaget udbetaling. Ved uændret rente i hele udbetalingsperioden vil serieprincippet give stigende årlige rater.

Ved anvendelse af annuitetsprincippet i pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 2, nr. 2, fremkommer et udbetalingsforløb med en årlig rateudbetaling, som ved uændret rente i hele udbetalingsperioden vil give lige store årlige rater.

Det valgte princip er bindende for kontohaveren for hele udbetalingsperioden, jf. pensionsbeskatningslovens § 30 og § 6, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1281 af 9. december 2009 om beskatningen af pensionsordninger. Der kan således ikke skiftes udbetalingsforløb efter, at udbetalingen er påbegyndt.

Endvidere er det ikke muligt at forlænge udbetalingsperioden for hverken rateopsparinger eller rateforsikringer efter, at udbetalingen er påbegyndt, jf. pensionsbeskatningslovens § 30.

Efter den gældende bestemmelse i pensionsbeskatningslovens § 30, stk. 1, 2. pkt., svares der således en afgift på 60 pct. ved en ændring af udbetalingsvilkårene for en rateforsikring eller rateopsparing i pensionsøjemed efter det aftalte tidspunkt for første udbetaling. Både en forlængelse af udbetalingsperioden for rateforsikringer og rateopsparinger og en ændring af udbetalingsforløbet for rateopsparinger udgør en ændring af udbetalingsvilkårene, der medfører, at der skal betales en afgift på 60 pct.

Endelig er der ikke i pensionsbeskatningslovens § 30 hjemmel til at ændre terminerne for de enkelte rateudbetalinger efter, at udbetalingen er påbegyndt.

Raterne i en rateforsikring og rateopsparing kan ved den forsikredes eller kontohaverens død i kraft af en begunstigelsesbestemmelse udbetales til den forsikredes eller kontohaverens ægtefælle, fraskilte ægtefælle eller samlever eller dennes livsarvinger under 24 år eller den pågældendes livsarvinger, stedbørn eller stedbørns livsarvinger under 24 år. Efter gældende regler fortsætter den person, der modtager rateudbetalingerne efter den forsikredes eller kontohaverens død, med den udbetalingsperiode, som den forsikrede eller kontohaveren oprindeligt valgte for ordningen.

Det foreslås for det første at ændre pensionsbeskatningslovens § 30, stk. 1, således at kontohaveren eller den person, som udbetalingen sker til i tilfælde af kontohaverens død, efter udbetalingen er påbegyndt, kan vælge et andet udbetalingsforløb for ordningen end det udbetalingsforløb, som kontohaveren forud for første

rateudbetaling valgte for ordningen, jf. lovforslagets § 2, nr. 10 og 11, uden, at der skal betales en afgift på 60 pct.

Muligheden for at kunne vælge et nyt udbetalingsforløb vil bidrage til at sikre større fleksibilitet på pensionsområdet, ligesom en ændring af udbetalingsforløb alligevel efter forslaget ville kunne ske ved en afgiftsfri overførsel af rateopsparingen til et andet pengeinstitut efter pensionsbeskatningslovens § 41, stk. 10, som affattet ved dette lovforslags § 2, nr. 19 - eller for den sags skyld inden for pengeinstituttet.

Det foreslås for det *andet* at ændre pensionsbeskatningslovens § 30, stk. 1, således, at der kan ske en forlængelse af udbetalingsperioden og en ændring af terminerne for de enkelte rateudbetalinger for en ratepensionsordning, efter at udbetalingen er påbegyndt, jf. lovforslagets § 2, nr. 10 og 11. Det foreslås dels, at forsikringstageren eller kontohaveren kan forlænge udbetalingsperioden og ændre terminerne for de enkelte rateudbetalinger efter, at første rateudbetaling er sket, dels at der i tilfælde af kontohaverens eller forsikringstagerens død kan ske en forlængelse af udbetalingsperioden og en ændring af terminerne for de enkelte udbetalinger. Den person, der efter den forsikrede eller kontohaverens død modtager rateudbetalingen, kan således vælge at forlænge udbetalingsperioden og ændre terminerne, ligesom den forsikrede henholdsvis kontohaveren kunne have gjort, såfremt vedkommende havde været i live og dermed fået udbetalingen.

Der er efter forslaget ikke noget til hinder for, at der kan ske forlængelse af udbetalingsperioden eller ændring af terminerne flere gange.

Forlængelse af en rateordning under udbetaling kan ikke ske ud over den maksimale udbetalingsperiode for ordningen, jf. pensionsbeskatningslovens § 8 A, stk. 1, nr. 3, hvorefter der ikke kan aftales senere forfaldstidspunkt for sidste rate end første plicedag 25 år efter, at den forsikrede når efterlønsalderen, og jf. pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 1, nr. 4, hvorefter der ikke kan aftales senere udbetaling for sidste rate end kalenderåret 25 år efter, at kontohaveren når efterlønsalderen.

Det betyder, at udbetaling af sidste rate ved forlængelsen ikke kan ske på et senere tidspunkt end det tidspunkt, hvor sidste rate ville være blevet udbetalt, hvis der oprindeligt var valgt den maksimale udbetalingsperiode for ordningen.

For så vidt angår rateopsparinger skal der fastsættes et udbetalingsforløb efter pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 2, dvs. et udbetalingsforløb efter serieprincippet, jf. § 11 A, stk. 2, nr. 1, eller annuitetsprincippet, jf. § 11 A, stk. 2, nr. 2. Det bemærkes, at der efter forslaget ikke vil gælde et krav om, at det udbetalingsforløb, der op-

rindeligt er valgt for ordningen, skal videreføres ved forlængelsen. Kontohaveren kan således både forlænge udbetalingsperioden og ændre udbetalingsforløbet.

For så vidt angår rateopsparinger tages der ved anvendelsen af både serieprincippet og annuitetsprincippet udgangspunkt i ordningens værdi ved kalenderårets begyndelse, jf. pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 2 og 3. Dermed tager gældende ret ikke umiddelbart højde for, at en forlængelse af udbetalingsperioden eller ændring af udbetalingsforløbet typisk vil ske på et tidspunkt, hvor der allerede er foretaget rateudbetalinger fra ordningen. Det betyder dels, at ordningens værdi ved kalenderårets begyndelse ikke er retvisende som grundlag for beregningen af det nye rateforløb, dels at den samlede årsrate i ændringsåret ved omlægning af frekvensen af de enkelte rater umiddelbart kan forøges eller formindskes markant.

Har man eksempelvis fået udbetalt hele årets rate i én rate den 1. januar og umiddelbart derefter foretager en forlængelse af udbetalingsperioden, vil et nyt udbetalingsforløb umiddelbart kunne påbegyndes allerede den 1. februar med udgangspunkt i ordningens værdi før udbetalingen den 1. januar. Det betyder dels, at beregningen af den enkelte årsrate bliver misvisende, dels at der i det år, hvor ændringen sker, samlet sker udbetaling af to årssrater.

Det foreslås derfor i lovforslagets § 2, nr. 4, at det nye udbetalingsforløb først beregnes med virkning fra førstkommende kalenderårs begyndelse. Frem til dette tidspunkt fastholdes det hidtidige udbetalingsforløb.

Pensionsbeskatningslovens § 30, stk. 1, foreslås endvidere ændret således, at ved forlængelse af rateforsikringer og rateopsparinger og ved ændring af udbetalingsforløbet for rateopsparinger, kan de oprindeligt valgte terminer for de enkelte rateudbetalinger alene ændres til månedlige eller kvartalsvise terminer. Det gælder også, hvis det alene er terminerne for de enkelte rateudbetalinger, der ændres.

Det hensyn, der ligger bag reglen om en afgift på 60 pct. ved ændring af udbetalingsvilkårene efter første rateudbetaling sker, er at undgå indkomstudjævning. Det er ikke meningen, at man skal have mulighed for at standse udbetalingerne fra ordningen i et indkomstår, hvor udbetalingen ville indgå i grundlaget for eksempelvis topskatten, og i stedet vælge udbetaling i et andet indkomstår, hvor beskatningen af udbetalingen ville være lavere. Dette blev fremhævet som et bærende hensyn allerede i bemærkningerne til pensionsbeskatningsloven ved dens vedtagelse i 1971. Det anføres således i bemærkningerne til pensionsbeskatningslovens § 30, at i »mangel af en sådan regel vil der være mulighed for helt

eller delvis at undgå skattepligt ved vilkårlig placering af udbetalingerne, f.eks. i år med negativ indkomst eller i år, hvor den pågældende ikke var skattepligtig her i landet.«

En ændring af terminerne for en ratepension under udbetaling, eksempelvis fra månedlige til halvårslige udbetalinger eller omvendt, vil alene kunne give anledning til begrænsede ændringer af den årlige ydelse som følge af rentetilskrivning. Det vil ikke i sig selv stride mod hensynet om at undgå indkomstudjævning. Med en omlægning af terminerne vil man imidlertid også kunne optimere skattebetalingen i forbindelse med ophør af skattepligt.

Har man eksempelvis en ratepensionsordning med årlige rateudbetalinger den 1. december, vil man ved fraflytning inden den 1. december til et land, med hvilket Danmark har aftalt bopælsstatsbeskatning med fuld exemption af pensionsudbetalinger, dels kunne få udbetalt årsraten uden dansk beskatning, dels ved en ændring af udbetalingsforløbet eller en forlængelse af ordningen, i hvilken forbindelse nye årssater aftales med termin den 1. januar, kunne få endnu en årssate udbetalt den 1. januar. Herefter er der principielt ikke noget til hinder for at flytte tilbage til Danmark den 2. januar. Er der tale om en 10-årig ratepension, vil et ganske kort udlandsophold på denne baggrund kunne give mulighed for en udbetaling fra ordningen, der ikke beskattes i Danmark, af 20 pct. af ordningen, svarende til de 2 årssater.

På denne baggrund foreslås det som nævnt, at ved ændringer af udbetalingsforløbet og ved forlængelser af udbetalingsperioden kan de oprindeligt valgte terminer for de enkelte rateudbetalinger alene ændres til månedlige eller kvartalsvise terminer. Det gælder også, hvis det alene er terminerne for de enkelte rateudbetalinger, der ændres.

Dermed kan en årlig rateudbetaling den 1. december ved en forlængelse af udbetalingsperioden eller en ændring af udbetalingsforløbet ikke ændres til en årlig rateudbetaling den 1. januar etc., men skal fastholdes den 1. december. Forslaget begrænser således mulighederne for spekulation i forbindelse med forlængelser af udbetalingsperioden, ændringer af udbetalingsforløbet og rene ændringer af terminerne for de enkelte udbetalinger, samtidig med at en vis fleksibilitet opnås.

Det bemærkes, at aftalte halv- eller helårslige terminer i en pensionsordning kan opretholdes uændret i forbindelse med forlængelse af udbetalingsperioden. I det nævnte eksempel vil den årlige rateudbetaling den 1. december således kunne fastholdes som en årlig rateudbetaling med termin den 1. december.

Det foreslås i lovforslagets § 2, nr. 19, på samme baggrund, at når en ratepension eller ophørende livrente under udbetaling overføres til en anden ratepension eller ophørende livrente under udbetaling, kan de terminer for de enkelte udbetalinger, der oprindeligt er valgt, i den overførte ordning alene ændres til månedlige eller kvartalsvise terminer.

Ønsker forsikringstageren eller kontohaveren at forlænge en ratepensionsordning under udbetaling, ændre udbetalingsforløbet eller ændre terminerne for de enkelte rateudbetalinger, skal det ske efter aftale med pensionsinstituttet.

Til nr. 5

Pensionsbeskatningslovens § 12, stk. 1, nr. 1, regulerer hvilke aktiver, godkendte udenlandske rateopsparingsordninger og kapitalopsparingsordninger kan anbringes i. Det er bl.a. fastsat, at ved anbringelse af særskilte depoter i aktier m.v., der ikke handles på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet inden for EU eller EØS, må kontohaveren ikke eje 25 pct. eller mere af aktierne i det pågældende selskab.

For så vidt angår reglerne for anbringelse af rate- og kapitalopsparingsordninger oprettet i danske kreditinstitutter (der er fastsat i bekendtgørelse nr. 1464 af 13. december 2006 om puljepension og andre skattebegünstigede opsparingsformer) gælder en tilsvarende ejergrænse. Det er tillige fastsat, at dels medregnes kapitalandele, som kontohaveren ejer uden for rate- og kapitalpensioner i særskilte depoter, ved opgørelsen af ejergrænsen på 25 pct., dels finder aktieavancebeskatningslovens § 4 tilsvarende anvendelse ved opgørelsen af ejergrænsen.

Det foreslås at harmonisere afgrænsningen af 25 pct.s ejergrænsen i godkendte udenlandske kreditinstitutter med afgrænsningen for anbringelsen i danske kreditinstitutter, så 25 pct.s ejergrænsen i godkendte udenlandske kreditinstitutter afgrænses på samme måde som i danske kreditinstitutter.

Forslaget indebærer for det første, at aktier og anparter, som kontohaveren ejer uden for pensionsordningen, medregnes ved opgørelsen af ejerandelen på 25 pct. Det vil sige, at kontohaveren anses at have en ejerandel på 25 pct. eller mere, uanset hvordan den samlede ejerandel i selskabet er sammensat på aktier og anparter i og uden for det særskilte pensionsdepot.

For det *andet* indebærer henvisningen til aktieavancebeskatningslovens § 4, at ved opgørelsen af kontohaverens ejerandel medregnes aktier og anparter, der tilhører eller har tilhørt forsikringstagerens ægtefælle, forældre og bedsteforældre samt børn og børnebørn og disses æg-

tefæller eller dødsboer efter de nævnte personer. Stedbørn og adoptivbørn sidestilles med biologiske børn. Aktier og anparter tilhørende en tidligere ægtefælle og aktier og anparter, som en nuværende ægtefælle har afstået før ægteskabets indgåelse, medregnes dog ikke.

Til nr. 6

Det foreslås at supplere de betingelser, der er fastsat for godkendelse af pensionsordninger i et andet EU/EØS-land som fradrags- eller bortseelsesberettigede, med en yderligere betingelse for, hvilke aktiver sådanne ordninger kan anbringes i.

Efter gældende regler kan enten en person opnå godkendelse af en udenlandsk pensionsordning som fradrags- eller bortseelsesberettiget, eller et pensionsinstitut kan opnå godkendelse til at udbyde fradrags- eller bortseelsesberettigede pensionsordninger.

En person kan opnå godkendelse af en ordning, når nedenstående seks betingelser er opfyldt.

For det *første* skal pensionsordningen efter pensionsbeskatningslovens § 15 C, stk. 1, nr. 1, opfylde betingelserne i pensionsbeskatningslovens kapitel 1. For så vidt angår en pensionsordning med løbende udbetalinger skal den gå ud på at sikre pension i form af løbende ydelser, der bortfalder ved den pensionsberettigedes død, og ydelserne skal have karakter af alderspension, hvis udbetalinger sker over mindst 10 år og tidligst begynder ved efterlønsalderen, eller have karakter af invalidepension, ægtefælle-, samlever- eller børnepension.

For det *andet* skal ordningen efter pensionsbeskatningslovens § 15 C, stk. 1, nr. 2, være tariffmæssigt opbygget. Tariffmæssige ordninger er traditionelt opbygget således, at der for hvert enkelt medlem er en entydig sammenhæng mellem størrelsen af den enkeltes pensionstilsgagn og det løbende pensionsbidrag.

For det *tredje* skal personen efter pensionsbeskatningslovens § 15 C, stk. 1, nr. 3, indvillige i, at udbetalinger (løbende, ratevise og sumudbetalinger) fra den udenlandske pensionsordning, der modtages efter, at personen ikke længere er fuldt skattepligtig, eller som modtages efter, at personen ikke længere anses for hjemmehørende i Danmark efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst, beskattes efter reglerne i pensionsbeskatningsloven. Kravet gælder i det omfang, Danmark efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og personens bopælsland ville kunne have beskattet udbetalingen som følge af, at forsikrings-selskabet m.v. havde haft hjemsted her i landet.

For det *fjerde* skal pensionskassen, livsforsikrings-selskabet eller kreditinstituttet efter pensionsbeskatnings-

lovens § 15 C, stk. 1, nr. 4, opfylde de betingelser, der stilles til sådanne forsikrings-selskaber m.v. i pensionsbeskatningslovens kapitel 1.

For det *femte* må pensionskassen, livsforsikrings-selskabet eller kreditinstituttet efter pensionsbeskatningslovens § 15 C, stk. 1, nr. 5, ikke have fået godkendelsen fra told- og skatteforvaltningen tilbagekaldt.

For det *sjette* skal der efter pensionsbeskatningslovens § 15 C, stk. 1, nr. 6, eksistere en informationsudvekslingsaftale mellem Danmark og det land, hvori pensionsordningen er oprettet. Dette kan enten være i henhold til bistandsdirektivet eller en dobbeltbeskatningsoverenskomst (som indeholder en bestemmelse om udveksling af oplysninger).

For så vidt angår rateopsparingsordninger og kapitalopsparingsordninger i udenlandske kreditinstitutter gælder anbringelsesreglerne i pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 1, nr. 2, og § 12, stk. 1, nr. 1, som vilkår for SKATs godkendelse, jf. bemærkningerne i lovforslag nr. L 9 om ændring af pensionsbeskatningsloven og forskellige andre love (Fradragsret for indbetalinger til udenlandske pensionsordninger), 2007-08 (2. samling).

Livsforsikrings-selskaber, pensionskasser og kreditinstitutter med hjemsted i et andet EU/EØS land, der i hjemlandet har tilladelse til at drive livsforsikrings-, pensionskasse- eller kreditinstitutvirksomhed, kan opnå SKATs godkendelse til at udbyde pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens kapitel 1, når nedenstående tre betingelser er opfyldt.

For det *første* skal den pensionsordning, som pensionskassen, livsforsikrings-selskabet eller kreditinstituttet vil udbyde på det danske pensionsmarked, efter pensionsbeskatningslovens § 15 C, stk. 2, nr. 1, opfylde betingelserne i pensionsbeskatningslovens kapitel 1, og pensionsordningen skal være tariffmæssigt opbygget.

For det *andet* skal livsforsikrings-selskabet m.v. efter pensionsbeskatningslovens § 15 C, stk. 2, nr. 2, opfylde de betingelser, der stilles til sådanne forsikrings-selskaber m.v. i pensionsbeskatningslovens kapitel 1. Desuden skal livsforsikrings-selskabet m.v. indvillige i at påtage sig de samme forpligtelser m.v., som pålægges selskaber m.v., der udbyder pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens kapitel 1 her fra landet.

For det *tredje* er det efter pensionsbeskatningslovens § 15 C, stk. 2, nr. 3, en betingelse, at der eksisterer en aftale om informationsudveksling mellem Danmark og det land, hvor pensionsordningen er oprettet, jf. ovenfor.

Der er i bekendtgørelse nr. 1539 af 12. december 2007 om godkendelse af udenlandske pensionsordninger og pensionsinstitutter og regler om den skattefrie del af udbetalinger fastsat nærmere regler for den administrative

procedure for godkendelsen af udenlandske pensionsordninger.

Den foreslåede betingelse skal alene gælde for pensionsordninger med løbende udbetalinger, rateforsikringer og kapitalforsikringer i pensionsøjemed eller ordninger, der svarer hertil.

Som det fremgår ovenfor findes der for rateopsparinger og opsparinger i pensionsøjemed i godkendte udenlandske pensionsinstitutter regler for hvilke aktiver, disse ordninger kan anbringes i.

Den foreslåede betingelse indsættes som et nyt stykke 3 i pensionsbeskatningslovens § 15 C. Betingelsen går for det *første* ud på, at pensionsordninger med løbende udbetalinger, rateforsikringer, kapitalforsikringer i pensionsøjemed og ordninger, der svarer hertil, ikke kan anbringes i fast ejendom med brugsrettigheder, rabatter eller dispositionsret tilknyttet.

Ved brugsrettighed forstås retten for forsikringstageren til at benytte den faste ejendom til eksempelvis permanent bolig eller til ferieformål i hele eller en del af året. Ved en rabat forstås, at den faste ejendom kan benyttes mod betaling af et lavere beløb end det beløb, som en tredjemand skal betale for den samme benyttelse. Ved en dispositionsret forstås efter lovforslaget eksempelvis, at forsikringstageren kan bestemme, hvem der kan anvende den faste ejendom, til hvilket formål og til hvilken pris benyttelsen kan eller skal ske. Endvidere kan en dispositionsret gå ud på, at forsikringstageren kan bestemme, at den faste ejendom skal renoveres, hvad der skal renoveres, hvem der skal stå for renoveringen og til hvilken pris. Endelig kan en dispositionsret gå ud på, at forsikringstageren kan bestemme, at den faste ejendom skal afstås, hvem afståelsen skal ske til, og til hvilken pris afståelsen skal ske.

Med udtrykket »ordninger, der svarer til« sigtes der til, at godkendte udenlandske pensionsordninger ikke er identiske med danske pensionsordninger. En udenlandsk pensionsordning skal for at kunne godkendes som fradragsberettiget eller bortseelsesberettiget ordning bl.a. opfylde betingelserne i pensionsbeskatningslovens kapitel 1. Kan SKAT godkende den udenlandske pensionsordning, tildeler SKAT pensionsordningen den betegnelse, som pensionsordningen skattemæssigt skal behandles efter.

Den foreslåede betingelse går for det *andet* ud på, at de nævnte pensionsordninger heller ikke kan anbringes i aktier og anparters i selskaber, hvori forsikringstageren ejer 25 pct. eller mere af kapitalen i selskabet. Aktier m.v., som er erhvervet for midler på pensionsordningen, skal således efter bestemmelsen anses for at være ejet af pensionsopspareren. Ejerandelen svarer til afgrænsnin-

gen af hovedaktionæraktier i aktieavancebeskatningslovens § 4, stk. 1, idet stemmeværdiandel efter forslaget dog ikke har nogen betydning. Ejergrænsen gælder for alle aktier m.v., det vil sige hvad enten aktierne handles på et reguleret marked, multilateral handelsfacilitet eller andetsteds. Det foreslås, at ved opgørelsen af ejerandelen på 25 pct. medregnes, udover de aktier m.v., som pensionsordningen har erhvervet for midler på pensionsordningen, jf. ovenfor, også aktier m.v., som forsikringstageren ejer uden for pensionsordningen. Det vil sige, at forsikringstageren efter bestemmelsen skal anses at have en ejerandel på 25 pct. eller mere, uanset hvordan den samlede ejerandel i selskabet er sammensat på aktier m.v. ejet direkte og via pensionsordningen.

Ved afgørelsen af, om forsikringstageren ejer 25 pct. eller mere af aktiekapitalen, foreslås det, at aktieavancebeskatningslovens § 4 finder tilsvarende anvendelse. Det betyder, at ved opgørelsen af forsikringstagerens ejerandel medregnes aktier m.v., der samtidig tilhører eller har tilhørt forsikringstagerens ægtefælle, forældre og bedsteforældre samt børn og børnebørn og disses ægtefæller eller dødsboer efter de nævnte personer. Stedbørn og adoptivbørn sidestilles med biologiske børn. Aktier m.v. tilhørende en tidligere ægtefælle og aktier og anparters, som en nuværende ægtefælle har afstået før ægteskabets indgåelse, medregnes dog ikke.

Der foreslås ikke placeringsregler svarende til dem, der i pensionsbeskatningslovens § 12, stk. 1, nr. 1, 6. -8. pkt., er fastsat for anbringelse af rate- og kapitalpensionsordninger i aktier m.v. Reglerne vedrører anbringelse i aktier m.v., der ikke handles på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet. Reglerne har specifikt til formål at understøtte et tættere samspil mellem virksomheder og private investorer med henblik på at kunne bane vejen for flere kommercielle succeser. Disse regler vurderes ikke at være relevante i relation til formålet med lovforslaget.

Den foreslåede betingelse indebærer for det *tredje*, at de nævnte ordninger heller ikke kan anbringes i aktier m.v., der har som formål eller som et af sine formål at give brugsrettigheder, rabatter eller lignende i selskabet. En sådan brugsret kan bestå i, at et selskab eksempelvis driver et golfbaneanlæg, et motionscenter eller et feriecenter, og at man som aktionær i selskabet vederlagsfrit kan benytte golfbaneanlægget, motionscentret eller feriecentrets faciliteter, eventuelt kun i en vis periode. Rabatten kan bestå i, at man som aktionær kan benytte golfbaneanlægget etc. til en lavere pris end den pris, som en person, der ikke er aktionær, skal betale for samme ydelse. Betingelsen indebærer også, at de nævnte pensionsordninger ikke kan anbringes i anparters i anpartselskaber.

Den foreslåede betingelse indebærer for det *fjerde*, at de nævnte pensionsordninger ikke kan anbringes i andele i en personligt ejet virksomhed tilhørende pensionsopsparerer. Det er uden betydning, om pensionsopsparerer kun ejer en del af den personligt drevne virksomhed, ligesom det er uden betydning, om pensionsopsparerer opnår brugsrettigheder eller rabatter i virksomheden.

Konsekvensen af forslaget er, at hvis en pensionsordning i et andet EU/EØS-land i følge de vilkår, som pensionsinstituttet eksempelvis i udbudsmateriale el. lign. har fastsat for pensionsopsparring, kan placeres i de nævnte aktiver, vil en pensionsopsparer ikke kunne opnå SKATs godkendelse af ordningen som en ordning, der giver adgang til fradrag for egne indbetalinger på ordningen eller bortseelsesret for arbejdsgiverens indbetalinger på ordningen. Endvidere kan et livsforsikrings-selskab m.v. i et andet EU/EØS-land ikke opnå SKATs godkendelse til at udbyde fradrags- og bortseelsesberettede ordninger, hvis sådanne ordninger kan anbringes i de nævnte aktiver. Konsekvensen er videre, at en pensionsordning med løbende udbetalinger, en rateforsikring eller kapitalforsikring i pensionsøjemed, der er oprettet i et dansk pensionsinstitut, heller ikke kan overføres skatte- og afgiftsfrit til en pensionsordning i et andet EU/EØS-land, der kan anbringes i de nævnte aktiver.

Det bemærkes, at der i det pågældende andet EU/EØS-land også kan være fastsat regler for hvilke aktiver, de pågældende pensionsordninger kan anbringes i.

Til nr. 7

Efter pensionsbeskatningslovens § 15 C, stk. 3, kan SKAT tilbagekalde en godkendelse efter § 15 C, stk. 1 og 2, i nævnte lov, hvis betingelserne for godkendelse ikke længere er opfyldt. Tilbagekaldelse vil kunne ske i en situation, hvor livsforsikrings-selskabet m.v. ikke er indstillet på at overholde de forpligtelser, der er fastsat som vilkår for godkendelsen.

Som udgangspunkt vil en tilbagekaldelse af en godkendelse efter pensionsbeskatningslovens § 15 C, stk. 1, af en enkelt ordning have den virkning, at ordningen skal anses for ophævet efter pensionsbeskatningslovens § 30, stk. 1. Efter pensionsbeskatningslovens § 30, stk. 1, skal der ved en disposition, der medfører, at ordningen ikke længere opfylder betingelserne i pensionsbeskatningslovens kapitel 1, betales en afgift på 60 pct. af det beløb, der på tidspunktet for dispositionen kunne være udbetalt ved en ophævelse af ordningen. Dispositionen må anses for at være foretaget på det tidspunkt, hvor pensionsordningen anbringes i aktiver, som der efter SKATs

vilkår for godkendelsen ikke kan placeres i. Det betyder, at der skal betales 60 pct. i afgift af pensionsordningens værdi på det tidspunkt, hvor der disponeres.

En tilbagekaldelse vil gælde indtil videre, men det kan i tilbagekaldelsen være fastsat, hvorledes livsforsikrings-selskabet kan få tilbagekaldelsen annulleret. Uanset graden af livsforsikrings-selskabets misligholdelse vil en tilbagekaldelse af en godkendelse altid have som konsekvens, at godkendelse af nye pensionskunder ophører.

Der er i bekendtgørelse nr. 1539 af 12. december 2007 om godkendelse af udenlandske pensionsordninger og pensionsinstitutter og regler om den skattefrie del af udbetalinger fastsat nærmere regler for den administrative procedure for tilbagekaldelse af en godkendelse.

Det foreslås i pensionsbeskatningslovens § 15 C, stk. 3, der bliver stk. 4, at SKAT også kan tilbagekalde en godkendelse af en pensionsordning eller af et pensionsinstitut, såfremt de foreslåede betingelser i § 15 C, stk. 3, jf. lovforslagets § 2, nr. 6, ikke overholdes.

Det er i pensionsbeskatningslovens § 15 C, stk. 4, 4. pkt., fastsat, at en overførsel af en ordning til en anden ordning for samme person efter flytningen fra Danmark ikke behandles som en udbetaling, hvis overførslen ville have været omfattet af pensionsbeskatningslovens §§ 41-44, hvis personen havde været skattepligtig efter kildeskattelovens § 1 uden at være anset for hjemmehørende i en fremmed stat, Grønland eller på Færøerne efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst. Det er dog en betingelse, at den anden bestående eller nyoprettede ordning kan godkendes efter pensionsbeskatningslovens § 15 C, stk. 1 eller 2.

Den foreslåede ændring i pensionsbeskatningslovens § 15 C, stk. 4, 4. pkt., der bliver stk. 5, 4. pkt., er en konsekvens af den foreslåede nye bestemmelse i pensionsbeskatningslovens § 15 C, stk. 3, jf. lovforslagets § 2, nr. 6.

Til nr. 8

Der er tale om ændringer som følge af lovforslagets § 2, nr. 6.

Det er i pensionsbeskatningslovens § 15 C, stk. 6, 1. pkt., fastsat, at skatteministeren kan fastsætte regler om godkendelse af pensionsordninger efter § 15 C, stk. 1 og 2. Skatteministeren har udnyttet bemyndigelsen i bekendtgørelse nr. 1539 af 12. december 2007 om godkendelse af udenlandske pensionsordninger og pensionsinstitutter og regler om den skattefrie del af udbetalinger.

Det foreslås i pensionsbeskatningslovens § 15 C, stk. 6, 1. pkt., at skatteministeren bemyndiges til at kunne fastsætte nærmere regler om godkendelse af pensionsordninger efter pensionsbeskatningslovens § 15 C, stk. 3, jf. lovforslagets § 2, nr. 6.

Ændringen i pensionsbeskatningslovens § 15 C, stk. 6, 2. pkt., er en ændring af en henvisningsbestemmelse og en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 6.

Til nr. 9

Det er i pensionsbeskatningslovens § 20, stk. 4, fastsat, at den del af udbetalingen fra pensionsordninger som nævnt i pensionsbeskatningslovens § 20, stk. 1, der svarer til indbetalinger, som personen har foretaget på ordningen, og som den pågældende kan godtgøre, at der ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst ikke har været hel eller delvis fradragsret for her i landet eller i udlandet, ikke medregnes til den skattepligtige indkomst. Bestemmelsen er indført ved lov nr. 1534 af 19. december 2007 om fradragsret for indbetalinger til udenlandsk pensionsordninger, hvorved der blev indført fradragsret for indbetalinger til godkendte udenlandske pensionsordninger i andre EU/EØS lande end Danmark med virkning fra den 1. januar 2008.

Ved udbetaling af ægtefælle-, samlever- og børnepension er det ikke den efterlevende ægtefælle, samlever eller barnet, der har haft fradrags- eller bortseelsesret for indbetalingerne, men afdøde. Ved udbetaling til en frasepareret eller fraskilt ægtefælle i kraft af udlodning ved skifte af fællesbo er det den tidligere ægtefælle, der har haft fradrags- eller bortseelsesretten for indbetalingerne. Meningen med bestemmelsen er, at den del af udbetalinger, der svarer til indbetalinger, som der ikke har været hel eller delvis fradrags- eller bortseelsesret for enten her i landet eller i udlandet, ikke skal medregnes til den skattepligtige indkomst, selvom den person, som udbetalingen sker til, ikke selv har haft fradrags- eller bortseelsesret for indbetalingerne.

I en arbejdsgiveradministreret ordning er det arbejdsgiveren, der foretager indbetalinger på pensionsordningen, jf. pensionsbeskatningslovens § 19. Arbejdsgiveren skal foretage samtlige indbetalinger på ordningen. Det gælder både bidrag, der i pensionsaftalen betegnes som »arbejdsgiverbidrag«, og bidrag, der betegnes som »arbejdstagerbidrag« eller lignende. Meningen med bestemmelsen er, at den del af udbetalingerne, der svarer til indbetalinger, som arbejdsgiveren har foretaget på en arbejdsgiverordning oprettet her i landet eller i udlandet, og for hvilke den ansatte ikke har bortseelsesret ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, ikke skal medregnes til den skattepligtige indkomst ligesom der heller

ikke skal betales afgift efter pensionsbeskatningsloven. De indbetalinger, som arbejdsgiveren foretager på en pensionsordning, har personen, forstået som den pensionsberettigede, den forsikrede eller den efterlevende ægtefælle m.v., imidlertid ikke selv foretaget.

Det foreslås derfor at affatte pensionsbeskatningslovens § 20, stk. 4, på ny, således at bestemmelsen får det indhold, der har været hensigten. Det foreslås at ændre bestemmelsen således, at den personkreds, der er nævnt i pensionsbeskatningslovens § 55, som udbetalingen sker til, skal godtgøre, at der for ejeren eller kontohaveren ikke har været hel eller delvis fradrags- eller bortseelsesret for indbetalingerne enten her i landet eller i udlandet som betingelse for indkomstskattefrihed.

Den personkreds, der fremgår af pensionsbeskatningslovens § 55, og som er relevant i relation til udbetalinger i pensionsbeskatningslovens § 20, er ejeren, den pensionsberettigede, den person, der efter ejerens eller den pensionsberettigedes død, eller den person, der i kraft af udlodning ved skifte af fællesbo ved separation eller skilsmisse, er berettiget til udbetalingen.

Henvisningen til pensionsbeskatningslovens § 55 indebærer, at det er den person, som pensionen udbetales til, der skal godtgøre, at der ikke har været fradrags- eller bortseelsesret for indbetalingen. Den foreslåede affattelse betyder således, at der ikke er krav om, at indbetalingerne skal være foretaget af den person, som pensionen udbetales til, som betingelse for skatte- eller afgiftsfrihed.

Det vil sige, at når der sker udbetaling til en person som nævnt i pensionsbeskatningslovens § 55, 1. pkt., skal personen godtgøre, at den afdøde ejer af eller kontohaver for ordningen (ægtefælle, samlever eller forælder) ikke har haft fradrags- eller bortseelsesret for indbetalingerne som betingelse for, at udbetalingen ikke skal medregnes til den skattepligtige indkomst. Det samme er tilfældet, når der sker udbetaling til en fraskilt eller frasepareret ægtefælle i kraft af udlodning ved skifte af fællesbo, idet den fraskilte eller fraseparerede ægtefælle da skal godtgøre, at den tidligere ægtefælle ikke har haft fradrags- eller bortseelsesret for indbetalingerne på pensionsordningen. Også de udbetalinger, der svarer til indbetalinger, som arbejdsgiveren foretager på pensionsordningen, og som den ansatte ikke har haft bortseelsesret for, skal den pågældende ikke medregne til den skattepligtige indkomst.

Til nr. 12

Det foreslås i pensionsbeskatningslovens § 30, stk. 1, at såfremt udbetalingsvilkårene for en pensionsordning med løbende udbetalinger ændres efter den løbende

ydelse er påbegyndt udbetalt, svares der afgift på 60 pct. Dermed er der ligestilling mellem ratepensioner under udbetaling og pensionsordninger med løbende udbetalinger, der er under udbetaling, hvorved hensynet om at undgå indkomstudjævning forfølges, jf. også bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 4, 10 og 11.

Såfremt det ved en ændring af udbetalingsvilkårene for en pensionsordning med løbende udbetalinger, der er under udbetaling, er muligt midlertidigt at standse udbetalingerne fra ordningen, vil det kunne gøres i et indkomstår, hvor udbetalingen ville indgå i grundlaget for eksempelvis topskatten – evt. med henblik på at planlægge genoptagelse af udbetalingerne i et senere indkomstår, hvor beskatningen af udbetalingen ville være lavere.

Med forslaget forhindres dette. Det vil dog på samme måde, som tilfældet er for ratepensioner under udbetaling, være muligt at forlænge udbetalingsperioden for ophørende livrenter og ændre terminerne for de enkelte udbetalinger for så vidt angår pensionsordninger med løbende udbetalinger. Ligesom for ratepensioner under udbetaling vil det kunne ske med virkning fra førstkomende kalenderårs begyndelse, ligesom de oprindeligt aftalte terminer for de løbende ydelser alene kan ændres til månedlige eller kvartalsvise terminer.

Det sikrer samme fleksibilitet som for ratepensioner under udbetaling, således at der på den ene side for så vidt angår ophørende livrenter tages højde for situationer, hvor udbetalingen er påbegyndt, men hvor udbetalingsperiodens længde ikke matcher forventet levealder, og at det på den anden side for så vidt angår pensionsordninger med løbende udbetalinger generelt sikres, at ændringerne ikke kan udnyttes til vilkårligt at placere udbetalingerne alene på de mest gunstige tidspunkter med indkomstudjævning for øje. Der henvises i det hele til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 4, 10 og 11.

Til nr. 13

Det fremgår af pensionsbeskatningslovens § 30 B, stk. 1, 1. pkt., at hvis kontohaveren sammen med den personkreds, der er nævnt i aktieavancebeskatningslovens § 4, opnår at eje 25 pct. eller mere af aktie- eller anpartskapitalen i et selskab, hvis aktier ikke handles på et reguleret marked, skal kontohaveren inden 3 måneder efter overskridelsen af ejerandelen nedbringe ejerandelen til under 25 pct. eller erhverve samtlige aktier m.v. for frie midler.

Bestemmelsen er ændret ved § 14 i lov nr. 462 af 12. juni 2009 med virkning fra den 1. januar 2010. Ved denne lovændring fik bestemmelsen en forkert affattelse, idet afgrænsningen skulle være »aktier, der ikke handles

på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet«. Det foreslås at indsætte det manglende led »eller en multilateral handelsfacilitet« i bestemmelsen.

Til nr. 14

Det er i pensionsbeskatningslovens § 30 B, stk. 1, 1. pkt., fastsat, at hvis kontohaveren sammen med den personkreds, der er nævnt i aktieavancebeskatningslovens § 4, opnår at eje 25 pct. eller mere af aktie- eller anpartskapitalen i et selskab, hvis aktier ikke handles på et reguleret marked, skal kontohaveren inden 3 måneder efter overskridelsen af ejerandelen nedbringe ejerandelen til under 25 pct. eller erhverve samtlige aktier m.v. for frie midler.

Ved afståelse i almindelig fri handel er afståelsessummen udtryk for markedsværdien. Erhverver kontohaveren aktierne m.v. for frie midler, er der derimod ikke modstående interesser, som tilfældet er i en almindelig købs-/salgssituation. Det beløb, som kontohaveren erhverver aktierne m.v. for, vil dermed ikke i alle tilfælde være udtryk for markedsværdien.

På denne baggrund foreslås der i pensionsbeskatningslovens § 30 B, stk. 1, en regel om, at hvis kontohaveren erhverver aktierne m.v. for frie midler, skal aktierne m.v. erhverves for det højeste beløb af enten den afståelsessum, der blev anvendt på det tidspunkt, hvor rate- eller kapitalpensionsordningen blev anbragt i de pågældende aktier m.v., eller værdien på afståelsestidspunktet, dvs. det tidspunkt, hvor aktierne m.v. udloddes fra pensionsordningen. Når pensionsopsparereren erhverver aktierne m.v. for frie midler i forbindelse med, at de tages ud af pensionsordningen, får aktierne en anskaffelsessum efter aktieavancebeskatningslovens § 32, stk. 2.

Med den afståelsessum, der blev anvendt på det tidspunkt, hvor pensionsordningen blev anbragt i de pågældende aktier m.v., menes det beløb, som pensionsordningen erhvervede aktierne m.v. for, dvs. det beløb, som pensionsinstituttet betalte for erhvervelsen af aktierne m.v. Forslaget betyder i det tilfælde, hvor aktierne m.v. skal erhverves for den afståelsessum, der blev anvendt på det tidspunkt, hvor rate- eller kapitalpensionsordningen blev anbragt i de pågældende aktier m.v., at anskaffelsessummen efter aktieavancebeskatningslovens § 32, stk. 2, vil blive et andet beløb end værdien på det tidspunkt, hvor aktierne m.v. tages ud af pensionsordningen.

Når kontohaveren i denne situation skal købe aktierne m.v. tilbage fra pensionsordningen for mindst det samme beløb, som de blev anskaffet til af pensionsordningen, fjernes incitamentet til at lægge aktier m.v. ind i opsparingsordningen med henblik på at få en del af pensionsordningen udloddet til lav skat.

Det foreslås endvidere en regel om, at ved afståelse af aktierne til tredjemand finder pensionsbeskatningslovens § 30 B, stk. 7, tilsvarende anvendelse. Med lovforslaget vil der skulle ske beskatning efter pensionsbeskatningslovens § 29 i samme omfang for rate- og opsparingsordninger som for godkendte udenlandske forsikringsordninger. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 15.

Til nr. 15

Der foreslås i pensionsbeskatningslovens § 15 C, stk. 3, jf. lovforslagets § 2, nr. 6, regler for, hvilke aktiver, som pensionsordninger med løbende udbetalinger, rateforsikringer og kapitalforsikringer i pensionsøjemed samt pensionsordninger, der svarer hertil, kan placeres i, som betingelse for, at pensionsordningen kan godkendes som fradrags- eller bortseelsesberettiget.

Der foreslås i en ny bestemmelse i pensionsbeskatningslovens § 30 B, stk. 5, 1. pkt., fastsat krav om, at hvis en forsikringstager anbringer en pensionsordning i aktiver i strid med betingelserne for godkendelse efter pensionsbeskatningslovens § 15 C, stk. 3, skal forsikringstageren inden 3 måneder udtage den faste ejendom med brugsrettigheder, rabatter eller dispositionsret tilknyttet af pensionsordningen, nedbringe ejerandelen til under 25 pct., udtage de aktier, der giver brugsrettigheder eller rabatter i selskabet, eller de andele i den personligt drevne virksomhed, som pensionsordningen er anbragt i. Det foreslås i pensionsbeskatningslovens § 30 B, stk. 5, 2. pkt., at give mulighed for, at forsikringstageren i stedet for at udtage aktier m.v. i selskabet, hvortil der er knyttet en brugsrettighed m.v., kan bringe brugsrettigheden til ophør.

Forsikringstageren kan bringe den pågældende placering til ophør ved enten at afstå den faste ejendom, aktierne m.v. eller andelene i den personligt drevne virksomhed i almindelig fri handel eller ved at erhverve den faste ejendom eller aktierne m.v. for frie midler eller ved en kombination.

For så vidt angår overskridelse af ejergrænsen på 25 pct. i et selskab bemærkes, at forsikringstageren ikke kan nedbringe ejerandelen til under 25 pct. ved at erhverve aktier og anparter for frie midler. Ejer forsikringstageren eksempelvis 10 pct. af aktiekapitalen anskaffet for frie midler og eksempelvis 20 pct. af aktiekapitalen anskaffet for midler på en pensionsordning, er ejerandelen efter bestemmelsen i alt 30 pct. Ejerandelen skal efter forslaget nedbringes til under 25 pct. inden for 3 måneder. Dette kan imidlertid ikke opnås ved, at eksempelvis 10 pct. af de aktier m.v., som er anskaffet for midler på pensionsordningen, erhverves for frie midler, idet 20 pct.

af aktiekapitalen herefter vil være erhvervet for frie midler, hvorved ejerandelen fortsat udgør 30 pct.

Forsikringstageren kan i den beskrevne situation som den første mulighed erhverve *samtlig*e aktier m.v., som pensionsordningen er anbragt i, for frie midler. Forsikringstageren kan som en anden mulighed afstå mere end 5 pct. af de aktier m.v., som pensionsordningen er anbragt i, til tredjemand. Som en tredje mulighed kan forsikringstageren afstå mere end 5 pct. af de aktier, der er erhvervet for frie midler, dvs. uden for pensionsordningen, til tredjemand. Og *endelig* kan forsikringstageren både erhverve aktier m.v., som pensionsordningen er anbragt i, for frie midler, og sælge aktier, der er erhvervet for frie midler, eller som pensionsordningen er anbragt i, til tredjemand. Det har ikke betydning hvilke aktier m.v., der afstås, for det afgørende er kun, at den samlede ejerandel bringes ned under 25 pct.

Ved afståelse af fast ejendom eller aktier m.v. i almindelig fri handel må afståelsessummen anses som et adækvat udtryk for markedsværdien. Erhverver forsikringstageren den faste ejendom eller aktierne m.v. for frie midler, er der derimod ikke som i en almindelig fri handel modstående interesser. Det er dermed ikke sikkert, at det beløb, som forsikringstageren erhverver aktierne m.v. for, i alle tilfælde vil være udtryk for markedsværdien, ligesom der heller ikke vil være sikkerhed for, at det beløb, som forsikringstageren oprindeligt afstod den faste ejendom eller aktierne til, vil afspejle markedsværdien.

På den baggrund foreslås det i en ny bestemmelse i pensionsbeskatningslovens § 30 B, stk. 6, 1. pkt., fastsat, at hvis forsikringstageren erhverver aktierne m.v. for frie midler, skal aktierne m.v. anskaffes for det højeste beløb af enten det beløb det beløb, som aktierne m.v. blev anskaffet til af pensionsinstituttet, eller værdien på et tidspunkt, hvor de udloddes fra pensionsordningen.

Efter aktieavancebeskatningslovens § 32, stk. 1, sidestilles indskud af aktier m.v. på en rateopsparing og kapitalpension med afståelse efter aktieavancebeskatningsloven. Som afståelsessum anses værdien på det tidspunkt, hvor indskuddet foretages. Efter aktieavancebeskatningslovens § 32, stk. 2, sidestilles udlodning af aktier m.v. med anskaffelse. Som anskaffelsessum anses værdien på udlodningstidspunktet.

Med den afståelsessum, der blev anvendt på det tidspunkt, hvor pensionsordningen blev anbragt i de pågældende aktier m.v., menes det beløb, som pensionsordningen erhvervede aktierne m.v. for, dvs. det beløb, som pensionsinstituttet betalte for erhvervelsen af aktierne m.v. Forslaget i pensionsbeskatningslovens § 30 B, stk. 6, 1. pkt., indebærer en fravigelse fra reglen i aktie-

avancebeskatningslovens § 32, stk. 2, idet anskaffelsessummen i det tilfælde, hvor forsikringstageren erhverver aktierne for frie midler, mindst skal være det beløb, som pensionsinstituttet betalte for erhvervelsen af aktierne.

Forslaget betyder i det tilfælde, hvor aktierne m.v. skal erhverves for et beløb, der svarer til den afståelsessum, der blev anvendt på det tidspunkt, hvor rate- eller kapitalpensionsordningen blev anbragt i de pågældende aktier m.v., at anskaffelsessummen efter aktieavancebeskatningslovens § 32, stk. 2, vil være et andet beløb end værdien på det tidspunkt, hvor aktierne m.v. tages ud af pensionsordningen. Er værdien af aktierne m.v. på det pågældende tidspunkt højere end ovennævnte afståelsessum, anvendes dog denne værdi som anskaffelsessum. Når forsikringstageren i denne situation skal købe aktierne m.v. tilbage fra pensionsordningen for mindst det samme beløb, som de blev anskaffet til af pensionsordningen, da de blev lagt ind i pensionsordningen, fjernes incitamentet til at lægge aktiver ind i pensionsordningen til en værdi, der er for høj, med henblik på efterfølgende at få en del af pensionsordningen udloddet til lav skat.

Forslaget i pensionsbeskatningslovens § 30 B, stk. 6, 2. pkt., indeholder en tilsvarende bestemmelse for fast ejendom som i pensionsbeskatningslovens § 30 B, stk. 6, 1. pkt., foreslås for aktier. Det foreslås, at hvis forsikringstageren erhverver den faste ejendom med brugsretigheder, rabatter eller dispositionsret tilknyttet for frie midler, skal den faste ejendom anskaffes for det højeste beløb af enten det beløb, som den faste ejendom blev anskaffet til af pensionsinstituttet, eller værdien på det tidspunkt, hvor den faste ejendom tages ud af pensionsordningen.

Der foreslås i pensionsbeskatningslovens § 30 B, stk. 7, en regel om, at erhverver forsikringstageren ikke aktiverne for frie midler, idet de afstås i almindelig fri handel, skal der beregnes afgift (60 pct.) efter pensionsbeskatningslovens § 29, stk. 1, i det tilfælde, hvor afståelsessummen for aktivet er lavere end det beløb, som det blev anskaffet til af pensionsordningen, da det blev lagt ind i pensionsordningen.

Begrundelsen for reglen er, at i tilfælde, hvor aktivet inden 3 måneder efter, at det er lagt ind i pensionsordningen, afstås til en lavere værdi end den værdi, der blev anvendt i forbindelse med, at aktivet blev lagt i pensionsordningen, må den sidstnævnte værdi som udgangspunkt have været for høj. Det vil, henset til den korte periode, navnlig være tilfældet, når der er stor forskel i værdien. Er det tilfældet, er der i realiteten tale om, at der allerede på dette tidspunkt sker en udlodning af en del af pensionsordningen. Udlodningen kan opgøres

som den del af den samlede afståelsessum, der kan henføres til overvurderingen af aktivets markedsværdi.

Det kan imidlertid være vanskeligt at gennemføre beskatning efter pensionsbeskatningslovens § 29, stk. 1, på det tidspunkt, hvor aktiverne blev lagt ind i pensionsordningen henset til, at der ikke foreligger en overdragelse mellem parter med modstående interesser. Når aktivet efterfølgende sælges i fri handel til en afståelsessum, der er lavere end det beløb, som forsikringstageren fik, da forsikringstageren lagde aktivet ind i pensionsordningen, bliver det imidlertid tydeligt, at dette beløb som udgangspunkt ikke afspejler markedsværdien henset til, at der maksimalt er 3 måneder mellem de to tidspunkter. Det foreslås derfor, at der skal ske udlodningsbeskatning efter pensionsbeskatningslovens § 29, stk. 1, på det tidspunkt, hvor aktivet afstås i fri handel. Det er forskellen mellem værdien på det tidspunkt, hvor aktierne blev lagt ind i ordningen, og afståelsessummen, der er grundlaget for beskatningen i pensionsbeskatningslovens § 29, stk. 1 (afgift på 60 pct.).

Der foreslås i pensionsbeskatningslovens § 30 B, stk. 8, en regel for det tilfælde, hvor aktivet ikke afstås inden for 3 måneders fristen som foreslået i § 30 B, stk. 5. Det foreslås, at der skal ske beskatning efter pensionsbeskatningslovens § 30, stk. 1. Efter denne bestemmelse skal der betales en afgift på 60 pct. af det beløb, som der på tidspunktet for dispositionen kunne være udbetalt ved en ophævelse af ordningen.

Til nr. 16

Efter pensionsbeskatningslovens § 32, stk. 1, skal der ikke betales afgift af den del af udbetalingen eller ordningens værdi, der svarer til ejerens indbetalinger på ordningen, hvis ejeren kan godtgøre, at der ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst ikke har været hel eller delvis fradrags- eller bortseelsesret for indbetalingerne ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Bestemmelsen er indført ved lov nr. 1534 af 19. december 2007 om fradragsret for indbetalinger til udenlandske pensionsordninger, hvorved der blev indført fradragsret for indbetalinger til godkendte udenlandske pensionsordninger i andre EU/EØS lande end Danmark med virkning fra den 1. januar 2008.

Meningen med bestemmelsen er, at den del af udbetalingen, der svarer til indbetalinger, som der ikke har været hel eller delvis fradrags- eller bortseelsesret for her i landet eller i udlandet, skal der ikke betales afgift af, selvom den person, som udbetalingen sker til, ikke selv har haft fradrags- eller bortseelsesret for indbetalingerne. Det vil være tilfældet, når udbetalingen sker til en

efterlevende person eller til en frasepareret eller fraskilt ægtefælle.

Meningen med bestemmelsen er endvidere, at den del af udbetalingen, der svarer til indbetalinger, som arbejdsgiveren har foretaget på en arbejdsgiverordning, og for hvilke den ansatte ikke har haft bortseelsesret for ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, skal der ikke betales afgift af.

Det foreslås derfor at affatte pensionsbeskatningslovens § 32, stk. 1, på ny, således at den får det indhold, der har været hensigten. Det foreslås at ændre bestemmelsen, således at den afgiftspligtige i pensionsbeskatningslovens kapitel 3, som udbetalingen af pensionsordningen sker til, skal godtgøre, at der for ejeren eller kontohaveren ikke har været hel eller delvis fradrags- eller bortseelsesret for indbetalingerne enten her i landet eller i udlandet.

Der henvises endvidere til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 9.

Til nr. 17

Efter pensionsbeskatningslovens § 41, stk. 1, nr. 3, kan der ske skatte- og afgiftsfri overførsel fra en rateforsikring i pensionsøjemed, rateopsparing i pensionsøjemed eller en ophørende livrente til en anden rateforsikring, rateopsparing eller ophørende livrente, medmindre kun én af pensionsordningerne omfattes af pensionsbeskatningslovens § 15 A, eller overførslen sker efter første rateudbetaling fra en af ordningerne. Dog kan overførsel ske, hvis et påbegyndt udbetalingsforløb i en af ordningerne kan fortsætte på samme vilkår.

Gældende regler går ud på, at hvis den overførte ratepensionsordning under udbetaling skal overføres til en anden bestående ratepensionsordning, og denne ikke er under udbetaling, kan de to ordninger kun sammenlægges til én ordning, hvis den anden bestående ordning herved får et udbetalingsforløb, der for det første viderefører udbetalingsforløbet i den overførte ordning uændret, og for det andet får en udbetalingsperiode, som opfylder lovens betingelser om, at udbetalinger fra en rateordning skal ske i rater over mindst 10 år. Når de to ordninger sammenlægges, betyder det, at udbetaling af den anden bestående ordning vil blive påbegyndt. Da den ordning, hvortil der sker overførsel, endnu ikke er under udbetaling, kan udbetalingsforløbet for denne ændres.

Har den overførte ordning et resterende udbetalingsforløb på under 10 år, kan de to ordninger ikke sammenlægges, uanset at den ordning, hvortil overførslen ønskes foretaget, har en aftalt udbetalingsperiode på eksempelvis 10 år. Det skyldes, at der for den pågældende

modtagende ordning ikke kan fastsættes en udbetalingsperiode på mindre end 10 år, hvilket efter reglerne netop forudsættes, da den overførte ordnings udbetalingsforløb, der jo er under 10 år, skal fastholdes ved en overførsel. Overførsel af ordningen under udbetaling kan dermed kun ske til en nyoprettet ordning, der får en udbetalingsperiode svarende til den udbetalingsperiode, der resterer i den overførte ordning.

Er den ratepensionsordning, hvortil der ønskes overførsel, også under udbetaling, kan de to ordninger kun sammenlægges til én ordning, hvis den sammenlagte ordning herved får et udbetalingsforløb, som er en videreførelse af den fastsatte udbetalingsperiode i de to respektive ordninger. Det vil være undtagelsen.

Der gælder det samme, når den ordning, der ønskes overført, ikke er under udbetaling, medens dette er tilfældet for den ordning, som der ønskes overført til.

Med »udbetalingsforløb« menes der i pensionsbeskatningslovens § 41, stk. 1, nr. 3, "udbetalingstidspunkter" og "udbetalingsperiode", jf. bemærkningerne til bestemmelsen i lovforslag L 9 om ændring af pensionsbeskatningsloven og forskellige andre love (Fradragsret for indbetalinger til udenlandske pensionsordninger), 2007-08 (2. samling), der er vedtaget som lov nr. 1534 af 19. december 2007. Denne forståelse af udtrykket »udbetalingsforløb« afviger imidlertid fra den måde, som dette udtryk anvendes på i pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 2, hvor udtrykket vedrører det forhold, om der anvendes et serie- eller annuitetsprincip for udbetalingerne fra en rateopsparingsordning.

Det er i lovforslagets § 2, nr. 11, foreslået, at der kan ske en forlængelse af udbetalingsperioden for en ratepensionsordning under udbetaling. På den baggrund er der ikke længere grundlag for at opretholde kravet om, at såvel udbetalingstidspunkter som udbetalingsperiode i den ordning, hvorfra der sker overførsel, ved overførslen skal fortsætte på samme måde i den ordning, som der sker overførsel til. Hvis kravet blev opretholdt, ville det meget nemt kunne opfyldes ved forud for overførslen at foretage forlængelse af den rateordning, der har den korteste udbetalingsperiode, således at de to ordninger får samme udbetalingsperiode. Herefter vil der kunne ske overførsel.

Det foreslås at ændre pensionsbeskatningslovens § 41, stk. 1, nr. 3, således, at adgangen til skatte- og afgiftsfri overførsel, hvis et påbegyndt udbetalingsforløb i ordningerne kan fortsætte på samme vilkår, udgår af bestemmelsen. Det foreslås, at de regler, der fremadrettet skal gælde for skatte- og afgiftsfri overførsel efter, at udbetaling fra en af ordningerne, herunder også en ophørende livrente, er påbegyndt, i stedet fastsættes i pen-

sionsbeskatningslovens § 41, stk. 10, jf. lovforslagets § 2, nr. 19.

Til nr. 18 og 19

Det foreslås, at reglerne for overførsel mellem ratepensionsordninger og ophørende livrenter efter første udbetaling fra en af ordningerne fastsættes i pensionsbeskatningslovens § 41, stk. 10, jf. lovforslagets § 2, nr. 19.

Det foreslås for det *første*, at overførsel fra en ratepensionsordning eller ophørende livrente under udbetaling til en anden ratepensionsordning eller ophørende livrente under udbetaling kan ske, såfremt sidste udbetaling fra den ordning, hvortil overførslen sker, aftales tidligst at skulle ske i det kalenderår, hvor sidste udbetaling fra den overførte ordning ville være sket. Ved overførsel kan sidste udbetaling dog ikke aftales til et tidligere tidspunkt end det tidspunkt, hvor sidste udbetaling fra den ordning, hvortil overførslen sker, ellers var aftalt at skulle ske. Med andre ord kan udbetalingsperioden for den ordning, hvortil overførsel sker, ikke forkortes.

Forslaget betyder, at der er mulighed for en længere udbetalingsperiode i den ordning, hvortil der sker overførsel, end den resterende udbetalingsperiode i den ordning, som der sker overførsel af. Med ordvalget »aftales tidligst at skulle ske i det kalenderår, hvor sidste udbetaling fra den overførte ordning« tages der højde for, at der ved en overførsel til en ophørende livrente som udgangspunkt er tale om livsbetingede ydelser. Overføres en ratepension til en ophørende livrente, vil det ved den pågældende pensionsopsparers dødsfald før det tidspunkt, hvor den overførte ratepension ville være blevet fuldt udbetalt, betyde, at udbetalingsperioden vil være blevet forkortet. Dette bør dog rimeligvis ikke forhindre en overførsel fra en ratepension til en ophørende livrente.

At målestokken så at sige er det kalenderår, hvor sidste udbetaling fra den overførte ordning ville være sket, sikrer en rimelig fleksibilitet ved overførsel fra rateforsikringer til rateopsparinger og omvendt, ved overførsel mellem rateopsparinger mellem forskellige udbetalingsforløb og ved overførsel fra ratepensioner til ophørende livrenter og omvendt.

F.eks. vil en rateforsikring med 10 års udbetaling i månedlige rater normalt blive udbetalt over 120 måneder. En rateopsparing vil normalt blive udbetalt i blot 10 kalenderår. Det betyder, at der ikke nødvendigvis forløber 10 år fra første rateudbetaling sker til sidste rateudbetaling. Sådanne forskelle i udbetalingsperioden for rateopsparinger og rateforsikringer har med den foreslå-

ede regel ikke som konsekvens, at der ikke kan ske overførsel fra en rateopsparing til en rateforsikring eller omvendt.

Der er ikke mulighed for en kortere udbetalingsperiode i den ordning, hvortil der sker overførsel, end den resterende udbetalingsperiode i den overførte ordning – med de modifikationer, der for det første følger af, at der kan ske overførsel til en ophørende livrente, jf. ovenfor, for det andet følger af, at udbetalingsperioden for den ordning, der overføres til, ikke kan forkortes i forbindelse med overførslen, og for det tredje følger af, at det er det kalenderår, hvor sidste udbetaling fra den overførte ordning ville være sket, der er målestok i forbindelse med overførslen. Der er altså ikke noget til hinder for, at en ratepensionsordning med sidste udbetalingstermin den 1. september 2020 flyttes til en ratepensionsordning med sidste udbetalingstermin den 1. april 2020 – med den undtagelse, at de i den overførte ordning oprindeligt valgte terminer for de enkelte rateudbetalinger alene kan ændres til månedlige eller kvartalsvise terminer. Baggrunden for denne regel er hensynet til at undgå indkomstudjævning. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 11, hvor den tilsvarende regel knyttet til forlængelser m.v. af ratepensioner under udbetaling er beskrevet nærmere.

Det foreslås for det *andet*, at overførsel fra en ratepension eller ophørende livrente, der ikke er under udbetaling, til en anden ratepension eller ophørende livrente, der er under udbetaling, kan ske, hvis sidste udbetaling fra den ordning, hvortil overførslen sker, aftales tidligst at skulle ske i det kalenderår, hvor sidste rateudbetaling fra den overførte ordning ville kunne være sket, igen med den modifikation, at sidste udbetaling ikke kan aftales til et tidligere tidspunkt end det tidspunkt, hvor sidste udbetaling fra den ordning, hvortil overførslen sker, ellers var aftalt at skulle ske. Med andre ord vil en ordning, der ikke er under udbetaling, men hvor det er aftalt, at sidste udbetaling skal ske i 2025, kunne overføres til en ordning, der er under udbetaling med sidste udbetaling i 2025 eller senere.

I den forbindelse er det værd at bemærke, at er det i en ratepensionsordning, der påtænkes overført, men som endnu ikke er under udbetaling, aftalt, at første udbetaling skal ske i 2017, og at udbetalingen skal ske over 10 år, vil ordningen umiddelbart ikke kunne overføres til en ratepensionsordning, der er under udbetaling med sidste udbetaling i 2025. Da udbetalingsvilkårene for den ordning, der påtænkes overført, frit kan ændres frem til første rateudbetaling, vil der således ikke desto mindre kunne ske overførsel, blot første udbetaling aftales at skulle ske i 2015 (forudsat dette er muligt), hvorved sid-

ste udbetaling - såfremt den 10-årige periode fastholdes - vil ske i 2025.

Det foreslås for det *tredje*, at ved overførsel som nævnt i pensionsbeskatningslovens § 41, stk. 10, 1. og 2. pkt., som affattet ved dette forslag, af en ratepension eller ophørende livrente til en ratepension eller ophørende livrente under udbetaling, beregnes de nye rater eller ydelser med virkning fra førstkommende kalenderårs begyndelse, mens de hidtidige udbetalings terminer og størrelse frem til dette tidspunkt fastholdes. Overførslen vil typisk ske på et tidspunkt, hvor der allerede er foretaget udbetalinger fra den ordning, hvortil der overføres, hvilket også gælder for den overførte ordning, såfremt denne er under udbetaling. En retvisende beregning af nye rater eller ydelser allerede i ændringsåret vil således være unødigt kompliceret, jf. også bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 1 og 4, om den tilsvarende situation ved forlængelse m.v. af ratepensioner under udbetaling.

Det bemærkes i den forbindelse, at overføres en ordning, der ikke er under udbetaling, vil der således først ske udbetaling af midlerne fra denne ordning fra førstkommende kalenderårs begyndelse. Ønskes udbetalingerne påbegyndt før dette tidspunkt, har den pågældende pensionskunde dog mulighed for at påbegynde udbetaling af den overførte ordning før overførslen. Nye rater eller ydelser vil også i denne situation først skulle beregnes med virkning fra førstkommende kalenderårs begyndelse, mens de hidtidige udbetalings terminer og størrelse fastholdes frem til dette tidspunkt. Det betyder også, at der frem til førstkommende kalenderårs begyndelse vil være to separate udbetalingsforløb af midlerne hidrørende fra de to pensionsordninger, den overførte og den, der overføres til. Om det modtagende pensionsinstitut administrerer dette i form af en eller to konti eller policenumre vil bero på aftalen mellem pensionsinstituttet og pensionskunden.

Efter pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 2, skal kontohaveren – før udbetalingen af en rateopsparing påbegyndes – vælge et udbetalingsforløb. Det foreslås, at denne regel finder tilsvarende anvendelse ved overførsel af en ratepension til en rateopsparing under udbetaling, således at kontohaveren skal vælge et udbetalingsforløb efter § 11 A, stk. 2, for rateopsparingen. Overføres der fra en anden rateopsparing, der er under udbetaling, stilles der ikke krav om, at det valgte udbetalingsforløb for den overførte ordning fastholdes.

Det foreslås endvidere, jf. lovforslagets § 2, nr. 18, at ved overførsel af en ratepensionsordning eller en ophørende livrente under udbetaling til en livsvarig livrente, beregnes nye løbende ydelser med virkning fra førstkommende kalenderårs begyndelse. Frem til dette tidspunkt fastholdes de hidtidige udbetalings terminer og

størrelse. Dermed vil det ikke være muligt at bringe udbetalingen af midlerne fra en ratepensionsordning eller ophørende livrente under udbetaling til et midlertidigt ophør ved at overføre midlerne til en livsvarig livrente.

Tilsvarende vil det ved overførsel af en ratepensionsordning eller ophørende livrente under udbetaling til en anden ratepension eller ophørende livrente, jf. lovforslagets § 2, nr. 19, ikke være muligt at bringe udbetalingen af midlerne fra en ratepension eller ophørende livrente under udbetaling til et midlertidigt ophør ved overførslen.

Med lovforslagets § 2, nr. 18 og 19, minimeres mulighederne for vilkårlig indkomstudjævning således, jf. også baggrunden for lovforslagets § 2, nr. 12.

Til nr. 20

Ved lov nr. 560 af 7. juni 2006 om fradrag for bidrag til arbejdsløshedsforsikring og personfradrag til begrænset skattepligtige personer fik begrænset skattepligtige personer mulighed for at få fradrag for bidrag til arbejdsløshedsforsikring ved den danske skatteberegning. Ved lov nr. 723 af 25. juni 2010 om midlertidig udligningsskat på store pensionsudbetalinger, afskaffelse af særligt ægtefællefradrag m.v. blev bestemmelsen målrettet, således at begrænset skattepligtige personer, som ikke opfylder betingelserne for anvendelse af kildeskattelovens grænsegængerregler, kun kan få fradrag for A-kassekontingent i lønindkomst. Imidlertid medfører den valgte formulering, at det ikke længere er muligt at få fradrag i arbejdsløshedsdagpenge, sygedagpenge og barseldagpenge omfattet af kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 12. Dette var ikke hensigten, og det foreslås derfor, at bestemmelsen ændres, således at der vil kunne gives fradrag for A-kassekontingent i dagpenge som nævnt. Det er fortsat en betingelse for fradrag, at A-kassekontingentet efter udenlandske regler ikke kan fradrages ved beskatning i udlandet.

Til nr. 21

Det er i pensionsbeskatningslovens § 53 A, stk. 5, 1. pkt., fastsat, at udbetalinger fra pensionsordninger m.v. som nævnt i pensionsbeskatningslovens § 53 A, stk. 1, medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst i det omfang, de modsvares af indbetalinger, som personen har foretaget på ordningen, og som der ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst har været hel eller delvis fradrags- eller bortseelsesret for her i landet eller i udlandet.

Bestemmelsen er indført ved lov nr. 1534 af 19. december 2007 om fradragsret for indbetalinger til udenlandske pensionsordninger, hvorved der blev indført

fradragsret for indbetalinger til godkendte udenlandske pensionsordninger i et andet EU/EØS land. Bestemmelsen har for pensionsordninger, der er oprettet eller erhvervet den 18. februar 1992 eller senere, virkning fra og med den 1. januar 2010. Bestemmelsen i § 53 A, stk. 5, indebærer beskatning af udbetalinger i videre omfang end de modsvarende indbetalinger, som der har været fradragsret for enten her i landet eller i et andet EU/EØS land. Det vil sige, at efter bestemmelsen beskattes udbetalinger, der modsvarer indbetalinger, som der har været fradragsret eller bortseelsesret for i et land uden for EU/EØS.

Meningen med bestemmelsen er, at også den del af udbetalinger, der svarer til indbetalinger, som en arbejdsgiver har foretaget på en arbejdsgiverordning, og for hvilke den ansatte har haft bortseelsesret ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, skal medregnes til den skattepligtige indkomst. Det vil sige, at ikke kun udbetalinger, der modsvarer indbetalinger, som en person har foretaget på en privattegnede ordning med fradragsret, skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Det foreslås derfor at affatte pensionsbeskatningslovens § 53 A, stk. 5, 1. pkt., på ny, således at den får det indhold, der har været hensigten.

Det foreslås at affatte bestemmelsen således, at udbetalinger til den personkreds, der er nævnt i pensionsbeskatningslovens § 55, fra pensionsordninger m.v. som nævnt i pensionsbeskatningslovens § 53 A, stk. 1, og som svarer til indbetalinger på ordningen, som der ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for ejeren, har været hel eller delvis fradrags- eller bortseelsesret for enten her i landet eller i udlandet, skal medregnes til den skattepligtige indkomst. Konsekvensen af bestemmelsen er, at også indbetalinger, som en arbejdsgiver har foretaget på en pensionsordning, og som den ansatte har bortseelsesret for ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, skal medregnes til den skattepligtige indkomst.

Til nr. 22

Med forslaget indsættes en manglende henvisningsbestemmelse i pensionsbeskatningslovens § 55.

Det er i pensionsbeskatningslovens § 55, 1. pkt., fastsat, at indkomstskattepligten i henhold til en række bestemmelser i pensionsbeskatningsloven (§ 20, § 46, stk. 1, § 49, stk. 2, § 53, § 53 A, stk. 2 og 3, og § 53 B, stk. 6) påhviler ejeren, den pensionsberettigede, den, der efter ejerens eller den pensionsberettigedes død i henhold til policen m.v. er berettiget til udbetalingen, di-

rektøren eller den, der efter direktørens død er berettiget til udbetalingen.

Opregningen af bestemmelserne omfatter bl.a. pensionsbeskatningslovens § 53 A, stk. 2 og 3, men ikke stk. 5 i pensionsbeskatningslovens § 53 A. Det er en fejl, at der i pensionsbeskatningslovens § 55 ikke er henvist til § 53 A, stk. 5.

Det foreslås i pensionsbeskatningslovens § 55, 1. pkt., at indsætte den manglende henvisning til pensionsbeskatningslovens til stk. 5 i pensionsbeskatningslovens § 53 A, således at der fastsættes en regel for den personkreds, som indkomstskattepligten efter § 53 A, stk. 5, påhviler.

Til § 3

Til nr. 1

Forslaget er en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 2, nr. 14 og 15.

Der foreslås i pensionsbeskatningslovens § 30 B, stk. 1 og 6, en regel om, at erhverver pensionsopspareren aktier m.v., som en pensionsordning er anbragt i, for frie midler, skal de efter aktieavancebeskatningslovens § 32, stk. 2, anskaffes for det højeste beløb af enten det beløb, som pensionsinstituttet anskaffede aktierne m.v. til, da pensionsordningen blev anbragt i aktierne m.v., eller værdien på afståelsestidspunktet, dvs. det tidspunkt, hvor aktierne udloddes fra pensionsordningen til pensionsopspareren.

Det fremgår af aktieavancebeskatningslovens § 32, stk. 2, at som anskaffelsessum anvendes værdien på det tidspunkt, hvor aktierne m.v. udloddes fra pensionsordningen.

Som følge af de foreslåede bestemmelser i pensionsbeskatningslovens § 30 B, stk. 1 og 6, foreslås det at indsætte et nyt punktum i aktieavancebeskatningslovens § 32, stk. 2. Det foreslås, at hvis der er betalt et beløb efter pensionsbeskatningslovens § 30 B, stk. 1 og 6, anvendes dette som anskaffelsessum. Med det beløb, der er betalt for aktierne m.v., forstås det beløb, som pensionsopspareren skal overføre til pensionsordningen for at få aktierne overført til frit depot.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 14 og 15.

Til nr. 2

Aktieavancebeskatningslovens § 32, stk. 1, vedrører den skattemæssige behandling af indskud af aktier og tegningsretter til aktier, som en rateopsparring i pensionsøjemed og opsparring i pensionsøjemed kan anbrin-

ges i. Det fremgår af bestemmelsen, at indskuddet sidestilles med afståelse, og at som afståelsessum anvendes værdien på det tidspunkt, hvor indskuddet foretages. Aktieavancebeskatningslovens § 32, stk. 2, vedrører den skattemæssige behandling af udlodning af aktier og tegningsretter til aktier, som en rateopsparing i pensionsøjemed og opsparing i pensionsøjemed er anbragt i. Det fremgår af bestemmelsen, at udlodningen sidestilles med anskaffelse, og at som anskaffelsessum anses værdien på det tidspunkt, hvor udlodningen foretages.

Det er i affattelsen af den gældende bestemmelse i aktieavancebeskatningslovens § 32 ikke tydeligt, at bestemmelsen også finder anvendelse for godkendte udenlandske pensionsordninger, der svarer til rateopsparingsordninger eller kapitalopsparingsordninger.

Endvidere er det i aktieavancebeskatningslovens § 32 ikke forudsat, at udenlandske forsikringsordninger anbringes i aktier m.v. Der findes derfor ikke en regel i aktieavancebeskatningsloven, der regulerer den skattemæssige behandling af aktier, som udenlandske godkendte forsikringsordninger anbringes i.

Det foreslås derfor i et nyt stk. 3 i aktieavancebeskatningslovens § 32, at aktieavancebeskatningslovens § 32, stk. 1 og 2, finder tilsvarende anvendelse for indskud i og udlodning af aktier i pensionsordninger, der er godkendt efter pensionsbeskatningslovens § 12, stk. 1 (ordninger i pengeinstitutter), og pensionsbeskatningslovens § 15 C.

Forslaget betyder, at anbringes en godkendt udenlandsk pensionsordning (pensionsordning med løbende udbetalinger, ophørende livrente, ratepensionsordning eller kapitalpensionsordning) i aktier m.v. sidestilles indskuddet på pensionsordningen med afståelse, jf. aktieavancebeskatningslovens § 32, stk. 1. Som afståelsessum anvendes værdien på det tidspunkt, hvor indskuddet foretages.

Forslaget betyder videre, at udlodning af aktier m.v. fra en godkendt udenlandsk pensionsordning, sidestilles med afståelse. Som anskaffelsessum efter aktieavancebeskatningslovens § 32, stk. 2, anvendes det højeste beløb af enten det beløb, som aktierne oprindeligt blev anskaffet til af pensionsinstituttet, eller værdien på udlodningstidspunktet, jf. lovforslagets § 3, nr. 1.

Til § 4

Kursgevinstlovens § 35 vedrører den skattemæssige behandling af en fordring eller en kontrakt, som en rateopsparing i pensionsøjemed og opsparing i pensionsøjemed kan anbringes i. Det fremgår af bestemmelsen, at indskuddet sidestilles med afståelse, og at som afstå-

elsessum anvendes værdien på det tidspunkt, hvor indskuddet foretages. Det fremgår videre af bestemmelsen, at udlodning af fordringer og kontrakter fra en rateopsparing i pensionsøjemed og opsparing i pensionsøjemed sidestilles med erhvervelse, og at som anskaffelsessum anses værdien på det tidspunkt, hvor udlodningen foretages.

Det er i affattelsen af den gældende bestemmelse i kursgevinstlovens § 35 ikke tydeligt, at bestemmelsen også finder anvendelse for godkendte udenlandske pensionsordninger, der svarer til rateopsparingsordninger eller kapitalopsparingsordninger.

Endvidere er det i kursgevinstlovens § 35 ikke forudsat, at udenlandske forsikringsordninger anbringes i fordringer og kontrakter. Der findes derfor ikke en regel i kursgevinstloven, der regulerer den skattemæssige behandling af fordringer og kontrakter, som udenlandske godkendte forsikringsordninger anbringes i.

Det foreslås derfor at fastsætte i kursgevinstlovens § 35, 5. pkt., at kursgevinstlovens § 35, 1.-4. pkt., finder tilsvarende anvendelse for indskud i og udlodning af aktier i pensionsordninger, der er godkendt efter pensionsbeskatningslovens § 12, stk. 1 (ordninger i pengeinstitutter), og § 15 C.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 3.

Til § 5

§ 16 i lov om kontoførende investeringsforeninger vedrører den skattemæssige behandling af andele i en kontoførende investeringsforening, som en rateopsparing i pensionsøjemed og opsparing i pensionsøjemed kan anbringes i. Det fremgår af § 16, stk. 1, i den nævnte lov, at indskuddet sidestilles med hævnning. Det fremgår af § 16, stk. 2, at udlodning af andele i en kontoførende investeringsforening fra en rateopsparing i pensionsøjemed og opsparing i pensionsøjemed sidestilles med indskud.

Det er i affattelsen af den gældende bestemmelse i § 16 i lov om kontoførende investeringsforeninger ikke tydeligt, at bestemmelsen også finder anvendelse for godkendte udenlandske pensionsordninger, der svarer til rateopsparingsordninger eller kapitalopsparingsordninger.

Endvidere er det i bestemmelsen ikke forudsat, at udenlandske forsikringsordninger anbringes i andele i en kontoførende investeringsforening. Der findes derfor ikke en regel i lov om kontoførende investeringsforeninger, der regulerer den skattemæssige behandling af andele i en kontoførende investeringsforening, som udenlandske godkendte forsikringsordninger anbringes i.

Det foreslås derfor i et nyt stk. 3 i § 16 i lov om beskatning af medlemmer af kontoførende investeringsforeninger en regel om, at § 16, stk. 1 og 2, i lov om beskatning af medlemmer af kontoførende investeringsforeninger finder tilsvarende anvendelse for indskud i og udlodning af andele af kontoførende investeringsforeninger i pensionsordninger, der er godkendt efter pensionsbeskatningslovens § 12, stk. 1 (ordninger i pengeinstitutter), og § 15 C.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 3.

Til § 6

Med lovforslaget foreslås der et ændret virkningstidspunkt for pensionsbeskatningslovens § 26, stk. 1, der er indført ved lov nr. 625 af 11. juni 2010 om ændring af pensionsbeskatningsloven (Afskæring af fradragsret for nye indbetalinger til en kapitalpension efter udbetaling af en kapitalpension, undtagelse af indeksordninger fra loftet på 100.000 kr. for fradragsberettigede indbetalinger m.v.).

Ved lovændringen blev nogle regler, der blev ophævet ved Forårspakke 2.0 i 2009, genindført. I pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 2, 6. pkt., og § 19, stk. 1, 3. pkt., blev der på ny indført regler om, at når der er sket udbetaling af en kapitalpension eller en del heraf til en afgift på 40 pct., efter at efterlønsalderen er nået, er der ikke fradrags- eller bortseelsesret for fornyede indbetalinger på en kapitalpension i de efterfølgende år. Disse regler har virkning for indbetalinger, der sker den 14. april 2010 eller senere.

Ved samme lovændring blev endvidere pensionsbeskatningslovens § 26, stk. 1, om afgiftsberigtigelse til 60 pct., der også blev ophævet ved Forårspakke 2.0, genindført som konsekvens af de genindførte nye regler. Pensionsbeskatningslovens § 26, stk. 1, går ud på, at ejeren i stedet for afgift på 40 pct. kan kræve at betale afgift efter pensionsbeskatningslovens § 28. Efter pensionsbeskatningslovens § 28 betales der 60 pct. i afgift. Vælger pensionsopsparereren at betale 60 pct. i afgift, er der fortsat fradragsret henholdsvis bortseelsesret for fremtidige indbetalinger på en kapitalpension. Personer, der har fået udbetalt en kapitalpension, kan således vælge 60 pct. i afgift af ordningen i stedet for 40 pct. med den virkning, at der fortsat kan indbetales på ordningen med fradrags- eller bortseelsesret for indbetalingen.

De regler, der er gennemført ved lov nr. 625 af 11. juni 2010, har til formål at stoppe en mulighed for at spekulere i at opnå større sociale ydelser, som opstod i forbindelse med Forårspakke 2.0 i 2009.

Med lov nr. 412 af 29. maj 2009 om ændring af pensionsbeskatningsloven og lov om ændring af forskellige

skattelove (Loft for indbetalinger til rateordninger og ophørende livrenter, ophævelse af aldersgrænsen for oprettelse af rate- og kapitalpensionsordninger samt forhøjelse af aldersgrænsen for udbetaling af kapitalpensionsordninger m.v.) opstod der en spekulationsmulighed som følge af, at aldersgrænsen for, hvornår en kapitalpension senest kunne oprettes, blev ophævet. Samtidig blev pensionsbeskatningslovens § 26, stk. 1, ophævet som overflødig. Ophævelsen af aldersgrænsen inderbar, at også personer, der havde nået efterlønsalderen, kunne oprette kapitalpensioner.

Ophævelsen af aldersgrænsen blev tillagt virkning for indbetalinger, der sker i indkomståret 2010 eller senere.

Med ophævelsen af aldersgrænsen for oprettelse af kapitalpensioner blev det således muligt for personer over efterlønsalderen at spekulere i indkomstgrundlaget for beregning af sociale ydelser ved gentagne gange at oprette og hæve en kapitalpension. Det skyldes, at indbetalinger til en kapitalpension reducerer indkomstgrundlaget for ydelser efter en række sociale love.

Med lov nr. 625 af 11. juni 2010 blev muligheden for at spekulere i at opnå højere sociale ydelser, der var opstået i lov nr. 412 af 29. maj 2009, fjernet ved at genindføre de tidligere ophævede regler i pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 2, 6. pkt., § 19, stk. 1, 3. pkt. Disse regler har virkning for indbetalinger, der sker den 14. april 2010 eller senere.

Endvidere blev pensionsbeskatningslovens § 26, stk. 1, om afgiftsberigtigelse til 60 pct. som konsekvens af genindførelse af reglerne i pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 2, og § 19, stk. 3, genindført. Pensionsbeskatningslovens § 26, stk. 1, har virkning for udbetalinger, der sker den 14. april 2010 eller senere.

Retstilstanden er herefter den, at en pensionsopsparer kan kræve, at der betales afgift med 60 pct. af en kapitalpension, hvor indbetalingerne udelukkende vedrører perioden før den 1. januar 2010. Det følger af lov nr. 412 af 29. maj 2009. Det betyder, at pensionsopsparere, der har hævet en kapitalpension i 2009 (eller tidligere) til 40 pct. i afgift, kan kræve, at der sker en yderligere betaling af afgift på 20 pct. Også på et hvilket som helst senere tidspunkt kan pensionsopsparereren vælge, at udbetalingen pålægges en afgift på 60 pct. i stedet for 40 pct. Valget vil kun være begrænset af de gældende forældelses- og genoptagelsesregler. Har en pensionsopsparer ophævet en kapitalpension til en afgift på 40 pct. og først efterfølgende bliver klar over, at det medfører, at der ikke kan opnås fradrag for indbetalinger på kapitalpensioner for de efterfølgende år, vil pensionsopsparereren efter praksis, jf. SKM. 2008.383. SKAT, således kunne få ændret afgiftsberegningen inden for de gældende frister

for genoptagelse og forældelse i skatteforvaltningsloven til, at afgiften af den ophævede ordning ændres fra 40 pct. til 60 pct. med den virkning, at den pågældende fortsat kan opnå fradrag for indbetalinger til en kapitalpension.

Virkningen heraf er, at disse personer fortsat kan indbetale på en kapitalpension med fradragsret i 2010 og senere indkomstår.

For udbetalinger, der sker den 14. april 2010 eller senere, kan pensionsopsparerer kræve, at der betales afgift med i alt 60 pct. Det følger af lov nr. 625 af 11. juni 2010. Denne adgang gælder for alle udbetalinger uanset, hvornår indbetalingen er sket. Det vil således både gælde for indbetalinger, der er sket i perioden 1. januar 2010-13. april 2010, og for indbetalinger i 2009.

Har en pensionsopsparerer i perioden 1. januar 2010-13. april 2010 foretaget indbetalinger på en kapitalpension, og i 2009 eller tidligere hævet en kapitalpension til 40 pct., har pensionsopsparerer mulighed for at vælge at betale afgift med 60 pct. af udbetalinger, der kan henføres til indbetalinger i 2009. Det gælder også for udbetalinger, der er foretaget i perioden 1. januar 2010-13. april 2010.

Udbetalinger i perioden 1. januar 2010-13. april 2010, der kan henføres til indbetalinger i samme periode, kan efter gældende regler ikke afgiftsberigtiges med 60 pct. Udbetalingerne er ikke omfattet af pensionsbeskatningslovens § 26, stk. 1, som bestemmelsen var affattet før lov nr. 412 af 29. maj 2009, idet indbetalingen er foretaget i 2010. Udbetalingerne er heller ikke omfattet af lov nr. 625 af 11. juni 2010, idet udbetalingerne er sket forud for den 14. april 2010.

Pensionsopsparerer, der har hævet en kapitalpension i perioden 1. januar 2010-13. april 2010, har ikke haft nogen viden om, at reglerne i pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 2, og § 19, stk. 1, 3. pkt., ville blive genindført. Personer, der den 14. april 2010 eller senere hæver deres kapitalpension, har derimod viden om, at konsekvensen af udbetaling af kapitalpensionen til en afgift på 40 pct. er, at der i 2011 eller senere ikke kan foretages indbetalinger på ordningen med fradragsret. Disse personer har imidlertid mulighed for at betale yderligere 20 pct. i afgift med den virkning, at der i 2011 eller senere alligevel kan foretages indbetalinger på en kapitalpension med fradrags- eller bortseelsesret for indbetalingerne. Denne mulighed har personer, der får udbetalt en kapitalpension i denne periode ikke, hvis der i samme periode også er indbetalt på ordningen.

Det findes rimeligt, at personer, der har hævet deres kapitalpension i perioden 1. januar 2010 – 13. april 2010, og som ikke har haft nogen viden om genindførelsen af

reglerne fra før Forårspakke 2.0, ikke stilles ringere end personer, der hæver deres kapitalpension den 14. april 2010 eller senere for så vidt angår muligheden for at kunne indbetale afgift på 60 pct. af udbetalingen.

Det foreslås derfor i lov nr. 625 af 11. juni 2010 at ændre virkningstidspunktet for pensionsbeskatningslovens § 26, stk. 1, til at gælde for udbetalinger, der sker den 1. januar 2010 eller senere. Det foreslåede ændrede virkningstidspunkt indebærer, at pensionsbeskatningslovens § 26, stk. 1, reelt aldrig har været ophævet.

Til § 7

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende, jf. dog *stk. 2*.

Det foreslås i *stk. 2*, at lovforslagets § 1, nr. 11, træder i kraft den 1. januar 2011. Lovforslagets § 1, nr. 11, vedrører en ændring af pensionsafkastbeskatningslovens § 4 a, stk. 2, nr. 1, 1. pkt., hvor der gives fradrag for garantier for forsikringer med ret til rentebonus, dvs. de såkaldte gennemsnitsrenteprodukter, og indføres fradrag for betaling af kursværn.

Det foreslås i *stk. 3*, at lovforslagets § 1, nr. 2, 3, 10, 12, 16-21 og 23-25, har virkning fra og med indkomståret 2010. Der er tale om forslagene om opgørelse på institutniveau for visse statsgaranterede pensionskasser, forslagene om ændret opgørelsesmetode for beskatning af tekniske hensættelser for at undgå dobbeltbeskatning, forslagene om forlængelse af fristen for opgørelse og betaling af skat for bankordninger.

Det foreslås i *stk. 4*, at de øvrige forslag i lovforslagets § 1 samt § 2, nr. 20, får virkning fra og med indkomståret 2011.

Både lovforslagets § 1, nr. 10, og § 1, nr. 11, indeholder en affattelse af pensionsafkastbeskatningslovens § 4 a, stk. 2, nr. 1, 1. pkt.

I lovforslagets § 1, nr. 10, affattes bestemmelsen for indkomståret 2010. Med bestemmelsen rettes der op på en fejl i lov nr. 1278 af 16. december 2009, så der som det var hensigten fra og med indkomståret 2010 indføres fradrag for garantier for forsikringer uden ret til rentebonus. Der henvises i den forbindelse også til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 12.

I lovforslagets § 1, nr. 11, affattes bestemmelsen fra og med indkomståret 2011. Ved § 1, nr. 11, udbygges bestemmelsen som affattet ved § 1, nr. 10 med fradrag for garantier for forsikringer med ret til rentebonus, dvs. de såkaldte gennemsnitsrenteprodukter. Herudover udbygges bestemmelsen med fradrag for betaling af kursværn.

Det foreslås i *stk. 5*, at ændringerne i lovforslagets § 2, nr. 1, 3, 4 og 10-12 får virkning for forlængelser af ud-

betalingsperioden og ændringer af udbetalingsforløbet for ratepensioner og ændringer af udbetalingsvilkårene for ophørende livrenter under udbetaling, der sker den 1. januar 2011 eller senere.

Det foreslås i *stk. 6*, at de foreslåede betingelser for godkendelse af udenlandske pensionsordninger, jf. lovforslagets § 2, nr. 2, 5-8 og 15, og §§ 3-5, har virkning for godkendelser, der gives efter lovens ikrafttræden, og for afgivelse af erklæringer efter pensionsbeskatningslovens § 15 C, stk. 1, nr. 3, som told- og skatteforvaltningen indhenter fra personen, efter lovens ikrafttræden. Der er pt. ingen ansøgninger hos told- og skatteforvaltningen om godkendelse.

Efter pensionsbeskatningslovens § 15 C, stk. 1, nr. 3, skal personen indvillige i at blive beskattet af udbetalingerne efter pensionsbeskatningsloven og i, at livsforsikringsselskabet påtager sig de forpligtelser, der stilles til forsikringsselskaber, der udbyder fradragsberettigede ordninger her i landet. Forslaget indebærer for allerede godkendte pensionsinstitutter, at pensionsopsparende, der afgiver erklæring efter pensionsbeskatningslovens § 15 C, stk. 1, nr. 3, efter lovens ikrafttræden, vil skulle opfylde de foreslåede placeringsregler i pensionsbeskatningslovens § 15 C, stk. 3.

Der foreslås ikke særskilte virkningsregler for lovforslagets § 2, nr. 14. De foreslåede ændringer af pensionsbeskatningslovens § 30 B, stk. 1, får virkning for erhvervelser af aktier m.v. for frie midler og for afståelse af aktier m.v. til tredjemand, der sker fra og med dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende, jf. § 7, stk. 1.

Det foreslås i *stk. 7*, at lovforslagets § 2, nr. 9 og 16, har virkning for udbetalinger, der sker den 1. januar 2008 eller senere. Forslaget har til formål at give bestemmelsen det indhold, som den skulle have haft i forbindelse med dens indførelse fra 2008 ved lov nr. 1534 af 19. december 2007. På denne baggrund foreslås det, at bestemmelsen får virkning for udbetalinger der sker den 1. januar 2008 eller senere. Da forslaget er af begunstigende karakter, er der ikke et problem knyttet til at tillægge bestemmelsen virkning tilbage fra den 1. januar 2008. Det sikres herved, at den person, som pensionen udbetales til efter ejerens eller den pensionsberettigedes død, skattemæssigt ikke stilles ringere end ejeren eller den pensionsberettigede. Det antages, at kun en meget begrænset personkreds vil have modtaget udbetalinger i perioden 1. januar 2008 - 31. december 2010, som vil være omfattet af forslaget. Har en person efter den 1. januar 2008 modtaget udbetalinger, der er beskattet, og

som med forslaget friholdes for beskatning, kan den pågældende person søge om genoptagelse af skatteansættelsen efter de almindelige genoptagelsesregler i skatteforvaltningsloven.

Det foreslås i *stk. 8*, at lovforslagets § 2, nr. 17-19, om overførsler fra ratepensioner og ophørende livrenter til ratepensioner og livrenter, får virkning for overførsler, der sker den 1. januar 2011 eller senere.

Det foreslås i *stk. 9*, at lovforslagets § 2, nr. 21, får virkning for udbetalinger, der sker den 1. januar 2011 eller senere.

Der foreslås i *stk. 10* en regel, der tager sigte på pensionsordninger med løbende udbetalinger, ophørende livrente, rateforsikring i pensionsøjemed, kapitalforsikring i pensionsøjemed eller en pensionsordning, der svarer hertil, oprettet i et livsforsikringsselskab, der er godkendt efter pensionsbeskatningslovens § 15 C, stk. 2, inden lovens ikrafttræden.

Baggrunden for den foreslåede bestemmelse er, at det fremadrettet er en betingelse for godkendelse af udenlandske pensionsordninger, at der ikke kan ske anbringelse i hovedaktionæraktier, aktier m.v., der har som formål eller som et af sine formål at give brugsrettigheder, rabatter el. lign. i selskabet, eller i fast ejendom med brugsrettigheder, rabatter eller dispositionsret tilknyttet. Det findes derfor rimeligt, at der i udenlandske pensionsordninger, der er godkendt inden lovens ikrafttræden, ikke efter lovens ikrafttræden kan ske anbringelse af pensionsordningens midler i aktier m.v., hvorved forsikringstageren opnår at eje 25 pct. eller mere af aktiekapitalen i selskabet. Det foreslås, at pensionsbeskatningslovens § 15 C, stk. 3, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse. Det betyder, at ved opgørelsen af ejerandelen på 25 pct. medregnes ud over aktier m.v. erhvervet for midler på pensionsordningen også aktier m.v., som forsikringstageren ejer uden for pensionsordningen, og at nærtstående aktiebesiddelser også medregnes.

Det foreslås endvidere, at der heller ikke i disse ordninger kan ske anbringelse i aktier m.v., der har som formål eller som et af sine formål at give brugsrettigheder, rabatter el. lign. i selskabet. Endelig foreslås det, at der heller ikke kan ske anbringelse i fast ejendom med brugsrettigheder, rabatter eller dispositionsret tilknyttet.

Den foreslåede bestemmelse rammer således kun nye anbringelser og kun anbringelser, der sker efter lovens ikrafttræden.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I pensionsafkastbeskatningsloven, lov nr. 1535 af 19. december 2007, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 1339 af 19. december 2008, § 1 lov nr. 1278 af 16. december 2009, § 4 i lov nr. 1263 af 16. december 2009 og senest ved § 8 i lov nr. 724 af 25. juni 2010, foretages følgende ændringer:

§ 1. Pensionsberettigede, som er skattepligtige efter kildeskattelovens § 1, selskabsskattelovens § 1 eller fondsbeskatningslovens § 1, og som ikke anses for hjemmehørende i en fremmed stat, i Grønland eller på Færøerne efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst, skal betale skat efter denne lov af følgende pensionsordninger:

- 1) Pensionsordninger omfattet af kapitel 1 i pensionsbeskatningsloven. Dette gælder dog ikke
 - a) ordninger i Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP) omfattet af § 2 i pensionsbeskatningsloven bortset fra Den Supplerende Arbejdsmarkedspension for Førtidspensionister,
 - b) ordninger i Lønmodtagernes Dyrtidsfond (LD),
 - c) ordninger, som udbetales af det offentlige som følge af tidligere ansættelse i kommunernes tjeneste omfattet af § 2 i pensionsbeskatningsloven,
 - d) livrenter uden ret til bonus, der er tegnet før den 1. maj 1982,
 - e) ordninger godkendt efter § 15 D i pensionsbeskatningsloven og
 - f) ordninger i pensionskasser omfattet af stk. 2, nr. 9.

1. I § 1, stk. 1, indsættes efter »dobbeltbeskatningsoverenskomst,«: »jf. dog § 23 a, stk. 3«.

2. I § 1, stk. 1, nr. 1, indsættes som *litra g*:
 - »g) ordninger i Pensionskassen af 1925 for private eksamensskoler m.v., Pensionsfonden af 1951 for danske skoler i Sydslesvig, Efterlønskassen for læ-

rere i friskolen og efterskolen og Pensionskassen af 1950 for forskellige private, kirkelige institutioner.«

Stk. 2.

12) Pligt til at betale skat efter denne lov påhviler endvidere:

13) Den Særlige Pensionsopsparing, jf. lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

3. I § 1, stk. 2, indsættes som nr. 14:

»14) Pensionskassen af 1925 for private ekksamensskoler m.v., Pensionsfonden af 1951 for danske skoler i Sydslesvig, Efterlønskassen for lærere i friskolen og efterskolen og Pensionskassen af 1950 for forskellige private, kirkelige institutioner.«

§ 4. Det skattepligtige afkast af ordninger i livsforsikringsselskaber, pensionskasser og pensionsfonde omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1, opgøres som forskellen mellem værdien af forsikringens depot ved indkomstårets udgang korrigeret efter stk. 3 og værdien af forsikringens depot ved indkomstårets begyndelse korrigeret efter stk. 4. Der bortses fra overførsler til depotet, der er blevet medregnet til beskatningsgrundlaget efter stk. 5.

4. § 4, stk. 1, affattes således:

»Livsforsikringsselskaber, pensionskasser og pensionsfonde med ordninger omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1, kan vælge at opgøre det skattepligtige afkast som forskellen mellem værdien af forsikringens depot ved indkomstårets udgang korrigeret efter stk. 3 og værdien af forsikringens depot ved indkomstårets begyndelse korrigeret efter stk. 4. Valget er bindende og træffes ved overgang til beskatning efter denne lov, jf. dog § 31, stk. 3. Der bortses fra overførsler til depotet, der er blevet medregnet til beskatningsgrundlaget efter stk. 5.«

Stk. 3. Forsikringens depot ved indkomstårets udgang opgøres således:

- 1) Depotet tillægges udbetalinger i årets løb.
- 2) Depotet tillægges skattebeløb indeholdt efter § 21, stk. 2, 2. pkt.
- 3) Depotet tillægges betaling af risikopræmie for forsikringsdækningen forhøjet med det mindste beløb af eventuel negativ risikobonus eller eventuelt negativt risikoresultat.
- 4) Depotet tillægges betaling af omkostningspræmie forhøjet med det mindste beløb af eventuel negativ omkostningsbonus eller eventuelt negativt omkostningsresultat og gebyrer ved den løbende admini-

5. § 4, stk. 3, nr. 5, affattes således:

stration af forsikringen eller genkøb af denne.

- 5) Depotet kan nedsættes med positiv bonus tilskrevet depotet, der kan henføres til andre kilder end merafkast af livsforsikringsselskabets m.v. investeringsaktivitet i forhold til det, der er forudsat i det tekniske grundlag (rentebonus).
 - 6) Depotet tillægges bonus, der ikke er tilskrevet forsikringens depot, men som på anden måde er knyttet til forsikringen eller pensionskasseordningen. Bonus tillægges, medmindre den kan henføres til andre kilder end merafkast af livsforsikringsselskabets m.v. investeringsaktivitet i forhold til det, der er forudsat i det tekniske grundlag (rentebonus).
 - 7) Depotet korrigeres for ændring i særlige bonushensættelser knyttet til forsikringen eller pensionskasseordningen. Der kan bortses fra ændringer, der kan henføres til omkostnings- og risikobonus. Vælger pensionsinstituttet at se bort fra ændringer, der kan henføres til omkostnings- og risikobonus, er valget bindende. Valget træffes i forbindelse med overgang til beskatning efter denne lov.
 - 8) Depotet tillægges udbetalinger i årets løb med tillæg af skattebeløb indeholdt efter § 21, stk. 2, der i henhold til pensionsordningen udbetales fra midler fra livsforsikringsselskabets m.v. investeringsafkast direkte til den berettigede.
 - 9) Depotet tillægges et beløb svarende til nedsættelsen af depotværdien som følge af forsikringens bortfald uden udbetaling.
 - 10) Depotet fradrages hensættelsesforøgelse og tillægges hensættelsesnedsættelse som følge af indtræden af forsikringsbegivenheden, jf. dog stk. 6.
 - 11) Depotet fradrages betaling for garantier for forsikringer uden ret til rentebonus.
- »5) Depotet kan nedsættes med årets positive risiko- og omkostningsbonus, der tilskrives depotet. Nedsættelsen med årets positive omkostningsbonus kan kun foretages i det omfang, at årets positive omkostningsbonus er mindre end årets omkostningspræmier på 1. orden fratrukket de faktiske omkostninger for gruppen af forsikringer, eller at det kan dokumenteres, at den tilskrevne omkostningsbonus kan henføres til tidligere års opsparede omkostningsoverskud i enten egenkapitalen eller de ufordelte bonusreserver. Nedsættelsen med årets positive risikobonus kan kun foretages i det omfang, at årets positive risikobonus er mindre end årets risikopræmier på 1. orden fratrukket de faktiske risikoudgifter for gruppen af forsikringer, eller at det kan dokumenteres, at den tilskrevne risikobonus kan henføres til tidligere års opsparede risikooverskud i enten egenkapitalen eller de ufordelte bonusreserver.«

6. I § 4, stk. 3, nr. 11, udgår »for forsikringer uden ret til rentebonus«.

7. I § 4, stk. 3, indsættes som nr. 12:

»12) Depotet fradrages betaling af kursværn.«

Stk. 10.(47) Skatteministeren kan fastsætte regler om opgørelsen af beskatningsgrundlaget og dokumentationskrav.

§ 4 a.Livsforsikringselskaber, pensionskasser og pensionsfonde med ordninger omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1, kan vælge at opgøre det skattepligtige afkast efter stk. 2-10 i stedet for at opgøre det skattepligtige afkast efter § 4. Valget er bindende og træffes ved overgang til beskatning efter denne lov.

*Stk. 2.*Det skattepligtige afkast opgøres som summen af:

- 1) Rente i henhold til forsikringsaftalen og rentebonus, der tilskrives depotet. Forsikringens depot opgøres som indbetalte forsikringspræmier og overførsler fra særlige bonushensættelser med fradrag af omkostnings- og risikopræmie, betaling for garantier for forsikringer uden ret til rentebonus og gebyrer og med tillæg af rente i henhold til forsikringsaftalen, omkostnings-, risiko- og rentebonus, hensættelsesforøgelse og -nedsættelse i tilfælde af forsikringsbegivenhedens indtræden og med fradrag af forsikringsudbetalinger.

*Stk. 5.*Hvis årets omkostningsresultat på 2. orden for gruppen, jf. stk. 4, er negativt, tillægges en forholdsmæssig andel af det negative resultat til den pensionsberettigedes skattepligtige afkast. Årets omkostningsresultat opgøres for hver gruppe af forsikringer og beregnes som 2. ordens omkostningspræmier for gruppen fratrukket de faktiske omkostninger for gruppen. Årets omkostningspræmier på 2. orden er de omkostningspræmier, der i henhold til aftalen maksimalt skal betales, fratrukket årets omkostningsbonus. Et positivt omkostningsresultat for et forudgående år kan tillægges årets negative omkostningsresultat, hvis det positive omkostningsresultat ikke er udloddet til pensionsopsparene eller fratrukket et negativt omkostningsresultat i et mellemtiliggende år. Den pensionsberettigedes forholdsmæssige andel af årets negative om-

8. § 4, *stk. 10*, ophæves.

9. I § 4 a, *stk. 1, 2. pkt.*, indsættes efter »denne lov«: », jf. dog § 31, stk. 3.«

10. § 4 a, stk. 2, nr. 1, 1. pkt., affattes således:
»Rente i henhold til forsikringsaftalen og rentebonus, der tilskrives depotet fratrukket betaling for garantier for forsikringer uden ret til rentebonus.«

11. § 4 a, stk. 2, nr. 1, 1. pkt., affattes således:
»Rente i henhold til forsikringsaftalen og rentebonus, der tilskrives depotet fratrukket betaling for garantier og betaling af kursværn.«

12. I § 4 a, *stk. 2, nr. 1, 2. pkt.*, udgår », betaling for garantier for forsikringer uden ret til rentebonus«.

kostningsresultat beregnes som årets negative omkostningsresultat ganget med forholdet mellem personens omkostningspræmier på 2. orden eller omkostningsbidrag og lign. for året og gruppens samlede omkostningspræmier på 2. orden og omkostningsbidrag og lign. for året. Pensionsinstituttet kan for grupper, hvor der hverken betales omkostningsbidrag, gebyr el.lign. til dækning af omkostninger, vælge at beregne den pensionsberettigedes forholdsmæssige andel af årets negative omkostningsresultat som gruppens negative omkostningsresultat divideret med antallet af personer i gruppen.

Stk. 6. Hvis årets risikoresultat på 2. orden for gruppen, jf. stk. 4, er negativt, tillægges en forholdsmæssig andel af det negative resultat til den pensionsberettigedes skattepligtige afkast. Årets risikoresultat opgøres for hver gruppe af forsikringer og beregnes som 2. ordens risikopræmier for gruppen fratrukket de faktiske risikoudgifter for gruppen. Årets risikopræmier på 2. orden er de risikopræmier, der i henhold til aftalen maksimalt skal betales, fratrukket årets risikobonus. Et positivt risikoresultat for et forudgående år kan tillægges årets negative risikoresultat, hvis det positive risikoresultat ikke er udloddet til pensionsopsparerne eller fratrukket et negativt risikoresultat i et mellemliggende år. Den pensionsberettigedes forholdsmæssige andel af årets negative risikoresultat beregnes som årets negative risikoresultat ganget med forholdet mellem summen af personens numeriske risikopræmie ved død og numeriske risikopræmie ved erhvervsevnetab på 2. orden for året og summen af gruppens numeriske risikopræmier ved henholdsvis død og erhvervsevnetab på 2. orden for året.

13. § 4 a, stk. 5, 4. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»Et positivt omkostningsresultat for et forudgående år kan tillægges årets negative omkostningsresultat. Det er en betingelse for modregning efter 4. pkt., at pensionsinstituttet kan dokumentere, at de opsparede midler fra enten egenkapitalen eller de ufordelte bonusreserver, der anvendes til modregning i et års negative omkostningsresultat, stammer fra overskud på omkostningsresultatet fra årene forud for indkomståret.«

14. § 4 a, stk. 6, 4. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»Et positivt risikoresultat for et forudgående år kan tillægges årets negative risikoresultat. Det er en betingelse for modregning efter 4. pkt., at pensionsinstituttet kan dokumentere, at de opsparede midler fra enten egenkapitalen eller de ufordelte bonusreserver, der anvendes til modregning i et års negative risikoresultat, stammer fra overskud på risikoresultatet fra årene forud for indkomståret.«

Stk. 11. Skatteministeren kan fastsætte regler om opgørelsen af beskatningsgrundlaget og dokumentationskrav.

§ 6. De institutter, der er nævnt i § 1, stk. 2, nr. 3-6 og 9, og Den Særlige Pensionsopsparing efter § 1, stk. 2, nr. 13, skal medregne alle former for formueafkast til beskatningsgrundlaget. For ATP medregnes dog ikke den del af formueafkastet, der kan henføres til Den Supplerende Arbejdsmarkedspension for Førtidspensionister.

Stk. 3. Pensionskasser omfattet af § 1, stk. 2, nr. 9, er ikke skattepligtige af den del af formueafkastet, som kan henføres til forsikringer eller pensionskasseordninger, som er omfattet af pensionsbeskatningslovens §§ 53 A eller 53 B, og forsikringer, der ikke er omfattet af pensionsbeskatningsloven, og som alene kan komme til udbetaling i tilfælde af den forsikredes sygdom, invaliditet eller død inden forsikringens aftalte udløbstidspunkt, såfremt det aftalte udløbstidspunkt ikke ligger senere end første policedag efter den forsikredes fyldte 80. år.

Beskatningsgrundlaget efter stk. 1 og 2 ned sættes med den procentdel, der svarer til forholdet mellem pensionshensættelserne til de pågældende pensionsordninger og passiverne ifølge årsregnskabet med tillæg af kapitalnedsættelser i indkomståret.

§ 8. Livsforsikringsselskaber og forsikrings selskaber m.v. som nævnt i § 1, stk. 2, nr. 10-12, skal beskattes af ufordelte midler efter stk. 2-6.

Stk. 4. Beskatningsgrundlaget opgøres som de ufordelte midler opgjort ved indkomstårets udgang fratrukket de ufordelte midler opgjort ved indkomstårets begyndelse.

Beskatningsgrundlaget efter 1. pkt. tillægges årets investeringsafkast på de aktiver, der dækker tekniske hensættelser, der ikke er en del af de ufordelte midler, jf. stk. 2 eller 3, eller en del af de forsikredes depoter, jf. § 4, stk. 2, eller § 4 a, stk. 2, nr. 1, 2. pkt., og som ikke

15. § 4 a, stk. 11, ophæves.

16. I § 6, stk. 1, ændres »§ 1, stk. 2, nr. 3-6 og 9« til: »§ 1, stk. 2, nr. 3-6, 9 og 14«.

17. I § 6, stk. 3, 5 og 7, indsættes efter » § 1, stk. 2, nr. 9«: »og nr. 14«.

18. I § 8, stk. 1, indsættes efter »ufordelte midler«: »og rente og beløb fra egenkapitalen, der tilskrives tekniske hensættelser, jf. stk. 4,«.

19. § 8, stk. 4, 2. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»Beskatningsgrundlaget efter 1. pkt. tillægges rente og positive beløb fra egenkapitalen uden for årets risiko- og omkostningsresultat, der tilskrives tekniske hensættelser, der ikke

overføres til de ufordelte midler, jf. § 8, stk. 2 eller 3. I det omfang de ufordelte midler opgjort ved indkomstårets udgang er ændret som følge af beskatning efter stk. 1, bortses fra ændringen ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget.

er en del af de ufordelte midler, jf. stk. 2, eller en del af de forsikredes depoter, jf. § 4, stk. 2, eller § 4 a, stk. 2, nr. 1, 2. pkt. Et negativt risiko- og omkostningsresultat for tekniske hensættelser tillægges beskatningsgrundlaget efter 2. pkt. Et positivt omkostningsresultat for et forudgående år kan tillægges årets negative omkostningsresultat, og et positivt risikoresultat for et forudgående år kan tillægges årets negative risikoresultat. Det er en betingelse for modregning efter 4. pkt., at pensionsinstituttet kan dokumentere, at de opsparede midler fra enten egenkapitalen eller de ufordelte midler, der anvendes til modregning i et års negative omkostningsresultat, stammer fra overskud på omkostningsresultatet for tekniske hensættelser fra årene forud for indkomståret, og at de opsparede midler fra enten egenkapitalen eller de ufordelte midler, der anvendes til modregning i et års negative risikoresultat, stammer fra overskud på risikoresultatet for tekniske hensættelser fra årene forud for indkomståret.«

Stk. 5. Livsforsikringsselskaber og forsikringsselskaber m.v. som nævnt i § 1, stk. 2, nr. 10-12, skal i beskatningsgrundlaget opgjort efter stk. 4 se bort fra ændringen i det opsamlede risiko- og omkostningsresultat i de ufordelte midler i løbet af indkomståret, i det omfang ændringen er indtruffet efter overgangen til beskatning efter denne lov.

Ufordelte midler, der er overført til beskatning efter §§ 4 eller 4 a, nedbringer dog altid beskatningsgrundlaget efter stk. 4.

20. I § 8, *stk. 5, 2. pkt.*, indsættes efter »§§ 4 eller 4 a«: »eller stk. 4, 3. pkt.,«.

Stk. 6. Der ses i beskatningsgrundlaget opgjort efter stk. 4 bort fra ufordelte midler knyttet til

21. I § 8, *stk. 6*, indsættes efter »ufordelte midler«: »samt rente og beløb fra egenkapitalen, der tilskrives tekniske hensættelser, jf. stk. 4,«.

1) pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens §§ 53A og 53 B,

22. I § 8 indsættes som *stk. 7*:

»*Stk. 7.* Kursværn, der er fradraget ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget efter §§ 4 eller 4 a, forhøjer dog altid beskatningsgrundlaget efter stk. 4.«

§ 22. Pengeinstitutter, kreditinstitutter og kapitalpensionsfonde indgiver senest den 15. januar efter indkomstårets udløb en opgørelse til told- og skatteforvaltningen af beskatningsgrundlaget og den skattepligtige del heraf samt af skatten for hver af de skattepligtige pensionsordninger, der er nævnt i § 1, stk. 1. Opgørelsen for pensionsopsparingskonti efter pensionsbeskatningslovens §§ 12 eller 13, konti efter pensionsbeskatningslovens § 42, og rateopsparingskonti efter pensionsbeskatningslovens §§ 11 A, 15 A og 15 B, jf. § 11 A, og SPkonti, jf. lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, kan dog ske samlet. Skatten indbetales samtidig med indsendelsen af opgørelsen.

§ 23. Ved ophævelse af en af de pensionsordninger, der er nævnt i § 1, stk. 1, i løbet af indkomståret skal forsikringsselskabet m.v. foretage en endelig opgørelse af beskatningsgrundlaget og den skattepligtige del heraf, jf. dog stk. 4. Forsikringsselskabet m.v. skal tilbageholde skatten og angive og indbetale den til told- og skatteforvaltningen inden for 3 hverdage, efter at forsikringsselskabet m.v. har udbetalt den skattepligtige ydelse. Hvor ophævelsen ikke medfører, at der sker udbetaling, skal det pågældende forsikringsselskab m.v. tilbageholde skatten og angive og indbetale den til told- og skatteforvaltningen, inden for 1 måned efter at forsikringsselskabet m.v. har fået kendskab til ophævelsen. Samtidig med indbetalingen af skatten giver forsikringsselskabet m.v. den skattepligtige underretning om indbetalingen efter regler, der fastsættes af skatteministeren. Ved den endelige opgørelse af beskatningsgrundlaget for en pensionsopsparingskonto anses et værdipapir for afstået på tidspunktet for ophævelse af kontoen for et beløb svarende til handelsværdien på ophævelsestidspunktet. Ved denne opgørelse skal der ud over forfaldne renter medregnes de renter, der på ophævelsestidspunktet er påløbne, men ikke forfaldne.

23. I § 22, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »15. januar« til: »22. januar«.

24. § 22, *stk. 1, 3. pkt.*, ophæves, og i stedet indsættes:

»Af den beregnede endelige skat for indkomståret beregnes renter fra den 8. januar i året efter indkomståret, til den 15. januar i året efter indkomståret. Skatten med tillæg af beregnede renter indbetales samtidig med indsendelse af opgørelsen. Renten svarer til den rente, der er nævnt i § 27, stk. 5, for året efter indkomståret.«

25. I § 23, *stk. 2*, ændres »15. januar« til: »22. januar«.

Stk. 4. Stk. 1 finder ikke anvendelse ved ophævelse af en af de opsparingsordninger, der er nævnt i § 1, stk. 1, i forbindelse med en overførsel efter pensionsbeskatningslovens § 41, når overførslen sker inden for samme forsikringsselskab m.v. eller mellem to forsikringsselskaber m.v. I stedet indgiver forsikringsselskabet m.v. eller det forsikringsselskab m.v., hvortil ordningen er flyttet, opgørelse for perioden fra den 1. januar i indkomståret til og med den 31. december i indkomståret. 1. og 2. pkt. finder ikke anvendelse ved overførsel mellem to forsikringsselskaber m.v., hvis det forsikringsselskab m.v., hvorfra overførslen sker, har valgt at foretage endelig opgørelse efter stk. 1.

§ 23 a. Når skattepligten for de skattepligtige, der er nævnt i § 1, stk. 1, ophører, uden at der er tale om dødsfald, skal forsikringsselskabet m.v. foretage en endelig opgørelse af beskatningsgrundlaget og den skattepligtige del heraf. Forsikringsselskabet m.v. skal tilbageholde skatten og angive og indbetale den til told- og skatteforvaltningen, inden for 1 måned efter at forsikringsselskabet m.v. har fået kendskab til ophøret. Samtidig med indbetalingen af skatten giver forsikringsselskabet m.v. den skattepligtige underretning om indbetalingen. Ved den endelige opgørelse af beskatningsgrundlaget for en pensionsopsparingskonto anses et værdipapir for afstået på tidspunktet for ophør af skattepligten for et beløb svarende til handelsværdien på ophørstidspunktet. Ved denne opgørelse skal der ud over forfaldne renter medregnes de renter, der på ophørstidspunktet er påløbne, men ikke forfaldne. § 23, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse.

26. § 23, stk. 4, 3. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»Hvis overførsel af ordningen medfører, at ordningen skifter opgørelsesmetode i løbet af indkomståret, laves en opgørelse af beskatningsgrundlaget for de forsikringer, der skifter opgørelsesprincip, på tidspunktet for overgang til ny opgørelsesmetode. Skatten beregnes, indeholdes og indbetales som en del af skatten efter §§ 21-22. Ved overgang til beskatning efter § 4 anses værdien af forsikringens depot på tidspunktet for overgang til ny opgørelsesmetode for at være værdien af forsikringens depot ved indkomstårets begyndelse, jf. § 4, stk. 1. Ved overgang til beskatning efter § 4 a opgøres det skattepligtige afkast efter § 4 a, som om indkomståret for ordningen er den del af indkomståret, hvor ordningen opgøres efter § 4 a. Ved overgang til beskatning efter § 3 opgøres det skattepligtige afkast efter § 3, som om indkomståret for ordningen er den del af indkomståret, hvor ordningen opgøres efter § 3.«

Stk. 2. Ved anvendelsen af § 15, stk. 7, skal den skattepligtige til brug for pengeinstituttets opgørelse som nævnt i stk. 1 give instituttet oplysning om værdierne opgjort efter § 15, stk. 7, 1. og 2. pkt., på grundlag af senest foreliggende regnskab. Ved anvendelsen af § 16, stk. 2, skal den skattepligtige til brug for pengeinstituttets opgørelse som nævnt i stk. 1 give instituttet oplysning som nævnt i § 16, stk. 3, på grundlag af senest foreliggende regnskab eller af værdien af aktiverne i kommanditselskabet som nævnt i § 16, stk. 2, 2. pkt., på tidspunktet for skattepligtsophøret som nævnt i stk. 1.

Stk. 3. Skatteministeren fastsætter regler om underretningen efter stk. 1.

27. I § 23 a indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»*Stk. 3.* Henstår der en negativ skat, jf. § 17, ved udgangen af det indkomstår, hvor skattepligten for de skattepligtige, der er nævnt i § 1, stk. 1, ophører uden, at der er tale om dødsfald, kan den negative skat anvendes til modregning i positiv skat ved en eventuel senere genindtræden i skattepligt efter § 1, stk. 1. Ophæves pensionsordningen i tiden efter ophør af skattepligt efter § 1, stk. 1, uden at skattepligten efter § 1, stk. 1, er genindtrådt, finder § 25 anvendelse.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

§ 25. Henstår der ved udgangen af det indkomstår, hvori en af de pensionsordninger, der er nævnt i § 1, stk. 1, ophører, eller hvori skattepligten for en af de skattepligtige, der er nævnt i § 1, stk. 2, ophører, en negativ skat, jf. § 17, der ikke kan udnyttes til fradrag i skat for efterfølgende indkomstår, og som ikke kan udbetales efter § 17, stk. 2-5, kan et beløb, der svarer til den negative skat, udbetales til ordningen eller institutionen, jf. dog stk. 2. Der kan dog højst udbetales et beløb svarende til den skat efter denne lov, skat efter lov om beskattning af visse pensionskapitaler m.v. (pensionsafkastbeskatningsloven) og den afgift efter realrenteafgiftsloven, der er betalt for de 5 indkomstår umiddelbart forud for det første af de år, for hvilke der foreligger uudnyttet negativ skat.

Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse ved op-
hør af en af de opsparingsordninger, der er
nævnt i § 1, stk. 1, i forbindelse med en over-
førsel efter pensionsbeskatningslovens § 41,
når overførslen sker inden for samme forsik-
ringsselskab m.v. eller mellem to forsikrings-
selskaber m.v. I stedet kan den negative skat
udnyttes til fradrag i skat for efterfølgende år
i den nyoprettede ordning eller den bestående
ordning, hvortil den oprindelige ordning er
overført.

Stk. 3. Stk. 2 finder ikke anvendelse ved
overførsel mellem to forsikringsselskaber
m.v., hvis det forsikringsselskab m.v., hvorfra
overførslen sker, foretager endelig opgørelse
efter § 23, stk. 1.

§ 31. Skatteministeren kan fastsætte regler
om lovens administration, herunder om det
regnskabsmæssige grundlag for udarbejdelsen
af opgørelsen efter §§ 21-24,

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen kan fast-
sætte regler om, at der ikke skal indbetales
skat for pensionsberettigede, der ikke er fuldt
skattepligtige her til landet efter kildekatte-
lovens § 1.

§ 36. Loven træder i kraft dagen efter be-
kendtgørelsen i Lovtidende og har virkning
fra og med indkomståret 2010, jf. dog stk. 3
og 4.

28. § 25, *stk. 3*, affattes således:

»*Stk. 3.* Stk. 1-2 finder også anvendelse ved
ophævelse af en pensionsordning som nævnt
i § 23 a, stk. 3, 2. pkt.«

29. I § 31 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Skatteministeren kan fastsætte regler
om de administrative forhold i forbindelse
med opgørelsen af beskatningsgrundlaget, do-
kumentationskrav og adgang til at omgøre
valget af opgørelsesmetode efter § 4 eller § 4
a. Omgøres valget af opgørelsesmetode efter
§ 4 eller § 4 a i løbet af indkomståret finder
§ 23, stk. 4, 3. -6. pkt. tilsvarende anvendelse.«

30. Efter § 36 indsættes:

»**§ 36 a.** Renter af skattebeløb efter lov om
beskatning af visse pensionskapitaler m.v.
(pensionsafkastbeskatningsloven), jf. lovbe-
kendtgørelse nr. 1075 af 5. november 2006,
henføres til betalingsåret.«

§ 2

I lov om beskatningen af pensionsordninger
m.v. (pensionsbeskatningsloven), jf. lovbe-

kendtgørelse nr. 1246 af 15. oktober 2010,
foretages følgende ændringer:

§ 8. En rateforsikring i pensionsøjemed skal indeholde bestemmelser om, at forsikringssummen udbetales i lige store rater over mindst 10 år, jf. dog stk. 3, § 15 B, stk. 4, og § 41, stk. 1, nr. 3, og at rater, der kommer til udbetaling, medens forsikrede lever, tilfalder ham. Endvidere skal følgende betingelser være opfyldt:

- 1) Policen skal være oprettet i et livs- eller pensionsforsikringsselskab, der har hjemsted her i landet eller udøver livsforsikringsvirksomhed her i landet gennem et fast driftssted, og som har Finanstilsynets tilladelse til at drive livsforsikringsvirksomhed her i landet, i et livs- eller pensionsforsikringsselskab, der har tilladelse i et land inden for EU eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, og udøver livsforsikringsvirksomhed her i landet gennem et fast driftssted, jf. § 30, stk. 1, 4 og 7-10, i lov om finansiel virksomhed, eller i et livs- eller pensionsforsikringsselskab, der har hjemsted i et andet land inden for EU/EØS og her har tilladelse til at drive livsforsikringsvirksomhed, og som told- og skatteforvaltningen har godkendt.
- 2) Forsikringstageren skal være forsikret og ejer af forsikringen. Hvis forsikringen er tegnet efter aftale mellem en arbejdstager og dennes arbejdsgiver og præmier eller kapitalindskud indbetales af arbejdsgiveren, skal arbejdstageren være forsikret og ejer af forsikringen, jf. dog § 17.
- 3) Der kan ikke aftales senere forfaldstidspunkt for sidste rate end første policedag 25 år efter, at den forsikrede når efterlønsalderen, jf. § 74 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Rateudbetalingen kan tidligst påbegyndes, når forsikrede når efterlønsalderen, jf. § 74 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., og for pensionsordninger omfattet af § 15 A, tidligst 5 år efter at policen er oprettet, medmindre lavere aldersgrænse er godkendt af Skatte-

rådet. Det kan dog tillige aftales, at udbetalingerne påbegyndes i tilfælde af forsikredes invaliditet eller død, før efterlønsalderen nås, jf. § 74 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Forsikringen kan også tegnes som en ren risikoforsikring, der kun kommer til udbetaling i tilfælde af forsikredes invaliditet eller død før det aftalte udløbstidspunkt, men må i så fald ikke give ret til udbetaling, hvis forsikrede bliver invalid eller dør senere end første policedag 15 år efter, at forsikrede når efterlønsalderen, jf. § 74 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

- 4) Om indsættelse af begunstigede gælder § 5, stk. 2.

Stk. 2. Forsikringen kan kombineres med invalidesum, der udbetales til forsikrede i tilfælde af invaliditet, som medfører en varig nedsættelse af erhvervsevnen med mindst 2/3.

Stk. 3. For forsikringer, der er tilknyttet investeringsfonde, jf. lov om finansiel virksomhed, bilag 8, III, finder § 11 A, stk. 2 og 3, tilsvarende anvendelse.

§ 11 A. ---

- 2) De opsparede midler skal indsættes på indlånskonto i det pågældende pengeinstitut m.v. Med hensyn til midlernes anbringelse finder reglerne i § 12, stk. 1, nr. 1, 3. -8. pkt., tilsvarende anvendelse.

§ 11 A ---

Stk. 2. Før rateudbetalingen påbegyndes, vælger kontohaveren udbetalingsforløbet efter reglerne i dette stykke. Renter m.v., der tilskrives i det sidste udbetalingsår, skal senest udbetales sammen med sidste rate. Kontohaveren skal vælge et af følgende udbetalingsforløb:

- 1) et udbetalingsforløb med en årlig rateudbetaling, der udgør et beløb svarende til ordningens værdi ved kalenderårets be-

1. I § 8 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Ved forlængelse af udbetalingsperioden efter, at udbetalingen er påbegyndt, beregnes nye rater med virkning fra førstkomende kalenderårs begyndelse.«

2. I § 11 A, *stk. 1, nr. 2, 2. pkt.*, ændres »3. -8. pkt.« til: »3. -9. pkt.«

- gyndelse delt med det antal år, hvori der endnu ikke er foretaget udbetaling, eller
- 2) et udbetalingsforløb med en årlig rateudbetaling, der udgør et beløb, som ved uændret rente i hele udbetalingsperioden vil give lige store årlige rater.

Stk. 3. Det beløb, der er nævnt i stk. 2, nr. 2, opgøres ved hvert kalenderårs begyndelse og beregnes som en annuitet på grundlag af ordningens værdi på dette tidspunkt og en nærmere fastsat amortisationsrente. Ved beregningen af amortisationsrenten anvendes en rentesats beregnet på grundlag af et simpelt gennemsnit opgjort med to decimaler af en af Københavns Fondsbørs dagligt udregnet effektiv obligationsrente for de seneste 20 børsdage forud for 15. december i året før udbetalingsåret. Den effektive obligationsrente opgøres med to decimaler for fastforrentede kroneobligationer i åbne serier, der optages til handel på Københavns Fondsbørs, bortset fra konverterbare obligationer, hvor kursen er over pari, samt indeksregulerede obligationer. Amortisationsrenten findes ved fra denne rentesats at fradrage rentesatsen ganget med skattesatsen ifølge pensionsafkastbeskatningslovens § 2.

Stk. 4. Til kontoen kan knyttes en invalidesumforsikring som nævnt i § 8, stk. 2.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte regler om administrationen af ordningen.

§ 12. En opsparing i pensionsøjemed skal opfylde følgende betingelser:

- 1) Opsparingen skal være oprettet enten i et pengeinstitut, der af Finanstilsynet er meddelt tilladelse til at drive pengeinstitutvirksomhed her i landet, i et kreditinstitut, der efter tilladelse i et andet land inden for EU, eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, udøver virksomhed her i

3. I § 11 A, stk. 2, nr. 2, indsættes efter »hele udbetalingsperioden«: »eller ved en forlængelse af udbetalingsperioden eller ændret udbetalingsforløb den resterende udbetalingsperiode«.

4. I § 11 A indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Ved forlængelse af udbetalingsperioden, ændring af terminerne for de enkelte rateudbetalinger eller valg af nyt udbetalingsforløb efter, at udbetalingen er påbegyndt, beregnes de nye rater med virkning fra førstkommende kalenderårs begyndelse.«

Stk. 4 og 5 bliver herefter stk. 5 og 6.

5. I § 12, stk. 1, nr. 1, indsættes efter 6. pkt.:

»Ved opgørelsen af ejerandelen på 25 pct. medregnes aktier m.v., som kontohaveren ejer uden for pensionsordningen, og aktieavancebeskatningslovens § 4 finder tilsvarende anvendelse.«

landet gennem et fast driftssted, jf. § 30, stk. 1, 4, 5, 9 og 10, i lov om finansiel virksomhed, i et kreditinstitut, der efter tilladelse i et andet land inden for EU/EØS udøver kreditinstitutvirksomhed, og som told- og skatteforvaltningen har godkendt, eller i en anden institution inden for EU/EØS, som told- og skatteforvaltningen har godkendt. De opsparede midler skal indsættes på indlånskonto i det pågældende pengeinstitut m.v. Midlerne i en opsparing i et penge- eller kreditinstitut kan ikke anbringes i fast ejendom, aktier m.v., der har som formål eller som et af sine formål at give brugsrettigheder, rabatter el. lign. i selskabet, eller i andele i en personligt drevet virksomhed ejet af kontohaveren. Ved anbringelse af særskilte depoter i aktier m.v., der er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, må værdien af værdipapirer udstedt af en enkelt emittent ikke overstige 20 pct. Et beløb svarende til det, der efter § 16 årligt højst kan anvendes til kapitalforsikring i pensionsøjemed og opsparing i pensionsøjemed, kan dog altid anbringes i værdipapirer udstedt af en enkelt emittent. Ved anbringelse af særskilte depoter i aktier m.v., der ikke er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, i aktieselskaber og anpartsselskaber inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, må kontohaveren ikke eje 25 pct. eller mere af aktierne m.v. i selskabet, og investeringen i hvert enkelt selskab skal udgøre mindst 100.000 kr. Værdien af aktier m.v., der ikke er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, i aktieselskaber og anpartsselskaber inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, må højst udgøre 20 pct. af den del af opsparingen i samme pengeinstitut placeret på kontantforrentede indlånskonti, i puljer eller i særskilte

depoter, der ligger under 2 mio. kr., højst 50 pct. af den del, der ligger mellem 2 og 4 mio. kr., og højst 75 pct. af den del, der ligger over 4 mio. kr. Midlerne i en opsparing i et penge- eller kreditinstitut omfattet af lov om finansiel virksomhed skal anbringes i overensstemmelse med §§ 50 og 51 i lov om finansiel virksomhed. Skatteministeren fastsætter bestemmelser om anbringelse af opsparede midler, der forvaltes af institutioner godkendt efter 1. pkt.

§ 15 C. - - -

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen kan tilbagekalde en godkendelse efter stk. 1 eller 2, hvis betingelserne for godkendelse ikke længere er opfyldt.

Stk. 4. Hvis Danmark efter stk. 1, nr. 3, beskatter udbetalingen, medregnes ikke udbetalinger, der svarer til indbetalinger, som der ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst ikke har været fradrags- eller bortseelsesret for her i landet. Ved beskatning efter stk. 1, nr. 3, litra a, hvor personen er skattemæssigt hjemmehørende, herunder efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst, i en anden stat end den stat, hvori den i stk. 1 nævnte pensionsordning er oprettet, og sidstnævnte stat opkræver kildeskat af udbetalingen, finder ligningslovens § 33, stk. 1, tilsvarende anvendelse. En overførsel af ordningen til en anden ordning for samme person behandles ikke som en udbetaling, hvis overførslen ville have været omfattet af §§ 41-44, hvis personen havde været skattepligtig efter kildeskattelovens § 1 uden at være anset for hjemmehørende i en fremmed stat, i Grønland eller på Færøerne efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst. Det er dog en betingelse, at den anden bestående eller nyoprettede ordning kan godkendes efter stk. 1 eller 2.

- - -

Stk. 6. Skatteministeren kan fastsætte regler om godkendelse af pensionsordninger efter stk. 1 og 2. Skatteministeren kan fastsætte regler om tilbagekaldelse efter stk. 3, herunder

6. I § 15 C indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»*Stk. 3.* Det er endvidere en betingelse for godkendelse efter stk. 1 og 2, at pensionsordninger med løbende udbetalinger, rateforsikringer og kapitalforsikringer i pensionsøjemed og pensionsordninger, der svarer hertil, ikke kan anbringes i fast ejendom med brugsrettigheder, rabatter eller dispositionsret tilknyttet, aktier m.v. i selskaber, hvori forsikringstageren ejer 25 pct. eller mere af aktierne m.v., aktier m.v., der har som formål eller som et af sine formål at give brugsrettigheder, rabatter el. lign. i selskabet, eller andele i en personligt drevet virksomhed ejet af forsikringstageren. Ved opgørelsen af ejerandelen på 25 pct. medregnes ud over aktier m.v. erhvervet for midler på pensionsordningen m.v. også aktier m. v., som forsikringstageren ejer uden for pensionsordningen, og aktieavancebeskatningslovens § 4 finder tilsvarende anvendelse..«

Stk. 3-6 bliver herefter stk. 4-7.

7. I § 15 C, *stk. 3 og 4, 4. pkt.*, der bliver § 15 C, *stk. 4 og 5, 4. pkt.*, ændres »stk. 1 eller 2« til: »stk. 1, 2 eller 3«.

8. I § 15 C, *stk. 6*, der bliver *stk. 7*, ændres »stk. 1 og 2« til: »stk. 1-3«, og »stk. 3« ændres til: »stk. 4«.

fastsætte en periode, hvorefter personer kan flytte pensionsordninger til et andet forsikringsselskab m.v., uden at § 30, stk. 1, finder anvendelse.

§ 20 - - -

Stk. 4. Den del af udbetalinger fra pensionsordninger som nævnt i stk. 1, der svarer til indbetalinger, som personen har foretaget på ordningen, og som den pågældende kan godtgøre at der ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst ikke har været hel eller delvis fradrag

§ 30. Ved overdragelse eller anden overførsel til eje eller pant samt ved andre dispositioner m.v., der medfører, at en pensionsordning med løbende udbetalinger, en rateforsikring eller rateopsparing i pensionsøjemed eller en kapitalforsikring eller opsparing i pensionsøjemed ikke længere opfylder betingelserne i kapitel 1, svares en afgift på 60 pct. af det beløb, som på tidspunktet for dispositionen m.v. kunne være udbetalt ved ordningens ophævelse, eventuelt af kapitalværdien af fripolice eller lignende, jf. dog § 30 B. Samme afgift svares ved ændring af udbetalingsvilkårene for en rateforsikring eller rateopsparing i pensionsøjemed efter det aftalte tidspunkt for første udbetaling. Dog kan udbetalingstidspunktet, udbetalingsperiodens længde og udbetalingsforløbet ændres, indtil første rateudbetaling finder sted. Foretages dispositionen m.v. efter den tidligere ejers død, udgør afgiften 40 pct. af det afgiftspligtige beløb. Af dispositioner m.v. som nævnt i 1. pkt. over en indeksordning svares en afgift på 40 pct. af det beløb, som på tidspunktet for dispositionen m.v. kunne være udbetalt ved ordningens ophævelse. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse på overførsler fra en konto i Lønmodtagernes Dyrtidsfond, som ikke er omfattede af § 41, stk. 1, nr. 8, jf. § 7 a i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond.

9. § 20, stk. 4, affattes således:

»*Stk. 4.* Den del af udbetalinger fra pensionsordninger som nævnt i stk. 1, der svarer til indbetalinger på ordningen, som den skattepligtige efter § 55, 1. pkt., kan godtgøre, at der ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for ejeren eller kontohaveren ikke har været hel eller delvis fradrag- eller bortseelsesret for her i landet eller i udlandet, medregnes ikke til den skattepligtige indkomst.«

10. I § 30, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »første udbetaling«: », jf. dog 4. -6. pkt.«

11. I § 30, stk. 1, indsættes efter 3. pkt.:

»Efter den første rateudbetaling kan forsikringstageren henholdsvis kontohaveren forlænge udbetalingsperioden og ændre terminerne for de enkelte rateudbetalinger. Endvidere kan den person, som udbetalingen af rateopsparingen eller rateforsikringen i tilfælde af kontohaverens henholdsvis forsikringstagerens død sker til, forlænge udbetalingsperioden og ændre terminerne for de enkelte rateudbetalinger. Endvidere kan kontohaveren henholdsvis den person, som rateopsparingen i tilfælde af kontohaverens død udbetales til, vælge et andet udbetalingsforløb, jf. § 11 A, stk. 2. Ved dispositioner som nævnt i 4. -6. pkt. kan ændring af de oprindeligt valgte terminer for de enkelte rateudbetalinger alene ske i form af ændring til månedlige eller kvartalsvise terminer.«

12. I § 30, stk. 1, indsættes efter 4. pkt., der bliver 8. pkt.:

»Der svares afgift på 60 pct. ved ændring af udbetalingsvilkårene for en pensionsordning med løbende udbetalinger efter første udbetaling. Terminerne for de enkelte udbetalinger af pensionsordningen med løbende udbetalinger kan dog ændres, og udbetalingsperioden for en ophørende livrente forlænges med virk-

30 B. Opnår en kontohaver med en rateopsparing i pensionsøjemed eller en opsparing i pensionsøjemed at eje 25 pct. eller mere af aktie- eller anpartskapitalen i et aktie- eller anpartsselskab, hvis aktier eller anparter ikke handles på et reguleret marked, skal kontohaveren inden 3 måneder efter det tidspunkt, hvor ejerandelen har overskredet procentgrænsen, nedbringe ejerandelen til under 25 pct. eller erhverve samtlige af de pågældende aktier eller anparter i det særskilte depot for frie midler. Ved opgørelsen af kontohaverens ejerandel finder aktieavancebeskatningslovens § 4, tilsvarende anvendelse. Ved opgørelsen af ejerandelen medregnes andele, som kontohaveren ejer indirekte gennem et kommanditaktieselskab eller kommanditselskab, som opsparing i en rateopsparing i pensionsøjemed eller opsparing i pensionsøjemed er anbragt i. Såfremt kontohaveren ikke inden udløbet af fristen nedbringer ejerandelen til under 25 pct. eller erhverver de pågældende aktier eller anparter for frie midler, skal kontohaveren straks give meddelelse til pengeinstituttet om overskridelsen. Reglerne i § 30, stk. 1, finder herefter tilsvarende anvendelse for det beløb i ordningen, der kan henføres til de kapitalandele, der er placeret i et selskab som nævnt i 1. pkt., og som kunne være udbetalt ved ophævelse af ordningen. Sker der en ændring i ejerforholdene i et kommanditaktieselskab eller kommanditselskab, således at ejerandelen for en kontohaver med en rateopsparing i pensionsøjemed eller opsparing i pensionsøjemed kommer til at udgøre 25 pct. eller mere, skal kontohaveren inden 3 måneder efter overskridelsen nedbringe sin ejerandel til under 25 pct. Ved opgørelsen af kontohaverens ejerandel finder aktieavancebeskatningslovens § 4, tilsvarende anvendelse. Hvis ejerandelen ikke nedbringes, skal kontohaveren efter udløbet af 3-måneders-fristen meddele dette til pengeinstituttet. § 30, stk. 1, finder herefter tilsvarende anvendelse for det beløb i ordningen, der kan henføres til

ning fra førstkommende kalenderårs begyndelse. 7. pkt. finder tilsvarende anvendelse.«

13. I § 30 B, stk. 1. pkt., indsættes efter »reguleret marked«: » eller en multilateral handelsfacilitet«.

14. I § 30 B, stk. 1, indsættes efter 1. pkt.:
»Erhverver kontohaveren aktier m.v. for frie midler, skal aktierne m.v. anskaffes for det højeste beløb af enten det beløb, som de blev anskaffet til af pensionsinstituttet, eller værdien på det tidspunkt, hvor de udloddes fra pensionsordningen. Ved afståelse af aktierne m.v. til tredjemand finder stk. 7 tilsvarende anvendelse.«

andelen af kommanditaktieselskabet eller kommanditselskabet, og som kunne være udbetalt ved ophævelse af ordningen.

15. I § 30 B indsættes som stk. 5-8:

»*Stk. 5.* Foretager en forsikringstager anbringelser i strid med betingelserne for godkendelse efter § 15 C, stk. 3, skal forsikringstageren inden 3 måneder efter anbringelsen nedbringe ejerandelen i selskabet m.v. til under 25 pct. og af pensionsordningen udtage fast ejendom, aktier m.v., der har som formål eller som et af sine formål at give brugsrettigheder, rabatter el. lign. i selskabet m.v. samt andele i en personligt drevet virksomhed ejet af forsikringstageren. I stedet for at udtage aktier m.v. i et selskab m.v., der har som formål eller som et af sine formål at give brugsrettigheder, rabatter el. lign. i selskabet m.v., kan brugsrettigheden m.v. i selskabet m.v. bringes til ophør.

Stk. 6. Erhverver forsikringstageren efter stk. 5 aktier m.v. for frie midler, skal de anskaffes for det højeste beløb af enten det beløb, som de blev anskaffet til af pensionsinstituttet, eller værdien på det tidspunkt, hvor de udloddes fra pensionsordningen. Erhverver forsikringstageren fast ejendom med brugsrettigheder, rabatter eller dispositionsret tilknyttet for frie midler skal den faste ejendom anskaffes for det højeste beløb af enten det beløb, som den faste ejendom blev anskaffet til af pensionsinstituttet, eller værdien på afståelsestidspunktet.

Stk. 7. Ved afståelse af aktiverne til tredje mand efter stk. 5 finder § 29, stk. 1, tilsvarende anvendelse for et beløb, der opgøres som forskellen mellem den værdi af aktivet, der blev anvendt på det tidspunkt, hvor pensionsordningen blev anbragt i det pågældende aktiv, og værdien på det tidspunkt, hvor aktivet udtages af pensionsordningen, når sidstnævnte værdi er den laveste af de to værdier.

Stk. 8. Hvis fristen i stk. 5 ikke overholdes, finder § 30, stk. 1, tilsvarende anvendelse for det beløb i pensionsordningen, der kan henføres til de anbringelser i aktiver, der ikke opfylder betingelserne i § 15 C, stk. 3, og som

ved udløbet af fristen kunne være udbetalt ved ophævelse af ordningen.«

§ 32. Der skal ikke betales afgift af den del af udbetalingen eller ordningens værdi, der svarer til ejerens indbetalinger på ordningen, hvis ejeren kan godtgøre, at der ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst ikke har været hel eller delvis fradrags- eller bortseelsesret her i landet eller i udlandet for indbetalingerne.

§ 41. Overførsel af en hel ordning eller en delvis overførsel af en forsikring eller en pensionsaftale eller lignende, der ikke var i kraft ved udgangen af 1982, jf. § 10 i pensionsafkastbeskatningsloven, eller en opsparingsordning, der ikke er omfattet af ovennævnte lovs § 10, stk. 1, til en anden bestående eller nyoprettet ordning for samme person eller en ægtefælle efter udlodning til denne i medfør af § 30, stk. 2, behandles ikke som ud- og indbetaling, jf. dog stk. 9, hvis overførslen sker:

- 1) mellem pensionsordninger med løbende udbetalinger bortset fra ophørende livrenter,
- 2) fra en rateforsikring i pensionsøjemed, rateopsparing i pensionsøjemed eller en ophørende livrente til en pensionsordning med løbende udbetalinger bortset fra en ophørende livrente, jf. dog stk. 8,
- 3) fra en rateforsikring i pensionsøjemed, rateopsparing i pensionsøjemed eller en ophørende livrente til en anden rateforsikring i pensionsøjemed, rateopsparing i pensionsøjemed eller en ophørende livrente, som er oprettet efter lovens ikrafttræden, jf. dog stk. 8, medmindre kun en af pensionsordningerne omfattes af § 15 A eller overførslen sker efter første rateudbetaling fra en af ordningerne, idet overførsel dog kan ske, hvis et påbegyndt udbetalingsforløb i en af ordningerne kan fortsætte på samme vilkår,

Stk. 8. Stk. 1, nr. 2, finder ikke anvendelse, hvis overførslen sker fra en rateforsikring eller

16. § 32, stk. 1, affattes således:

»Den del af udbetalinger fra pensionsordninger, der svarer til indbetalinger på ordningen, som den afgiftspligtige efter kapitel 3 kan godtgøre, at der ved opgørelsen af ejerens eller kontohaverens skattepligtige indkomst ikke har været hel eller delvis fradrags- eller bortseelsesret for her i landet eller i udlandet, svares der ikke afgift af.«

17. § 41, stk. 1, nr. 3, affattes således:

»3) fra en rateforsikring i pensionsøjemed, rateopsparing i pensionsøjemed eller en ophørende livrente til en anden rateforsikring i pensionsøjemed, rateopsparing i pensionsøjemed eller en ophørende livrente, som er oprettet efter lovens ikrafttræden, jf. dog stk. 8, medmindre kun en af pensionsordningerne omfattes af § 15 A, eller der er tale om en overførsel efter første udbetaling fra en af ordningerne, jf. dog stk. 10,«

18. I § 41, stk. 8, indsættes efter 3. pkt.:

en rateopsparing i pensionsøjemed, som er omfattet af § 15 B. For rateforsikringer og rateopsparinger i pensionsøjemed omfattet af § 15 B finder stk. 1, nr. 3, alene anvendelse, hvis der sker overførsel af en hel ordning omfattet af § 15 B til en nyoprettet ordning omfattet af § 15 B. Stk. 1, nr. 6, finder ikke anvendelse, hvis der sker overførsel til en rateforsikring eller en rateopsparing i pensionsøjemed, som er omfattet af § 15 B.

»Ved overførsel af en rateforsikring i pensionsøjemed, en rateopsparing i pensionsøjemed eller en ophørende livrente under udbetaling til en livsvarig livrente, beregnes nye løbende ydelser med virkning fra førstkommande kalenderårs begyndelse. Frem til dette tidspunkt fastholdes de hidtidige udbetalingers terminer og størrelse.«

19. I § 41 indsættes som stk. 10:

»Stk. 10. Overførsel efter stk. 1, nr. 3, fra en rateforsikring i pensionsøjemed, en rateopsparing i pensionsøjemed eller en ophørende livrente under udbetaling, kan ske til en anden rateforsikring i pensionsøjemed, rateopsparing i pensionsøjemed eller ophørende livrente, der er under udbetaling, såfremt sidste udbetaling fra den ordning, hvortil overførslen sker, aftales tidligst at skulle ske i det kalenderår, hvor sidste udbetaling fra den overførte ordning ville være sket. Overførsel som nævnt i 1. pkt. af en ordning, der ikke er under udbetaling, kan ske til en anden ordning, der er under udbetaling, såfremt sidste udbetaling fra den ordning, hvortil overførslen sker, aftales tidligst at skulle ske i det kalenderår, hvor sidste udbetaling fra den overførte ordning ville kunne være sket. Ved overførsel som nævnt i 1. og 2. pkt. kan sidste udbetaling ikke aftales til et tidligere tidspunkt end det tidspunkt, hvor sidste udbetaling fra den ordning, hvortil overførslen sker, ellers var aftalt at skulle ske. De nye rater eller løbende ydelser beregnes med virkning fra førstkommende kalenderårs begyndelse. Ved overførsel som nævnt i 1. pkt. kan de terminer for de enkelte udbetalinger, der oprindeligt er valgt i den overførte ordning, alene ændres til månedlige eller kvartalsvise terminer. Ved overførsel til en rateopsparing i pensionsøjemed finder § 11 A, stk. 2, tilsvarende anvendelse. Frem til førstkommende kalenderårs begyndelse fastholdes de hidtidige udbetalingers terminer og størrelse.«

§ 49. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for den forsikrede kan fradrages udgifter til arbejdsløshedsforsikring. Personer, som er skattepligtige efter kildeskattelovens § 2, jf. dog kildeskattelovens §§ 5 A-5 D, kan kun opnå fradrag efter 1. pkt. i indkomst omfattet af kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 1 eller 4, og kun i det omfang udgiften ikke efter udenlandske regler kan fradrages ved beskatning i udlandet. ---

§ 53 A ---

Stk. 5. Udbetalinger fra pensionsordninger m.v. som nævnt i stk. 1 medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, i det omfang de modsvares af indbetalinger, som personen har foretaget på ordningen, og som der ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst har været hel eller delvis fradrags- eller bortseelsesret for her i landet eller i udlandet. Dog medregnes udbetalinger fra ordninger svarende til danske kapitalforsikringer og opsparinger i pensionsøjemed med 75 pct., når udbetalingen efter betingelserne i ordningen sker samlet, efter at ejeren har nået efterlønsalderen, jf. § 74 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., ved ejerens invaliditet, ved indtrådt livstruende sygdom hos ejeren eller ved ejerens død. Arbejdsgiverens udbetalinger i henhold til et løfte om pension, jf. stk. 1, nr. 6, medregnes ikke ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, i den udstrækning de foretagne indbetalinger modsvares sikkerhedsstillelsen eller den tidligere sikkerhedsstillelse.

§ 55. Indkomstskattepligten i henhold til § 20, § 46, stk. 1, § 49, stk. 2, § 53, § 53 A, stk. 2 og 3, og § 53 B, stk. 6, påhviler ejeren, den pensionsberettigede, den der efter ejerens eller den pensionsberettigedes død i henhold til bestemmelserne i policen m.v. er berettiget til de pågældende udbetalinger, den pågældende direktør eller den eller dem, der efter direktørens død er berettiget til udbetalinger af eller fra ordningen. Indkomstskattepligten i henhold til § 20, stk. 1, nr. 4, og § 46, stk. 1, påhviler dog ejerens fraskilte eller frasepare-

20. § 49, stk. 1, 2. pkt., affattes således:

»Personer, som er skattepligtige efter kildeskattelovens § 2, jf. dog kildeskattelovens §§ 5 A-5 D, kan kun opnå fradrag efter 1. pkt. i indkomst omfattet af kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 1, eller i arbejdsløshedsdagpenge, sygedagpenge og barselsdagpenge omfattet af kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 12, og kun i det omfang udgiften efter udenlandske regler ikke kan fradrages ved beskatning i udlandet.«

21. § 53 A, stk. 5, 1. pkt., affattes således:

»Udbetalinger fra pensionsordninger m.v. som nævnt i stk. 1 til den personkreds, der er nævnt i § 55, 1. pkt., og som svarer til indbetalinger på ordningen, som der ved opgørelsen af ejerens skattepligtige indkomst har været hel eller delvis fradrags- eller bortseelsesret for her i landet eller i udlandet, medregnes til den skattepligtige indkomst.«

22. I § 55, 1. pkt., ændres »stk. 2 og 3« til: »stk. 2, 3 og 5«.

rede ægtefælle, når ydelserne tilfalder ægtefællen i kraft af udlodning ved skifte af fællesbo eller den, der efter ægtefællens død i henhold til policen m.v. er berettiget til pension, jf. § 30, stk. 2.

§ 3

I lov om den skattemæssige behandling af gevinst og tab ved afståelse af aktier m.v. (aktieavancebeskatningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 89 af 25. januar 2010, som ændret ved § 3 i lov nr. 724 af 25. juni 2010, foretages følgende ændringer:

§ 32. ---

Stk. 2. Udlodning af aktier og tegningsret til aktier fra en ordning som nævnt i stk. 1 sidestilles med anskaffelse. Som anskaffelsessum anses værdien på udlodningstidspunktet.

1. I § 32, *stk. 2*, indsættes som *3. pkt.*:

»Er der betalt et beløb efter pensionsbeskatningslovens § 30 B, stk. 1 og 6, anvendes dog dette som anskaffelsessum.«

2. I § 32 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse for indskud i og udlodning af aktier fra pensionsordninger, der er godkendt efter pensionsbeskatningslovens § 12, stk. 1, og § 15 C.«

§ 4

I lov om den skattemæssige behandling og gevinst og tab på fordringer, gæld og finansielle kontrakter (kursgevinstloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1002 af 26. oktober 2009, som ændret ved § 1 i lov nr. 724 af 25. juni 2010, foretages følgende ændring:

1. I § 35 indsættes som *5. pkt.*:

»1. -4. pkt. finder tilsvarende anvendelse for indskud i og udlodning af fordringer og kontrakter i pensionsordninger, der er godkendt efter pensionsbeskatningslovens § 12, stk. 1, og § 15 C.«

§ 5

I lov om beskatning af medlemmer af konførende investeringsforeninger, jf. lovbekendtgørelse nr. 471 af 23. maj 2006, som

senest ændret ved § 10 i lov nr. 525 af 12. juni 2009, foretages følgende ændring:

1. I § 16 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.*Stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse for indskud i og udlodning af andele i en kontoførende investeringsforening i pensionsordninger, der er godkendt efter pensionsbeskatningslovens § 12, stk. 1, og § 15 C.«

§ 6

I lov nr. 625 af 11. juni 2010 om ændring af pensionsbeskatningsloven (Afskæring af fradragret for nye indbetalinger til en kapitalpension efter udbetaling af en kapitalpension, undtagelse af indeksordninger fra loftet på 100.000 kr. for fradragberettigede indbetalinger m.v.) foretages følgende ændring:

1. § 2, *stk. 4*, affattes således:

»*Stk. 4.*§ 1, nr. 8-10, har virkning for udbetalinger, der sker den 1. januar 2010 eller senere. »

§ 7

*Stk. 1.*Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende, jf. dog *stk. 2*.

Stk. 2.§ 1, nr. 11, træder i kraft den 1. januar 2011.

Stk. 3.§ 1, nr. 2, 3, 10, 12, 16-21 og 23-25, har virkning fra og med indkomståret 2010.

Stk. 4.§ 1, nr. 1, 4-9, 11, 13-15, 22, 26-30, og § 2, nr. 20, har virkning fra og med indkomståret 2011.

Stk. 5.§ 2, nr. 1, 3, 4 og 10-12, har virkning for forlængelser af udbetalingsperioden og ændringer af udbetalingsforløbet for ratepensioner og ændringer af udbetalingsvilkårene for ophørende livrenter under udbetaling, der sker den 1. januar 2011 eller senere.

Stk. 6.§ 2, nr. 2, 5-8 og 15, og §§ 3-5 har virkning for godkendelser efter lovens ikrafttræden og for afgivelse af erklæringer efter pensionsbeskatningslovens § 15 C, stk. 1, nr. 3, efter lovens ikrafttræden.

§ 2. ---

Stk. 4.§ 1, nr. 8-10, har virkning for udbetalinger, der sker den 14. april 2010 eller senere.

Stk. 7. § 2, nr. 9 og 16, har virkning for udbetalinger, der sker den 1. januar 2008 eller senere.

Stk. 8. § 2, nr. 17-19, har virkning for overførsler, der sker fra og med den 1. januar 2011.

Stk. 9. § 2, nr. 21, har virkning for udbetalinger, der sker den 1. januar 2011 eller senere.

Stk. 10. For pensionsordninger med løbende udbetalinger, ophørende livrente, rateforsikring i pensionsøjemed, kapitalforsikring i pensionsøjemed eller en pensionsordning, der svarer hertil, oprettet i et livsforsikringselskab, der inden lovens ikrafttræden, jf. § 7, stk. 1, er godkendt efter pensionsbeskatningslovens § 15 C, stk. 2, kan der efter lovens ikrafttræden, jf. § 7, stk. 1, ikke ske anbringelse i aktier m.v. i selskaber, hvorved forsikringstageren opnår at eje 25 pct. eller mere af aktierne m.v., i aktier m.v., der har som formål at give brugsrettigheder, rabatter el. lign. i selskabet, eller i fast ejendom med brugsrettigheder, rabatter eller dispositionsret tilknyttet. Pensionsbeskatningslovens § 15 C, stk. 3, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse.